

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
EĞİTİM DAİRESİ BAŞKANLIĞI

YARGI MEVZUATI
BÜLTENİ

Bültenin Kapsadığı Tarihler 26 Nisan – 15 Mayıs 2006	Yayımlandığı Tarih 16 Mayıs 2006	Sayı 302
---	--	--------------------

İÇİNDEKİLER

- [24.05.2006 Tarih ve 5490 Sayılı Nüfus Hizmetleri Kanunu \(R.G. 29 Nisan 2006 – 26153\)](#)
- [27.04.2006 Tarih ve 5493 Sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununda, Katma Değer Vergisi Kanununda ve Petrol Piyasası Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun \(R.G. 2 Mayıs 2006 – 26156\)](#)
- [27.04.2006 Tarih ve 5494 Sayılı Ulaştırma Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun \(R.G. 2 Mayıs 2006 – 26156\)](#)
- [03.05.2006 Tarih ve 5495 Sayılı Karayolları Trafik Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun \(R.G. 10 Mayıs 2006 – 26164\)](#)
- [26.04.2006 Tarih ve 5491 Sayılı Çevre Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun \(R.G. 13 Mayıs 2006 – 26167\)](#)
- [Büyükşehir Belediyeleri, Belediyeler ve Bunlara Bağlı Kuruluşlar ile Sermayesinin Yüzde Ellisinden Fazlası Büyükşehir Belediyelerine/Belediyelere Ait Şirketlerin Kamu Kurum ve Kuruluşlarından Olan Kamu ve Özel Hukuka Tabi Alacakları ile Bunların Diğer Kamu Kurum ve Kuruluşlarına Olan Borçları Hakkında Yapılacak Takas, Mahsup ve Kesinti İşlemlerinde Uygulanacak Usul ve Esaslara İlişkin Ekli Kararın Yürürlüğe Konulmasına Dair 2006/10341 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı \(R.G. 28 Nisan 2006 – 26152\)](#)
- [İndirimli Orana Tabi İşlemlerde İade Edilecek Verginin Alt Sınırının Tespitine İlişkin Kararın Yürürlüğe Konulmasına Dair 2006/10397 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı \(R.G. 6 Mayıs 2006 – 26160\)](#)
- [Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi Kararı ile Oluşturulan Yaptırımlar Komitesi Listesinden Adları Belirtilen Kişilerin Çıkarılması Hakkında 2006/10365 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı \(R.G. 7 Mayıs](#)

2006 – 26161)

- [Ağır ve Tehlikeli İşler Tüzüğü'nün Yürürlükten Kaldırılması Hakkında 2006/10330 Sayılı Tüzük](#) (R.G. 28 Nisan 2006 – 26152)
- [Gebe veya Emzikli Kadınların Çalıştırılma Şartlarıyla Emzirme Odaları ve Çocuk Bakım Yurtlarına Dair Tüzüğü'nün Yürürlükten Kaldırılması Hakkında 2006/10331 Sayılı Tüzük](#) (R.G. 28 Nisan 2006 – 26152)
- [Sağlık Kuralları Bakımından Günde Ancak Yedibuçuk Saat veya Daha Az Çalışılması Gereken İşler Hakkında Tüzüğü'nün Yürürlükten Kaldırılmasına Dair 2006/10332 Sayılı Tüzük](#) (R.G. 28 Nisan 2006 – 26152)
- [İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Kurulları Hakkında Tüzüğü'nün Yürürlükten Kaldırılmasına Dair 2006/10333 Sayılı Tüzük](#) (R.G. 28 Nisan 2006 – 26152)
- [İşyerlerinde İşin Durdurulmasına veya İşyerlerinin Kapatılmasına Dair Tüzüğü'nün Yürürlükten Kaldırılması Hakkında 2006/10334 Sayılı Tüzük](#) (R.G. 28 Nisan 2006 – 26152)
- [Hazırlama, Tamamlama, Temizleme İşleri Tüzüğü'nün Yürürlükten Kaldırılması Hakkında 2006/10335 Sayılı Tüzük](#) (R.G. 28 Nisan 2006 – 26152)
- [Kadın İşçilerin Sanayie Ait İşlerde Gece Postalarında Çalıştırılma Koşulları Hakkında Tüzüğü'nün Yürürlükten Kaldırılmasına Dair 2006/10336 Sayılı Tüzük](#) (R.G. 28 Nisan 2006 – 26152)
- [Türkiye Barolar Birliği Avukatlık Sınav Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#) (R.G. 5 Mayıs 2006 – 26159)
- [Adalet Bakanlığı Memur Sınav, Atama ve Nakil Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#) (R.G. 9 Mayıs 2006 – 26163)
- [Sahte Madenî Paraların ve Sikkelerin İncelenmesi ve Değerlendirilmesinde Uyulacak Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik](#) (R.G. 9 Mayıs 2006 – 26163)
- [Kurum İdari Kurulları, Yüksek İdari Kurul, Kamu İşveren Kurulu ve Uzlaştırma Kurulunun Teşkili ile Çalışma Usul ve Esaslarına İlişkin Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#) (R.G. 12 Mayıs 2006 – 26166)
- [Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından Atama Kararı](#) (R.G. 3 Mayıs 2006 – 26157)
- [Anayasa Mahkemesinin E: 2003/38, K: 2005/63 Sayılı Kararı](#) (R.G. 6 Mayıs 2006 – 26160)
- [Anayasa Mahkemesinin E: 2006/51, K: 2006/19 \(Yürürlüğü Durdurma\) Sayılı Kararı](#) (R.G. 9 Mayıs 2006 – 26163)
- [Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden 4 Adet Karar](#) (R.G. 28 Nisan 2006 – 26152)
- [Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden 1 Adet Karar](#) (R.G. 4 Mayıs 2006 – 26158)
- [Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden 5 Adet Karar](#) (R.G. 28 Nisan 2006 – 26152)

- [Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden 2 Adet Karar \(R.G. 4 Mayıs 2006 – 26158\)](#)
- [Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden 3 Adet Karar \(R.G. 14 Mayıs 2006 – 26168\)](#)
- [Maliye Bakanlığında Tahsilat Genel Tebliği Seri No: 439 \(R.G. 27 Nisan 2006 – 26151\)](#)
- [Maliye Bakanlığında Harcama Yetkilileri Hakkında Genel Tebliğ Seri No: 2 \(R.G. 28 Nisan 2006 – 26152\)](#)
- [Maliye Bakanlığında Tahsilat Genel Tebliği Seri No: 438 \(R.G. 28 Nisan 2006 – 26152\)](#)
- [Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığında 4688 Sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanununa Göre İşyeri Sendika Temsilcilerinin Seçilmelerine İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Tebliğ \(R.G. 9 Mayıs 2006 – 26163\)](#)
- [Maliye Bakanlığında Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği \(Sıra No: 358\) \(R.G. 13 Mayıs 2006 – 26167\)](#)
- [Dış Ticaret Müsteşarlığından İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin Tebliğ \(Tebliğ No: 2006/11\) \(R.G. 13 Mayıs 2006 – 26167\)](#)
- [Adalet Bakanlığında Münhal Noterlikler İlânları \(R.G. 30 Nisan 2006 – 26154\)](#)
- [Adalet Bakanlığında Münhal Noterlikler İlânı \(R.G. 1 Mayıs 2006 – 26155\)](#)
- [Adalet Bakanlığında Münhal Noterlikler İlânı \(R.G. 14 Mayıs 2006 – 26168\)](#)
- [Adalet Bakanlığında İlân \(R.G. 30 Nisan 2006 – 26154\)](#)
- [Adalet Bakanlığında ilân \(R.G. 4 Mayıs 2006 – 26158\)](#)
- [Adalet Bakanlığında Kamu Kurum Ve Kuruluşları İhalelerine Katılmaktan Yasaklama Kararı \(R.G. 12 Mayıs 2006 – 26166\)](#)
- [Adalet Bakanlığında İlân \(R.G. 13 Mayıs 2006 – 26167\)](#)
- [Türkiye Barolar Birliği Başkanlığından Duyuru \(R.G. 9 Mayıs 2006 – 26163\)](#)
- [Personel Genel Müdürlüğünün Münhal Bulunan 260 Adet Mübaşir Kadrosuna İlişkin Sözlü Sınav İlânı](#)
- [Personel Genel Müdürlüğünün Münhal Bulunan 1830 Adet Zabıt Kâtipliği Kadrosuna İlişkin Uygulamalı ve Sözlü Sınav İlânı](#)
- [Hukuk İşleri Genel Müdürlüğünün “Haciz Talebi” Konulu Duyurusu](#)
- [2006 Nisan Ayında İsteği Üzerine ve Yaş Haddinden Emekliye Ayrılan Hâkim ve Savcılara Ait Liste](#)

Kanunlar

KANUN
NÜFUS HİZMETLERİ KANUNU
Kanun No. 5490 **Kabul Tarihi : 25/4/2006**

BİRİNCİ KISIM
Genel Hükümler
BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1- (1) Bu Kanunun amacı; kişinin doğumundan ölümüne kadar kişisel ve medenî durumuna, uyrukluğuna ve bunlarda meydana gelebilecek değişikliklere ait doğal ve hukukî olayların belirlenip saptanması, bu amaçla düzenlenmiş kütüklere yazılması, elektronik ortamda ulusal adres veri tabanının oluşturulması, nüfus kayıtları ile adres bilgilerinin ilişkilendirilmesini sağlamaktır.

Kapsam

MADDE 2- (1) Bu Kanun, Türk vatandaşları ile Türkiye'de bulunan yabancıların nüfus hizmetlerinin düzenlenmesine, yürütülmesine ve geliştirilmesine ilişkin esas ve usûl hükümlerini kapsar.

Tanımlar

MADDE 3- (1) Bu Kanunda geçen;

a) Adres: Herhangi bir toprak parçası veya binanın coğrafi konumu ve işlevi açısından tanımlanmasını,

b) Adres beyan formu: Adreslerin bildiriminde kullanılan, şekli ve içeriği Bakanlıkça belirlenen formu,

c) Adres bileşenleri: Numaralama işlemlerinde kullanılan unsurlar; posta kodları, il, ilçe, bucak, köy ve mezra isimleri, mahalle, bulvar, cadde, sokak ve bina numarası gibi adres verileri ile tanımlanan coğrafi konum, kişisel ve kurumsal adres bilgisine ulaşmak için gerekli olan bilgileri,

ç) Adres Paylaşımı Sistemi: Ulusal adres veri tabanında tutulan bilgilerin kurumlar ile diğer kişilerce paylaşılması işlemini,

d) Aile: Aynı soydan olup, bir aile sıra numarası altında kayıtlı olan kişiler ile onların eş ve çocuklarını,

e) Aile kütüğü: Nüfus olaylarına ilişkin kayıtların kâğıt veya elektronik ortamda tutulduğu kütüğü,

f) Aile sıra numarası: Ailelerin aile kütüğüne yazılış sırasına göre verilen numarayı,

g) Bakanlık: İçişleri Bakanlığını,

ğ) Dayanak belgesi: Aile kütüğüne işlenen nüfus olaylarının dayanağı olan form, tutanak, mahkeme kararı, noter senedi, doğum veya ölüm raporu gibi resmî belgeler ile bunların yedeklerini,

h) Değerli kâğıtlar: Nüfus cüzdanını, uluslararası aile cüzdanını,

ı) Diğer adres: Yerleşim yeri adresi dışında kalan yerleri,

i) Genel Müdürlük: Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğünü,

j) İl müdürlüğü: İl nüfus ve vatandaşlık müdürlüğünü,

k) Kimlik Paylaşımı Sistemi: Genel Müdürlükçe merkezî veri tabanından ayrı olarak elektronik ortamda tutulan, Kimlik Paylaşımı Sisteminden yararlanacak kurumların istifadesine sunulan ve sınırlandırılmış bilgiler ihtiva eden aile kütüğü kayıtlarını,

l) Kurum: Genel Müdürlük dışındaki diğer kamu kurum ve kuruluşlarını,

m) Merkezî veri tabanı: Genel Müdürlükte elektronik ortamda tutulan aile kütüğü kayıtlarını,

- n) MERNİS: Merkezî veri tabanı ve Kimlik Paylaşımı Sistemini de kapsayan Merkezî Nüfus İdaresi Sistemini,
- o) Numaralama: Mahalle, semt, meydan, bulvar, cadde, sokak ve bina gibi adres bileşenlerine isim veya numara verilmesi işlemi,
- ö) Nüfus cüzdanı: Kişinin Türk vatandaşı olduğunu ve aile kütüklerine kayıtlı bulunduğunu kanıtlayan resmî belgeyi,
- p) Nüfus hizmetleri: Nüfus olaylarına ve kişinin nüfusa ve yerleşim yeri adresine ilişkin bilgilerinin toplanmasına, nüfus kütüklerine geçirilmesine, korunmasına ve gerektiğinde tasnif edilerek değerlendirilmesine dair iş ve işlemleri,
- r) Nüfus kaydı: Aile kütüğüne işlenmiş kişisel bilgileri,
- s) Nüfus kayıt örneği: Aile kütüğüne işlenmiş kişisel bilgilerin özetlerini gösterir belgeyi,
- ş) Nüfus kütüğü: Aile kütüğü, özel kütük ve yedeklerinden oluşan kayıtların tümünü,
- t) Nüfus müdürlüğü: İlçe nüfus müdürlüğünü,
- u) Nüfus müdürü: İlçe nüfus müdürünü,
- ü) Nüfus olayı: Doğum, ölüm, evlenme, boşanma, evlât edinme, tanıma, kayıt düzeltme, soybağının düzeltilmesi, gaiplik gibi kişisel durumlarda değişiklik meydana getiren olayı,
- v) Özel kütük: Doğum, evlenme, boşanma, ölüm, kayıt düzeltme ve diğer olaylar şeklinde tutulan ve ayrı ayrı tasnif edilen dayanak belgelerinin konulduğu dosyayı,
- y) Ulusal adres veri tabanı: Adres bilgilerinin tutulduğu merkezî veri tabanını,
- z) Uluslararası aile cüzdanı: Bir aileyi oluşturan eş ve çocukların kimlik bilgilerini kapsayan ve uyruğunu kanıtlayan çok dilli resmî belgeyi,
- aa) Vekillik belgesi: Özel temsil yetkisini kapsayan noterden onaylı belgeyi,
- bb) Yabancılar kütüğü: Türkiye'de herhangi bir amaçla en az altı ay süreli Yabancılara Ait İkamet Tezkeresi verilen yabancıların kayıtlarının tutulduğu kütüğü,
- cc) Yapı belgeleri: Yapı Ruhsat Formu, Yapı Kullanma İzin Belgesi, yanan ve yıkılan yapılar formunu ve binalar cetvelini,
- çç) Yerleşim yeri adresi: Sürekli kalma niyetiyle oturulan yeri, ifade eder.

İKİNCİ KISIM

Nüfus Hizmetlerinin Yürütülmesi

BİRİNCİ BÖLÜM

Yetkililer ve Nüfus Kütükleri

Nüfus hizmetleri yetkilileri

MADDE 4- (1) Nüfus hizmetleri, Bakanlığın merkez ve taşra teşkilâtı ile dış temsilcilikler tarafından yürütülür.

Hukukî mahiyeti

MADDE 5- (1) Nüfus kütükleri; kişilerin kimliklerinin, yerleşim yeri adreslerinin, aile bağlarının, vatandaşlık durumlarının ve şahsî hallerinin belirlenmesi amacıyla ilçe ve aile esasına göre nüfus olaylarının tescil edildiği, daimî olarak saklanması gerekli resmî belgelerdir.

(2) Aile kütüğü ve özel kütüklerde tutulan kayıtlar ile yedekleri ve bunlardan çıkarılan kayıt örnekleri aynı hukukî değere sahiptir. Kayıtlar arasında farklılık olduğu takdirde, aksi sabit oluncaya kadar kayda esas olan dayanak belgesi geçerlidir.

Nüfus kütüklerinin tutulması

MADDE 6- (1) Nüfus olayları, iletişim ağı kullanılarak nüfus müdürlüklerindeki aile kütüklerine ve merkezî veri tabanına tescil edilir.

(2) Bakanlık, doğal afet ve olağanüstü hallere karşı kesintisiz olarak hizmet verilmesini sağlamak amacıyla, merkezî veri tabanının yedeğinin farklı bir yerde tutulmasını sağlar.

(3) Kâğıt ortamındaki aile kütüklerinin her sayfasına cilt ve sayfa sıra numaraları konur. Kütüğün sonuna kaç sayfadan ibaret olduğu yazılır. Sayfa birleşim yerleri asliye hukuk mahkemesince mühürlenerek sonu onaylanır.

(4) Nüfus kütüklerinin tutulmasına ilişkin usûl ve esasları belirlemeye, mevzuat ve sistemdeki gelişmelere bağlı olarak değiştirmeye ve kâğıt ortamında tutulan aile kütüklerini uygulamadan kaldırmaya Bakanlık yetkilidir.

Aile kütüklerinde bulunması gereken kişisel bilgiler

MADDE 7- (1) Her mahalle veya köy için ayrı aile kütüğü tutulur. Aile kütüklerinde aşağıdaki bilgiler bulunur:

a) Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarası.

b) Kayıtlı bulunduğu il, ilçe, köy veya mahalle adı ile cilt, aile ve birey sıra numarası.

c) Kişinin adı ve soyadı, cinsiyeti, baba ve ana adı ile soyadları, evli kadınların önceki soyadları.

ç) Doğum yeri ile gün, ay ve yıl olarak doğum tarihi ve kütüğe kayıt tarihi.

d) Evlenme, boşanma, soybağının kurulması veya reddi, ölüm, vatandaşlığın kazanılması veya kaybedilmesi gibi kişisel durumda meydana gelen değişiklik veya yetkili makamlarca yapılan düzeltmeler.

e) Dini.

f) Medenî hali.

g) Yerleşim yeri adresi.

ğ) Fotoğrafı.

(a), (g) ve (ğ) bentlerinde belirtilen kayıtlar sadece elektronik ortamda tutulur.

(2) Türkiye'de aile kütüğü bulunmayan ve yabancı ülkelerde oturan vatandaşlar Bakanlığın göstereceği bir nüfus müdürlüğünde açılacak aile kütüğüne kaydedilir.

Türkiye'de oturan yabancıların nüfus kayıtları

MADDE 8- (1) Türkiye'de herhangi bir amaçla en az altı ay süreli yabancılara mahsus ikamet tezkeresi alan yabancılar, Genel Müdürlükçe yabancılar kütüğüne kayıt edilir. Bu kütüğe kayıt edilen yabancılar, her türlü nüfus olaylarını nüfus müdürlüklerine beyan etmekle yükümlüdürler. Diplomatik misyon mensupları bu hükmün dışındadır.

(2) 15/7/1950 tarihli ve 5683 sayılı Yabancıların Türkiye'de İkamet ve Seyahatleri Hakkında Kanun hükümleri saklıdır.

İKİNCİ BÖLÜM

Nüfus Kayıtlarının Özellikleri

Gizlilik

MADDE 9- (1) Nüfus kayıtları ve bu kayıtların tutulmasına dayanak olan belgeler gizlidir. Bunlar, yetkili ve sorumlu memurlar ile teftiş ve denetim yetkisi olanlar dışında kimse tarafından görülüp incelenemez. Mahkemeler bu hükmün dışındadır.

(2) Nüfus kayıtlarına bu bilgileri işleyen memurlar ve Kimlik Paylaşımı Sistemi kapsamında nüfus kayıtlarından faydalanan diğer

görevliler de bu gizliliğe uymak zorundadırlar. Bu yükümlülük, kamu görevlilerinin görevlerinden ayrılmalarından sonra da devam eder.

Resmî işlemlerde esas alınması

MADDE 10- (1) Kurumlarda kişiyle ilgili olarak yapılan işlemlerde nüfus kayıtları esas alınır. Kayıtlar arasında farklılık olması halinde nüfus kayıtlarında değişiklik yapılmaz, usûlüne göre diğer kayıtlar düzeltilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Nüfus Kütüklerinin Tutulmasına İlişkin Esaslar

Tescil mecburiyeti

MADDE 11- (1) Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olan her kişi yurt içinde nüfus müdürlüğüne, yurt dışında dış temsilciliğe müracaatla kendisini nüfus kütüklerine yazdırmaya ve nüfus cüzdanı almaya mecburdur. Ergin olmayanların nüfus olaylarını yazdırıp nüfus cüzdanlarını almaya veli, vasi veya kayyımları, bunların bulunmaması halinde, çocukları yanlarında bulunduranlar ile 24/5/1983 tarihli ve 2828 sayılı Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Kanununun yetkili kıldığı kuruluş yetkilileri görevlidirler.

(2) Türk vatandaşlığını sonradan kazanmış olanlar da vatandaşlığı kazandıkları tarihten itibaren nüfus kütüğüne geçirilir.

Tescilde dayanak belgesi zorunluluğu

MADDE 12- (1) Nüfus kütüklerine düşülen kişisel durumla ilgili her kayıt ve açıklamanın bu Kanuna göre yetkili kılınmış görevlilerce, usûlüne ve örneğine uygun olarak düzenlenmiş belgelere dayandırılması zorunludur.

(2) Nüfus olaylarını tescil eden memurlar tarafından her işlem sonunda dayanak belgeleri aile kütüklerine işlendikten sonra imzalanır ve bir nüshası arşivlenmek üzere Genel Müdürlüğe gönderilecek olan ilgili özel kütüğe konulur.

Tescil

MADDE 13- (1) Yetkili kişi ve kuruluşlarca bildirilen nüfus olaylarına ilişkin belge ve tutanaklar bu Kanun hükümlerine göre tescil edilir. Bakanlık her türlü nüfus işlemlerinde elektronik imza kullanılmasına karar vermeye yetkilidir.

Kaydın kapatılması ve yeniden açılması

MADDE 14- (1) Nüfus kaydının kapatılması; ölüm, gaiplik, Türk vatandaşlığının kaybı, evlenme, boşanma, evlât edinilme, soybağının düzeltilmesi veya reddi gibi olaylar nedeniyle bir kaydın üzerinde işlem yapılamaz hale getirilmesidir.

(2) Kaydın kapatılmasına ilişkin sebep ortadan kalktığında veya kaydın yeniden açılmasını gerektirecek yeni bir sebep ortaya çıktığında kayıt yeniden açılır. Kaydın açılmasından sonra kişisel durumda meydana gelmiş olan olaylar kişinin kaydına işlenir.

ÜÇÜNCÜ KISIM

Nüfus Olayları

BİRİNCİ BÖLÜM

Doğum

Bildirim yükümlülüğü ve süresi

MADDE 15- (1) Sağ olarak dünyaya gelen her çocuğun, doğumdan itibaren Türkiye'de otuz gün içinde nüfus müdürlüğüne, yurt dışında ise altmış gün içinde dış temsilciliğe bildirilmesi zorunludur.

(2) Bildirim; veli, vasi, kayyım, bunların bulunmaması halinde, çocuğun büyük ana, büyük baba veya ergin kardeşleri ya da çocuğu

yanında bulunduranlar tarafından, doğumu gösteren resmî belgeye dayanarak yapılabileceği gibi sözlü beyana dayalı olarak da yapılabilir.

(3) Yurt dışındaki doğum bildirimleri, yabancı makamlardan alınmış resmî belge veya raporun dış temsilciliğe verilmesi veya çocuğa konulan adın belirtildiği dilekçe ve ana ile babanın tam kimlik bilgileri ile nüfusta kayıtlı oldukları yeri gösteren belgelerle birlikte dış temsilciliğe gönderilmesi suretiyle de yapılabilir. Dış temsilcilik bildirim tarihi olarak evrakın postaya verildiği tarihi esas alarak düzenleyeceği doğum tutanağını nüfus müdürlüklerine göndermekle yükümlüdür.

(4) Doğumla ilgili yapılan bildirimler nüfus müdürlüklerince doğum tutanağına geçirilir.

(5) İlgilinin herhangi bir belge ibraz edememesi halinde sözlü beyanı esas alınarak bildirim tutanaklara geçirilir ve doğum tutanakları bildirim yapan ile görevliler tarafından imzalanır.

(6) Ölü doğan çocuklar aile kütüğüne yazılmaz. Bir doğumda birden ziyade doğan çocuklar doğuş sırasıyla yazılırlar.

Süresi içinde bildirilmeyen doğumlar

MADDE 16- (1) Bu Kanunun 15 inci maddesinde belirtilen süreyi geçirdikten sonra bildirilen altı yaşını bitirmemiş olan çocukların doğum tarihinin tespitinde beyan esas alınır. Çocuk altı yaşını doldurmuş ise nüfus müdürlüğüne getirilerek resmî sağlık kuruluşunca yaşının tespit edilmesi sağlanır. Doğuma ait resmî belge ibraz edilmesi halinde, yaş tespitine gerek kalmaz.

Nüfus müdürlüklerinin yetkisi

MADDE 17- (1) Nüfus müdürlükleri; süresi içerisinde bildirilmemiş çocukların veya nüfusa tescil edilmemiş erginlerin varlığını haber aldıkları takdirde; erginlerin kendilerini, çocukların veli, vasi veya kayyımlarını, bunların bulunmaması halinde; büyük ana, büyük baba veya kardeşlerini ya da çocukları yanlarında bulunduranları veya muhtarları beyana davet etmeye yetkilidirler. İlgililer de bu davet üzerine otuz gün içinde nüfus müdürlüklerine başvurmak ve beyanda bulunmakla görevlidir.

(2) Verilen süre içerisinde bildirim yapılmaması halinde mülkî idare amirinin göreceği lüzum üzerine kolluk kuvvetlerince bunların zorla getirilmesi için gereken işlem yapılarak çocuğun aile kütüklerine tescili sağlanır.

Bildirimle yükümlü diğer görevliler

MADDE 18- (1) 2828 sayılı Kanunun yetkili kıldığı kuruluş yetkilileri, yetiştirme yurtları, bakım evleri ve benzeri yerlerin sorumluları ile kişiler; yanlarında çalıştırdıkları veya barındırdıkları çocuk veya erginlerin nüfus cüzdanlarını kontrol etmek, aile kütüklerine kayıtlı olmayanların tescillerini sağlamak için nüfus müdürlüklerine beyanda bulunmak ve gerekli işlemleri yaptırmakla görevlidirler.

(2) Kolluk görevlileri; kimlik kontrolleri veya herhangi bir işlem nedeniyle kimliğini ispat edemeyenlerle, nüfusta kayıtlı olmadığını tespit ettikleri kişileri, haklarında gerekli işlemleri yaptıktan sonra düzenleyecekleri evrakı o yerdeki nüfus müdürlüğüne bildirmekle yükümlüdürler.

(3) Okul müdürleri; okula kayıt için başvuran çocuklardan nüfusa kayıtlı olmayanların beyana dayalı kimlikleri ile baba, ana, vasi veya kayyımlarının kimliklerini ve adreslerini o yerin nüfus müdürlüğüne bildirmekle görevlidirler.

(4) Kamu veya özel kurumlar iş verecekleri kişilerden nüfus cüzdanı istemekle, nüfusta kayıtlı olmadıklarını anladıkları kişilerin beyana dayalı kimlik ve adreslerini nüfus müdürlüklerine bildirmekle yükümlüdürler.

Bulunmuş çocuklar ve zihinsel özürli kişiler

MADDE 19- (1) Yaşının küçüklüğü nedeniyle kendisini ifade edemeyen bulunmuş çocukların nüfus kütüklerine kaydedilmesi, kolluk görevlileri veya ilgili kurumların bu durumu belirten tutanaklarına veya ilgililerin beyanlarına dayanılarak buldukları yerin nüfus müdürlüğüne yapılır.

(2) Zihinsel özürli olup da bulunmuş onsekiz yaşından büyük kişileri, mahkemece tayin edilecek olan kayyımları bildirmekle yükümlüdür. Bildirimin tam teşekküllü devlet hastahanesinden alınacak sağlık kurulu raporu ile nüfus müdürlüğüne yapılması zorunludur.

(3) Bu kişiler hakkında düzenlenen tutanaklarda doğum tarihi, adı ve soyadı ile ana ve baba adı belirtilmemiş ise; nüfus müdürlüğüne ad ve soyad ile ana ve baba adı verilir. Doğum tarihi belirlenmemişse resmî sağlık kuruluşunca tespit edilmesi sağlanır.

Türk vatandaşlığını kazananlar

MADDE 20- (1) Kanun gereğince Türk vatandaşlığını kazananlar yetkili makam veya kurulların kararı üzerine düzenlenecek formlara uygun olarak aile kütüğüne tescil edilirler.

Yabancıların nüfus olayları

MADDE 21- (1) Bu Kanunun 8 inci maddesi kapsamı dışında kalan yabancıların Türkiye'de meydana gelen nüfus olaylarına ilişkin olarak nüfus müdürlüklerine yapılan başvuruları üzerine ilgili olay formları düzenlenir ve bir örneği kendilerine verilir. Bu formlar özel bir dosyada saklanır.

İKİNCİ BÖLÜM

Evlenme

Evlendirme yetkisi

MADDE 22- (1) Bakanlık, evlendirme işlemlerinin nüfus ve vatandaşlık hizmetlerinin bütünlüğü içerisinde yürütülmesi için gereken her türlü tedbiri alır ve uygular.

(2) Evlendirme memuru; belediye bulunan yerlerde belediye başkanı veya bu işle görevlendireceği memur, köylerde muhtardır. Bakanlık, il nüfus ve vatandaşlık müdürlüklerine, nüfus müdürlüklerine ve dış temsilciliklere evlendirme memurluğu yetkisi ve görevi verebilir. Eşlerden birinin yabancı olması halinde evlendirmeye, il ve ilçe belediye evlendirme memurlukları ile nüfus müdürleri yetkilidir.

Evlenmenin bildirilmesi ve tescili

MADDE 23- (1) 22 nci madde uyarınca evlendirme işlemini yapanlar; evlenmenin yapıldığı tarihten itibaren on gün içinde düzenlenecek evlenme bildirimini nüfus müdürlüğüne göndermekle, nüfus müdürlüğü de tescil etmekle yükümlüdür.

(2) Evlenen kadının kaydı kocasının hanesine taşınır. Kocasını ölen kadın yeniden evlenmedikçe ölen kocasının aile kütüğünde kalır. Ancak dilerse babasının kütüğüne dönebilir.

(3) Dış temsilciliklerce yapılan evlenmeler, evlenmenin yapıldığı tarihten itibaren otuz gün içinde nüfus müdürlüklerine bildirilir.

(4) Mülga 743 sayılı Türk Kanunu Medenisinin yürürlüğe girdiği 4/10/1926 tarihinden önce eski hükümlere göre yapılarak da halen nüfus kütüklerine tescil edilmemiş olan evlenmeler ilgililerin mahkemeden karar almaları suretiyle aile kütüğüne tescil edilir.

Yurt dışında yapılan evlendirmeler

MADDE 24- (1) Yurt dışında yabancı yetkili makamlar önünde Türk vatandaşlarının yaptığı evlenmeler, 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medenî Kanunu hükümlerine uygun olmak ve butlanla batıl olmayı

gerektiren bir sebep bulunmamak kaydıyla geçerlidir. Bu evliliklerin koca, kocanın yabancı olması halinde kadın tarafından en geç otuz gün içerisinde evlenmeyi yapan yabancı makamdan alınmış belgenin o yerdeki dış temsilciliğe verilmesi veya dış temsilciliğe gönderilmesi suretiyle yapılır. Beyanı alan dış temsilcilik evlenme bildirimini usûlüne göre düzenleyerek nüfus müdürlüklerine göndermekle yükümlüdür.

(2) O yerde dış temsilcilik bulunmadığı veya dış temsilciliğe bildirimde bulunulmadığı takdirde, evlenme bildirimi; yabancı makamlardan alınan evlenme belgesinin Türkçeye çevrilip usûlüne göre onaylanmış ve Dışişleri Bakanlığınca tasdik edilmiş olması şartıyla yurt içinde nüfus müdürlüğüne verilmek suretiyle de yapılabilir. Bu belgeye dayanılarak düzenlenecek evlenme bildirimi ile kütüğe tescil işlemi yapılır.

Evlenmekle Türk vatandaşlığını kazananların tescili

MADDE 25- (1) Evlenmekle Türk vatandaşlığını kazanan kadın, kocasının hanesine tescil edilir. Bu şekilde aile kütüklerine tescil edilen kadının ölüm dışında evliliğinin sona ermesi halinde kaydı, kayıtlı bulunduğu kütüğün sonuna taşınır.

(2) Evlenmekle Türk vatandaşlığını kazanan erkek karısının evlenmekle kaydının taşındığı haneye tescil edilir. Evliliğin ölüm dışında sona ermesi halinde kadının kaydı evlenmeden önce kayıtlı bulunduğu haneye taşınır, erkeğin kaydı ise kayıtlı bulunduğu hanede kalır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Boşanma ve Evliliğin İptali

Kadının bekleme süresinin başlangıcı

MADDE 26- (1) Kadının bekleme süresi, mahkeme kararının kesinleştiği tarihten itibaren hüküm ifade eder.

Boşanma veya evliliğin iptali kararlarında bulunması gerekli hususlar

MADDE 27- (1) Boşanma veya evliliğin iptaline ilişkin kararlarda aşağıdaki bilgilere yer verilmesi zorunludur:

a) Tarafların Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarası, adı, soyadı, doğum yeri ve tarihi, baba ve ana adları ile kadının evlenmeden önceki soyadı ve aile kütüğünde kayıtlı olduğu yer bilgileri.

b) Evlilik içinde doğmuş çocuklar ve bunların kimlik bilgileri.

c) Karara ait usûl mevzuatının öngördüğü diğer esas ve usûle ait hükümler.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Tanıma ve Evlât Edinme

Tanıma işlemi

MADDE 28- (1) Tanıma; babanın yazılı başvurusu üzerine mahkemede yapılmışsa mahkeme tarafından, notere başvurusu üzerine düzenlenen senetle yapılmışsa noter tarafından tanımanın yapıldığı tarihten itibaren on gün içinde nüfus müdürlüğüne bildirilir.

(2) Tanımanın babanın vasiyetnamesindeki beyanla yapılması durumunda nüfus müdürlüğüne bildirim, vasiyetnameyi açan hâkim tarafından yapılır.

(3) Nüfus memuruna yapılan tanıma beyanı ise doğrudan aile kütüklerine tescil edilir.

(4) Tanınan çocuklar babalarının hanesine baba adı ve soyadı ile analarının kimlik ve kayıtlı olduğu yer bilgileri belirtilmek suretiyle tescil edilir.

(5) Yurt dışında yapılan tanıma işlemlerine ait bildirimler dış temsilciliklere veya Türkçeye tercüme edilip, onaylanmış olmak kaydıyla yurt içinde nüfus müdürlüklerine yapılabilir.

Evlât edinme işlemi

MADDE 29- (1) Evlât edinme kararı mahkeme tarafından on gün içinde o yerin nüfus müdürlüğüne bildirilir. Evlât edinme olayı aile kütüklerine tescil edilir ve evlât edinilenin kaydı evlât edinenin aile kütüğüne taşınır.

Yurt dışında yapılan evlât edinme işlemleri

MADDE 30- (1) Yurt dışında yabancı yetkili makamlar önünde yapılan evlât edinme işlemleri aslı şartlar bakımından Türk mevzuatına uygun olmak şartıyla Türkiye'de de geçerlidir.

(2) Evlât edinme olaylarına ilişkin yabancı adlî veya idarî makamlarca verilen ve o ülkenin hukukuna göre kesinleşmiş olan veya kesin hüküm gibi sonuç doğuran karar ve belgelerin Türkiye'de icra olunabilmesi, yetkili Türk mahkemesi tarafından tenfiz veya tanıma kararı verilmesine bağlıdır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Ölüm ve Gaiplik

Bildirim süresi ve yükümlü olanlar

MADDE 31- (1) Ölüm olayını;

a) Şehir ve kasabalarda 24/4/1930 tarihli ve 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanunu gereğince defin ruhsatı vermeye yetkili olanlar,

b) Köylerde, varsa resmî tabip veya sağlık kuruluştan yetkilileri, yoksa köy muhtarları,

c) Hastane ve bakım evi gibi sağlık kurumlarında kurum amirlikleri,

ç) Askeri birliklerde tabipler veya iç hizmet mevzuatına göre kıta komutanlıklarınca görevlendirilmiş olanlar ve askerlik şubeleri,

d) Doğal afetlerde mülkî idare amirlerince görevlendirilecek memurlar,

e) Adlî olaylarda ve kazalarda ilgili Cumhuriyet savcılıkları,

olayın meydana geldiği tarihten itibaren, dış temsilcilikler ise olaydan haberdar oldukları tarihten itibaren on gün içerisinde Genel Müdürlüğe ya da nüfus müdürlüğüne bildirmekle yükümlüdürler.

(2) Kanunî süre geçtikten sonra nüfus müdürlüklerine gelen ölümlere ait tutanaklar resmî sağlık kurumları kayıtlarına veya diğer resmî belgelere dayanılarak düzenlenmiş ise nüfus müdürlüklerince kabul edilip işleme alınır.

(3) Yurt içinde meydana gelen ölümlerde, ölüm nerede meydana gelmişse o yerin nüfus müdürlüğüne, ölüm yerinin tespit edilememesi halinde ceset nerede bulunmuşsa o yerin, ölüm bir taşıt içinde olmuşsa bu taşıttan çıkarıldığı yerin nüfus müdürlüğüne bildirilir.

(4) Ölenin kaydı yok ise yapılacak soruşturma sonunda Türk vatandaşlığı ve ailesi tespit edildiği takdirde doğum tutanağı düzenlenerek aile kütüğüne önce doğum, sonra ölüm olayı işlenir.

Ölüm karinesi

MADDE 32- (1) Bir kimse ölümüne kesin gözle bakılmayı gerektiren durumlar içinde kaybolursa, cesedi bulunamamış olsa bile müracaat edilen yerin mülkî idare amirinin emri ile ölüm tutanağı düzenlenerek ölüm olayı işlenir.

(2) Bu madde uyarınca işlem yapılabilmesi için ölüm karinesi bulunan kişinin alt veya üst soyundan bir kişinin ya da kardeşlerinin, bunlar yoksa mirasçılarının dilekçe ile başvurarak olayı belgelendirmeleri ya da yetkili makamların durumu resmî bir yazı ile nüfus müdürlüğüne bildirmeleri gereklidir.

(3) Dilekçeye ekli belgeler ve gerektiğinde nüfus müdürlüğünce yaptırılacak soruşturma olayın doğruluğunu ve öldüğü iddia edilen kişinin de olayın meydana geldiği sırada orada bulunduğunu kanıtlamaya yeterli görülürse mülkî idare amirinin emri ile ölüm kaydı düşülür.

Ölü olduğu halde aile kütüklerinde sağ görünenler

MADDE 33- (1) Ölmüş olduğu halde aile kütüklerinde sağ görülenlere ait ölüm tutanakları, ölüm olayını gösterir belge ile başvurulması halinde nüfus müdürlüklerince düzenlenir ve gerekli işlem yapılır. Herhangi bir belge ibraz edilememesi durumunda ölüm beyanının doğruluğu nüfus müdürlüklerince tahkik ettirildikten sonra düzenlenecek ölüm tutanağı, mülkî idare amirinin emri ile işleme konulur.

Gaiplik işlemi

MADDE 34- (1) Gaiplik kararları mahkemelerce on gün içinde o yerin nüfus müdürlüğüne bildirilir ve nüfus memurlarınca aile kütüklerine tescil edilir.

DÖRDÜNCÜ KISIM

Kayıt Düzeltmeleri

BİRİNCİ BÖLÜM

Nüfus Kaydının Düzeltmesine İlişkin Esaslar

Kayıt düzeltilmesi

MADDE 35- (1) Kesinleşmiş mahkeme hükmü olmadıkça nüfus kütüklerinin hiçbir kaydı düzeltilemez ve kayıtların anlamını ve taşıdığı bilgileri değiştirecek şerhler konulamaz. Ancak olayların aile kütüklerine tescili esnasında yapılan maddî hatalar nüfus müdürlüğünce dayanak belgesine uygun olarak düzeltilir.

(2) Aile kütüklerindeki din bilgisine ilişkin talepler, kişinin yazılı beyanına uygun olarak tescil edilir, değiştirilir, boş bırakılır veya silinir.

Nüfus davaları

MADDE 36- (1) Mahkeme kararı ile yapılan kayıt düzeltmelerinde aşağıdaki usûllere uyulur:

a) Nüfus kayıtlarına ilişkin düzeltme davaları, düzeltmeyi isteyen şahıslar ile ilgili resmî dairenin göstereceği lüzum üzerine Cumhuriyet savcıları tarafından yerleşim yeri adresinin bulunduğu yerdeki görevli asliye hukuk mahkemesinde açılır. Kayıt düzeltme davaları Cumhuriyet savcısı ve nüfus müdürü veya görevlendireceği nüfus memuru huzuru ile görülür ve karara bağlanır.

b) Aynı konuya ilişkin olarak nüfus kaydının düzeltilmesi davası ancak bir kere açılabilir. Ad değişikliği halinde, nüfus müdürlüğü bu kişinin çocuklarının baba veya ana adına ilişkin kaydı, soyadı değişikliğinde ise eş ve ergin olmayan çocukların soyadını da düzeltir.

c) Tespit davaları, kaydın iptali veya düzeltilmesi için açılacak davalara karine teşkil eder.

(2) Kişilerin başkasına ait kaydı kullandıklarına ilişkin başvurular Bakanlıkça incelenip sonuçlandırılır.

Nüfus müdürlüklerinin yetkisi

MADDE 37- (1) Genel Müdürlük ve nüfus müdürlükleri, mahkemece verilen kararlar hakkında her türlü kanun yoluna başvurmaya yetkilidir.

(2) Genel Müdürlük ve nüfus müdürlükleri kanunî harç ve her türlü mahkeme masraflarından muaftır.

İKİNCİ BÖLÜM

Maddî Hatalar ve Nüfus Kaydının İptali

Maddî hatalar

MADDE 38- (1) Bu Kanunun 7 nci maddesinde sayılan aile kütüklerine tescil edilmesi gereken bilgilerden; dayanak belgesinde bulunduğu halde nüfus kütüklerine hatalı veya eksik olarak tescil edilen ya da hiç yazılmayan bilgiler veya mükerrer kayıtlar maddî hata kapsamında değerlendirilir. Bu tür maddî hatalar Genel Müdürlükçe ya da nüfus müdürlükleri tarafından düzeltilir veya tamamlanır.

Tarihlerde düzeltme ve tamamlama yetkisi

MADDE 39- (1) Genel Müdürlük, nüfus kayıtlarına göre vatandaşların hicrî veya rumî tarihle yazılmış nüfus olaylarının tarihlerini miladî yıla çevirerek aile kütüklerine geçirmeye, doğum tarihlerinin ay ve günü belli olmayanların da eksikliklerini tamamlamaya yetkilidir.

(2) Doğum tarihlerinde doğum yılı yazılıp, doğum ayı ve günü yazılmamış olanların yaşlarının hesaplanmasında doğduğu yılın Temmuz ayının birinci günü, ayı yazılıp da günü belli olmayanlar için de o ayın birinci günü başlangıç olarak alınır.

Nüfus kaydının iptali

MADDE 40- (1) Usûlüne göre düzenlenmemiş bir belgeye dayanılarak tesis edilmiş nüfus kayıtları Genel Müdürlüğün ya da nüfus müdürlüklerinin göstereceği lüzum üzerine mahkemece verilecek kararla iptal edilir. Nüfus kütüğüne düşülmüş olan şerh ve açıklamaların iptal edilmesi de aynı usûle tâbidir.

BEŞİNCİ KISIM

Nüfus ve Uluslararası Aile Cüzdanları

Düzenlenmesi ve dağıtılması

MADDE 41- (1) Nüfus cüzdanının kapsamı, şekli, ebadı ile yürürlük, değiştirme ve geçerlilik tarihlerini belirlemeye, taklit, tahrif ve sahtecilikten korumak maksadıyla nüfus cüzdanı üzerine konulacak güvenlik unsurlarını, basım ve vatandaşa teslimat aşamasında uygulanacak sistem ve teknolojiyi, nüfus cüzdanının kaybı ve değiştirilmesi halinde yapılacak işlemleri tespit etmeye Bakanlık yetkilidir.

(2) Nüfus ve uluslararası aile cüzdanları, Bakanlıkça tespit edilen şekil, ebat ve örneğine uygun olarak Maliye Bakanlığınca bastırılır ve nüfus müdürlüklerinin ihtiyaçlarını karşılamak üzere muhasebe yetkililerine, dış temsilciliklerin ihtiyaçlarını karşılamak üzere de Dışişleri Bakanlığına gönderilir.

(3) Muhasebe yetkilisince nüfus müdürlüklerinin ihtiyacı göz önünde tutularak, kadın ve erkek nüfus cüzdanlarının her biri ile uluslararası aile cüzdanlarının en fazla üçerbin adedi, bedeli sonradan ödenmek üzere, müteakiben üçerbin adetlik partiler halinde peşin para karşılığında verilir. Doğum bildirimlerinin kanunî süresi içinde yapılması halinde düzenlenecek nüfus cüzdanlarından değerli kâğıt bedeli alınmaz. Hatalı yazım nedeniyle iade edilen nüfus ve aile cüzdanları değerli kâğıt bedelinden düşülür.

(4) Nüfus cüzdanı, yurt içinde ilçe nüfus müdürlüklerince ve yurt dışında dış temsilciliklerce kişilerin kendilerine, ergin olmayanların veli, vasi veya resmî vekillik belgesi ibraz edenler ile bu Kanunun 17 nci maddesinde belirtilen, beyanla yükümlü kişilere Bakanlıkça tespit edilecek usûller çerçevesinde verilir.

(5) Evlenen her çifte, evlendirme işlemi ile görevli memur tarafından uluslararası aile cüzdanı verilir. Evli olduğu halde uluslararası aile cüzdanı almamış olanlara ise istekleri üzerine nüfus müdürlüklerince verilir. Eşlerden birinin talebi halinde, kendilerinin veya aile fertlerinin kişisel

durumlarında meydana gelen değişiklikleri bu cüzdana işlemlerle, nüfus müdürlükleri de işlemek ve gerekli açıklamaları yapmakla görevlidirler.

(6) Genel Müdürlük ile başkonsolosluklar, nüfus ve aile cüzdanları bedeli açısından 2/6/1934 tarihli ve 2489 sayılı Kefalet Kanunu hükümlerine tâbi değildir.

(7) Nüfus cüzdanlarına bu Kanunda öngörülenler dışında kayıt ve işaret konulamaz. Bu cüzdanlar hiçbir kişi, kurum tarafından alıkonulamaz. Ancak, ihtiyaç duyulan hallerde kurumlar bir suretini saklayabilir.

Cüzdan talep belgesi

MADDE 42- (1) Nüfus ve uluslararası aile cüzdanlarının verilebilmesi için şekli ve kapsamı Bakanlıkça belirlenen ve bastırılan cüzdan talep belgeleri kullanılır. Doğum tutanaklarına dayanılarak nüfus cüzdanı düzenlenmesinde talep belgesi aranmaz.

(2) Cüzdan talep belgelerini uygulamaya koymaya veya kaldırmaya ve saklama sürelerini belirlemeye Bakanlık yetkilidir.

ALTINCI KISIM

Nüfus Kayıtlarındaki Bilgilerin Verilmesi

Nüfus kayıt örneği verilmesi

MADDE 43- (1) Kişinin aile kütüğündeki kaydının çıkarılması ve aslına uygunluğunun nüfus müdürlüğünce onanması ile elde edilen nüfus kayıt örnekleri, aksi ispat edilene kadar geçerlidir. Nüfus kayıt örneği, istenme nedeni ve hangi amaçla kullanılacağı belirtilen yazılı istek olmadan verilemez. Ancak kişinin kimliğini kanıtlayan resmî bir belge ile şahsen başvurması halinde yazılı müracaat aranmaz. Nüfus kayıt örneklerinde, bunları istemeye yetkili olanlar tarafından açıkça ve gerekçeli olarak istenmediği takdirde, kimlik bilgileri dışında kişisel bilgilere yer verilmez. Bu belgeler üzerinde silinti ve kazıntı yapılamaz.

(2) Düzenlendikleri tarihten itibaren yüzseksen gün içinde kullanılmayan nüfus kayıt örnekleri geçerliliğini kaybeder. Nüfus kayıt örneğinin kullanılacağı alanlara göre Bakanlık bu süreyi otuz güne kadar kısaltmaya yetkilidir.

Nüfus kayıt örneğini almaya yetkili olanlar

MADDE 44- (1) Nüfus kayıt örneklerini;

- a) Bakanlık,
- b) Dış temsilcilikler,
- c) Asker alma işlemleri için Milli Savunma Bakanlığı,
- ç) Adlî makamlar,
- d) Adlî işlemlerle sınırlı olmak üzere kolluk kuruluşları,
- e) Evlenme işlemleri için evlendirme işlemine yapmaya yetkili olanlar,
- f) Ölüm işlemleri için resmî sağlık kuruluşları,
- g) Kaydın sahipleri veya bunların eşleri ile veli, vasi, alt ve üst soyları ya da bu kişilere ait vekillik belgesini ibraz edenler, nüfus müdürlüklerinden doğrudan almaya yetkilidirler.

(2) Birinci fıkrada sayılanlar dışında kalan kurumlar ve tüzel kişiler, yazılı olarak başvurmak ve istem nedenini açıkça belirtmek suretiyle Bakanlık veya mülkî idare amirinin emri ile nüfus kayıt örneğini alabilirler. Bakanlık bu madde hükümlerini işlemek üzere Kimlik Paylaşımı Sistemi kurar.

(3) Yerleşim yeri adresi ve diğer adres bilgilerinin verilmesi kişinin rızasına bağlıdır.

(4) Birinci fıkranın (g) bendinde sayılan kişiler dışında kalan üçüncü şahıslar medenî hal bilgisi dışında bir kişinin nüfus kaydına ilişkin örnek veya bilgi alamazlar.

Kimlik ve Adres Paylaşımı Sistemlerinin kullanılması

MADDE 45- (1) Bakanlık, Kimlik Paylaşımı Sistemi ve Adres Paylaşımı Sistemi veri tabanlarında tutulan bilgileri bu Kanunda belirtilen esas ve usûller çerçevesinde kurumlar ile diğer kişilerin hizmetine açabilir. Yerleşim yeri adresi bilgileri ancak kurumların paylaşımına açılabilir.

(2) Kimlik Paylaşımı Sistemi veri tabanındaki bilgilerin tamamı veya bir kısmı toplu halde hiçbir kuruma veya diğer kişilere verilemez. Kurumlar ve diğer kişiler kendi iş ve işlemlerine esas olmak üzere sadece kayıtlarını tuttukları kişilerin bilgilerini alabilirler.

(3) Kurumlar aldıkları bilgileri tanımlanmış hizmetlerin yerine getirilmesi dışında başka hiçbir amaçla kullanamaz; ilgilisi veya bu Kanunun 44 üncü maddesinde belirtilenler dışında kimseye veremez. Sistemin bütün aşamalarında görev yapan yetkililer de bu kurallara uymakla yükümlüdür. Bu yükümlülük, kamu görevlilerinin görevlerinden ayrılmalarından sonra da devam eder.

(4) Genel Müdürlükten alınan bilgilerin iş ve işlemlerde kullanılmasının hukukî sonuçları bilgiyi alan kurumun sorumluluğundadır.

(5) Bu Kanun ile kurulacak veri tabanlarının istatistik amaçlı kullanımında 10/11/2005 tarihli ve 5429 sayılı Türkiye İstatistik Kanunu hükümleri uygulanır.

YEDİNCİ KISIM

Türkiye Cumhuriyeti Kimlik Numarası

Kimlik numarası

MADDE 46- (1) Kimlik numarası, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının nüfus kayıtları arasında bağ kurmak, kişilerin kaydına ulaşmak ve kamu kuruluşlarında tutulan kayıtlar arasında ilişki sağlamak amacını taşıyan bir numara sistemidir. Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarası kişiye bir defa verilir ve değiştirilemez.

(2) Türkiye'de kaydı tutulan yabancılara da Bakanlığın tespit edeceği esaslar içerisinde bir kimlik numarası verilir.

Kullanımı

MADDE 47- (1) Kişiler adına düzenlenecek olan her türlü form, beyanname, kimlik kartı, vergi kimlik kartı, sürücü belgesi, pasaport gibi bütün tanıtıcı belgelerde Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarasına yer verilir.

(2) Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarası kurumlar ile diğer gerçek ve tüzel kişilerin her türlü işlem ve kayıtlarında esas alınır.

(3) Kimlik numarasının uygulanmasında ortaya çıkan sorunlar ile tereddüt edilen hususlarda Genel Müdürlüğün görüşü alınır.

SEKİZİNCİ KISIM

Adres Kayıt Sistemi

Adres bilgilerinin tutulması ve adres standardı

MADDE 48- (1) Yerleşim yeri adresi ve diğer adreslere ait bilgilerin tutulmasına ilişkin politikanın oluşturulması, geliştirilmesi, yaygınlaştırılması, idarî birimlere göre genel uygulamaya geçiş tarihlerinin tespit edilmesi, ulusal adres veri tabanı ile MERNİS veri tabanının ilişkilendirilmesi ve adres bilgilerinin paylaşılmasına ilişkin işlemler Bakanlıkça yürütülür. Bakanlığın nüfus kütüklerindeki adres kayıtlarını tamamlamak maksadıyla işbirliği talebi kurumlarca karşılanır.

(2) Adres standardı, Mahallî İdareler Genel Müdürlüğünün takip ve sorumluluğunda; Genel Müdürlük, Türkiye İstatistik Kurumu, Türk Standartları Enstitüsü ve ilgili diğer kuruluşlarca ortaklaşa belirlenir. Mahallî İdareler Genel Müdürlüğü tespit edilen standardın il özel idaresi

ve belediyelere bildirilmesinden sorumludur. Kurumlar ile gerçek ve tüzel kişiler adres ile ilgili iş ve işlemlerinde adres standardına uymak zorundadır.

(3) Bakanlık, adrese ilişkin her türlü bilgiyi kurumlardan istemeye yetkilidir. Kurumlar söz konusu isteğe yirmi gün içinde cevap vermekle yükümlüdür.

(4) Yerleşim yeri adresi, kişilerin diğer adreslerinde kendilerine hizmet verilmesini engellemez; diğer adreslerin kayıtlarda bulunmaması bu adreslere hizmet verilmemesi sonucunu doğurmaz.

Adres bilgisi ve güncellenmesi

MADDE 49- (1) İl özel idaresi ve belediyeler sorumluluk alanlarındaki adres bileşenlerini adres standardına uygun olarak tanımlayıp bunlara değiştirilemeyecek sabit tanıtım numarası vererek mahallindeki bütün adresleri kapsayacak şekilde adres bilgilerini oluşturmakla yükümlüdür. Herhangi bir sebeple sabit tanıtım numarası dışında adres bileşenlerinde yapılan değişiklikler de il özel idaresi ve belediyelerce takip edilerek ulusal adres veri tabanına işlenir.

(2) Ulusal adres veri tabanı Genel Müdürlükte tutulur. Genel Müdürlük, ulusal adres veri tabanındaki yerleşim yeri adresi bilgilerini nüfus kütüklerindeki kişi kayıtları ile ilişkilendirerek elektronik ortamda, yedekleme sistemleri ile birlikte güncel olarak tutar.

(3) Yerleşim yeri adresi yurt dışında olan Türk vatandaşlarının adres kayıtları yaşadıkları ülkenin ve şehrin adı itibarıyla tutulur.

Bildirim yükümlülüğü

MADDE 50- (1) İl özel idareleri ve belediyeler bu Kanun uyarınca belirlenen standartlardaki adres bilgileri ile adres oluşumuna altyapı oluşturan yapı belgelerini, belgelerin oluşturulması ile eş zamanlı olarak ulusal adres veri tabanına işlemekle yükümlüdür.

(2) Yerleşim yeri adreslerinin tutulmasında kişilerin yazılı beyanı esas alınır. Bildirim, nüfus müdürlüklerine ve dış temsilciliklerimize adres beyan formuyla yapılır. Yerleşim yeri adresi aynı konut olan ailenin ergin fertleri birbirlerinin yerine adres beyanında bulunabilirler.

(3) Noterden verilen temsil yetkisini ve bunun kapsamını belirten yazılı belgeyi ibraz edenler kişilerin adresleri ile ilgili beyanda bulunabilirler.

(4) Çocukların ve kısıtlıların adresleri veli, vasi, kayyım, bunların bulunmaması halinde, çocuğun büyük ana, büyük baba veya ergin olan kardeşleri ya da çocuğu yanında bulunduranlar tarafından bildirilir.

(5) Huzur evi, yetiştirme yurdu, cezaevi, öğrenci yurdu gibi yerlerde kalanların adreslerinin bildirimleri ilgili kurum yetkililerince, bildirim yapamayacak durumda olan kimsesizlerin bildirimleri ise muhtarlar tarafından yapılır.

(6) Vesayet altındakilerin yerleşim yeri adresleri, bağlı buldukları vesayet makamınca bildirilir.

(7) Adres bildirimini şahsen, posta veya elektronik posta ile yapılabilir.

Bildirim süresi ve güncelliği

MADDE 51- (1) 50 nci maddede sayılan adres beyanı ile yükümlü kişi ve kurumlar yerleşim yeri adreslerine ilişkin değişiklikleri yirmi iş günü içinde ilçe nüfus müdürlüklerine bildirmekle yükümlüdür. Ancak yerleşim yeri adresine dayalı hizmet almak üzere herhangi bir resmî kuruma yapılan müracaatlarda adres değişikliğine ilişkin beyan, ilgilisi tarafından adres beyan formuna işlenerek nüfus müdürlüğüne gönderilmek üzere ilgili kuruma teslim edilebilir. Bu beyan formları ilgili kurumlarca en geç on iş günü içinde kurumun bulunduğu yerin ilçe nüfus müdürlüğüne gönderilir.

(2) Adres bileşenlerinde meydana gelen değişiklikler hususunda kişilerin bildirimde bulunma sorumluluğu yoktur. Bu değişiklikler

belediyelerce, belediye sınırları dışında kalan yerlerde ise il özel idarelerince en geç değişikliği takip eden on iş günü içinde, elektronik ortamda ulusal adres veri tabanına işlenir.

(3) Müstakil konut sahipleri ile apartman ve site yöneticileri, lojman idareleri sorumluları; sorumluluk alanlarındaki yerleşim yeri adresine ilişkin değişiklikleri, yirmi işgünü içinde, muhtarlar ve 50 nci maddede sayılan beyan yükümlülüğü olanlarla işbirliği içinde takip etmek ve ortaya çıkan farklılıkları muhtarlara bildirmekle yükümlüdür.

(4) Yerleşim yeri adresi değişikliği bildirimlerine ilişkin listeler nüfus müdürlüklerince ilgili muhtarlıklara gönderilir.

(5) Muhtarlar, bu Kanun uyarınca nüfus müdürlüklerince kendilerine iletilen yerleşim yeri adresi değişikliği bildirim listelerini incelemek, mahallindeki yerleşim yeri adresi değişiklikleri ile karşılaştırmak ve varsa bildirilmemiş olan değişiklikleri her ayın son haftası içinde bağlı bulunulan ilçenin nüfus müdürlüğüne bildirmekle yükümlüdür.

Adres bilgilerinin kullanımı

MADDE 52- (1) Bakanlık, talepleri halinde kurumlara, usûl ve esasları Bakanlıkça tespit edilmek üzere adres bilgilerini elektronik ortamda Adres Paylaşımı Sistemi ve Kimlik Paylaşımı Sistemi çerçevesinde verebilir.

(2) Teknik altyapısını tamamlamış olan muhtarlıklar sorumluluk alanlarındaki yerleşim yeri adres bilgilerinin güncelliğini takip etmek amacıyla Kimlik Paylaşımı Sistemine erişebilirler.

(3) Kurumlar, yürütecekleri iş ve işlemlerde Genel Müdürlükte tutulan adres bilgilerini esas alırlar.

(4) Adrese ilişkin bilgi ve belgeler nüfus müdürlüklerinden, Adres Paylaşımı Sisteminden veya Kimlik Paylaşımı Sistemine bağlanarak bu sistemdeki kayıtlara uygun belge üretebilen muhtarlıklardan temin edilebilir. Bu şekilde üretilen belgelerin güvenliği Bakanlığın tespit ettiği usûl ve esaslara göre sağlanır.

(5) Nüfus sayımında veya tespitinde, aile ve hayatî istatistiklerin oluşturulmasında ve bu bilgileri esas alan kanunların uygulanmasında MERNİS nüfus bilgileri kullanılır.

Koordinasyon ve işbirliği

MADDE 53- (1) Genel Müdürlük, ulusal adres veri tabanının etkin, süratli ve güncel bir şekilde oluşturulmasını sağlamak ve devam ettirmek için kurumlar arası koordinasyonla sorumludur. Kurumlar, adrese ve adres bileşenlerine ilişkin ellerindeki bilgileri Genel Müdürlükle ve ilgili kurumlarla paylaşmakla yükümlüdür.

DOKUZUNCU KISIM

Ortak Hükümler

Tescil görevi ve süre

MADDE 54- (1) Nüfus olaylarını tescil etmekle görevli memurlar, nüfus müdürlüğünde düzenlenen ve aile kütüklerine tescil edilmesi gereken dayanak belgelerini işlem anında, diğer makamlarca düzenlenen dayanak belgelerini ise nüfus müdürlüğüne intikal ettiği tarihten itibaren yedi gün içinde aile kütüklerine tescil etmekle ve bir örneğini Genel Müdürlüğe göndermekle yükümlüdürler.

Mahkeme yazı işleri müdürlerinin görevleri

MADDE 55- (1) Mahkeme yazı işleri müdürleri, aile kütükleri üzerinde tescil yapılmasını gerektirecek bütün karar ve işlemleri, kesinleşme veya düzenleme tarihinden itibaren on gün içerisinde o yerin nüfus müdürlüğüne bildirmekle görevlidirler.

Sağlık kuruluşlarının görevleri

MADDE 56- (1) Sağlık kuruluşları ve tabipler, kontrollerindeki doğum ve ölüm olaylarına ilişkin olayın mahiyetini ve ilgilinin kimlik bilgilerini gösteren bir rapor düzenleyerek sahiplerine vermekle görevlidirler.

(2) 1593 sayılı Kanun hükümleri saklıdır.

Vekiller

MADDE 57- (1) Bir işleme esas olmak üzere üçüncü kişilerin beyanda bulunabilmeleri ancak özel temsil yetkisini kapsayan noterden onaylı vekillik belgesi ile mümkündür.

Yazım dışı kalanlar

MADDE 58- (1) Nüfus yazımlarında kayıt dışı kalanlar Türkiye'de buldukları yerin nüfus müdürlüğüne, yurt dışında ise en yakın dış temsilciliğe Türk vatandaşı olduklarını gösterir resmî belgeler ile müracaat ederler. Yapılacak inceleme sonucunda tescillerine engel bir halin bulunmaması halinde, nüfus müdürlüklerince aile kütüklerine tescil edilirler.

Tutanakların imzalanması

MADDE 59- (1) Nüfus müdürlüklerine yapılan bildirimler üzerine düzenlenen dayanak belgeleri, nüfus müdürlüğünce imzalanarak onaylanır. Dayanak belgelerinin ilgilinin kendisi veya veli, vasi ya da vekillik belgesi ibraz edenler tarafından imzalanması gereklidir. Okuma yazması olmayanların parmak izi alınır.

Beyanda şüphe

MADDE 60- (1) Nüfus olayları ile ilgili beyanlarda şüpheye düşülmesi halinde mülkî idare amirinin emri ile kolluk makamları tarafından gerekli soruşturma ve incelemeler yapılarak nüfus müdürlüğüne bildirilir.

Sürelerin hesaplanması

MADDE 61- (1) Bu Kanunda belirtilen sürelerin hesaplanmasında olayın meydana geldiği tarihi izleyen gün başlangıç olarak alınır. Süreler; tayin edilen müddetin son günü, son gün resmî tatile rastlarsa tatili izleyen ilk iş günü çalışma saatinin bitiminde sona erer.

Atık veya işlemden kaldırılmış kütükler

MADDE 62- (1) İşlemden kaldırılmış olan atık veya eski aile kütükleri üzerinde herhangi bir işlem yapılamaz, kayıt düşülemez.

(2) Bu kütükler nüfus olaylarına ait dayanak belgelerinin bulunamaması halinde kişinin adı, soyadı, baba adı, ana adı, doğum tarihi veya doğum yerindeki yanlışlıkların düzeltilmesi ya da eksikliklerin tamamlanması ya da kişinin kimliği ve aile bağlarının tespit edilmesi dışında herhangi bir hukukî işleme esas alınmaz.

(3) Bu kütüklerden çıkartılan kayıt örneklerine atık veya işlemden kaldırılmış kütüklerden çıkarıldığına dair açıklama yapılır.

Askerlik çağına girenlerin listesi

MADDE 63- (1) Genel Müdürlük, her yıl aile kütüklerinde kayıtlı olanlardan askerlik çağına giren erkek nüfusun listesini çıkarıp Aralık ayı içerisinde Milli Savunma Bakanlığına göndermekle yükümlüdür. Milli Savunma Bakanlığı bu listeyi Kimlik Paylaşımı Sistemi veri tabanından da sağlayabilir.

Formların düzenlenmesi

MADDE 64- (1) Bu Kanunun uygulanmasında kullanılacak olan form ve belgeleri hazırlamaya ve gerekli düzenlemeleri yapmaya Bakanlık yetkilidir. Elektronik ortamda tutulan yerleşim yeri adresinin bildirimine ilişkin beyan formları taranarak elektronik ortama aktarıldıktan sonra imha edilir.

ONUNCU KISIM Çeşitli Hükümler

Ücretlendirme

MADDE 65- (1) Kimlik Paylaşımı Sisteminde ve Adres Paylaşımı Sisteminde yer alan bilgiler 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu ve eki cetvellerde yer almayan kamu kurum ve kuruluşları ile diğer kişilere ücreti karşılığında verilir. Alınacak ücretler Bakanlık ve Maliye Bakanlığınca birlikte belirlenir. Tahsil edilen hizmet bedeli tutarları bütçeye gelir kaydedilir.

Fazla çalışma ücreti

MADDE 66- (1) MERNİS, Kimlik ve Adres Paylaşımı Sistemleri projelerinde görevlendirilen fiilen fazla çalışma yapan Genel Müdürlük merkez ve taşra teşkilâtı personeline (sözleşmeli personel dahil), ayda elli saati ve yılı merkezî yönetim bütçe kanununda belirtilen fazla çalışma ücretinin üç katını geçmemek üzere Bakanlıkça belirlenecek esaslar çerçevesinde fazla çalışma ücreti ödenir.

ONBİRİNCİ KISIM Ceza Hükümleri

Gerçek dışı beyan

MADDE 67- (1) Gerçeğe aykırı yerleşim yeri veya cüzdan talep belgesi veren köy veya mahalle muhtarları ile herhangi bir işlem sebebiyle nüfus müdürlüğüne gerçek dışı beyanda bulunanlar ve bunlara tanıklık edenler altı aydan dört yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) Adrese ilişkin yükümlülükleri yerine getirmeyen ve yasaklara aykırı hareket eden kamu görevlileri 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun kamu idaresinin güvenirliliğine ve işleyişine karşı suçlara ilişkin hükümlerine göre cezalandırılır.

İdarî para cezaları

MADDE 68- (1) Bu Kanuna göre;

a) Nüfus olaylarını bildirmekle görevli olup, bu görevlerini bu Kanunda belirtilen süreler içinde yerine getirmeyen kamu görevlilerine, fiil başka bir suç oluştursa bile, nüfus memurunun teklifi üzerine o yerin ilçe nüfus müdürünün kararı ile 25 YTL idarî para cezası verilir.

b) Nüfus olaylarını bildirme yükümlülüğü olup bu yükümlülüğünü bu Kanunda belirtilen süre içinde yerine getirmeyenlere, nüfus ve aile cüzdanlarını kaybedenlere ve nüfus cüzdanının geçerlilik süresinin son bulmasından itibaren altmış gün içinde bu cüzdanlarını değiştirmeyen kişilere veya bu durumdaki çocukların veli veya vasilerine, yurt içinde ilçe nüfus müdürlüklerince, yurtdışında ise dış temsilcilik veya dış temsilciliklerde görevli memurlarca 50 YTL idarî para cezası verilir.

c) Mülkî idare amirince bu Kanunun 50 nci maddesinde belirtilen yükümlülükleri yerine getirmeyen kişilere 250 YTL, gerçeğe aykırı beyanda bulunanlara 500 YTL idarî para cezası verilir.

(2) Yurt dışında verilen idarî para cezaları, işlem sırasında mahallî para karşılığı verildiği ülkede konsolosluk hasılatının tahsil edildiği para birimi üzerinden tahsil edilir.

(3) Bu Kanuna göre;

a) Her türlü doğal afet, gasp, hırsızlık, yangın ve terör nedeniyle nüfus ve aile cüzdanlarının kaybedilmesi, nüfus olaylarının bildirim yükümlülüğünün yerine getirilememesi hallerinde,

b) Yetkili kurumların kimsesiz çocuklarla ilgili nüfus cüzdanı talepleri ve doğum bildirimlerinde,

c) Bu Kanunun 18 inci maddesinde belirtilen büyük ana, büyük baba veya kardeşlere ya da çocukları yanlarında bulunduranlar ile muhtarlara,

d) Bu Kanunun 31 inci maddesinde belirtilen Cumhuriyet savcılıklarına,
bu maddede belirtilen idarî para cezaları uygulanmaz.

ONİKİNCİ KISIM **Çeşitli Hükümler**

Yönetmelik

MADDE 69- (1) Bu Kanunun uygulanmasına ilişkin yönetmelikler yüzseksen gün içerisinde Bakanlıkça hazırlanarak Bakanlar Kurulunca yürürlüğe konulur.

(2) Adres ve numaralamaya ilişkin yönetmelik ise doksan gün içerisinde Bakanlık, Türkiye İstatistik Kurumu ve Türk Standartları Enstitüsü Kurumu tarafından müştereken hazırlanarak yürürlüğe konulur.

Kadrolar

MADDE 70- (1) Bu Kanuna ekli (1) sayılı listede yer alan kadrolar bu Kanun kapsamındaki hizmetlerde kullanılmak üzere ihdas edilerek 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin İçişleri Bakanlığı bölümüne eklenmiştir.

Kaldırılan hükümler

MADDE 71- (1) 5/5/1972 tarihli ve 1587 sayılı Nüfus Kanunu, 24/2/1972 tarihli ve 1543 sayılı Genel Nüfus Yazımı Kanunu ve 5/7/1939 tarihli ve 3686 sayılı Evlenme Kâğıtları ve Bunların Nüfus Kütüklerine Tescilleri Hakkında Kanun, 26/6/1973 tarihli ve 1774 sayılı Kimlik Bildirme Kanununun 5 inci maddesi, 6 ncı maddesinin (a) ve (d) bentleri, 8 inci maddesi, 16 ncı maddesi ve 17 nci maddesinde yer alan "8" ibaresi ile 10/4/1927 tarihli ve 1003 sayılı Binaların Numaralanması ve Sokaklara İsim Verilmesi Hakkında Kanun yürürlükten kaldırılmıştır.

Diğer kanunların değiştirilen hükümleri

MADDE 72- (1) 1774 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin (c) bendinden sonra gelmek üzere "tarafından örneğine uygun kimlik belgesi doldurularak üç gün içinde genel kolluk örgütüne verilmesi zorunludur." ibaresi eklenmiş ve aynı maddenin ikinci fıkrasında yer alan "olanlar ile (d) bendinde belirtilen yerlerde kalanların" ibaresi "olanların" şeklinde değiştirilmiştir.

Diğer kanunlara eklenen hükümler

MADDE 73- (1) 14/2/1985 tarihli ve 3152 sayılı İçişleri Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 28 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Bakanlık, nüfus ve vatandaşlık hizmetlerini yürütmek üzere, illerde il nüfus ve vatandaşlık müdürlükleri, ilçelerde ilçe nüfus müdürlükleri kurabilir. Bakanlık, kadro, yer ve unvanlarına bakılmaksızın ihtiyaç durumuna göre nüfus müdürü ve memurlarını, lüzum görülen yerlerde görevlendirmeye yetkilidir."

ONÜÇÜNCÜ KISIM

Geçici Hükümler

GEÇİCİ MADDE 1- (1) Kurumlar ve tüzel kişiler bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren iki yıl içinde mevzuatlarını bu Kanun hükümlerine uygun hale getirerek işlemlerinde kimlik numarasını kullanmak zorundadırlar.

GEÇİCİ MADDE 2- (1) Bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren adres bilgilerinin kaydedilmesine ilişkin uygulamaya hazırlık olarak sırasıyla aşağıdaki iş ve işlemler yapılır:

a) Ulusal adres veri tabanının altyapı çalışmaları Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığı bünyesinde yapılarak veri tabanı kurulur ve bu

maddede öngörülen iş ve işlemlerin tamamlanmasından sonra Genel Müdürlüğe devredilir.

b) Mahallî İdareler Genel Müdürlüğü, adres ve numaralamaya ilişkin yönetmeliğe uygun olarak il özel idareleri ve belediyelerin numaralama ve levhalama çalışmalarını takip eder.

c) Adres çalışmaları ile eş zamanlı olarak il özel idareleri ve belediyeler ile Genel Müdürlük, ulusal adres veri tabanlarının teknik altyapısını oluşturur. Ulaştırma Bakanlığı tarafından ülke genelinde il özel idareleri ve belediyeler ile ulusal adres veri tabanı arasında on-line işleyecek bir ağ altyapısı oluşturulur. Her yerleşim biriminin ulusal adres veri tabanına ulaşabileceği bir merkezî bilgisayar programı Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığınca hazırlanır. Gerekli şifreleme ve kullanıcı eğitimi verilerek il özel idareleri ve belediyelerin kullanımına açılır.

ç) Adres standardının belirlendiği tarihten itibaren en geç üçyüzaltmış gün içerisinde il özel idare ve belediyeler tarafından yerleşim birimlerinin adres bileşenleri standartlara uygun hale getirilerek numaralama işlemi tamamlanır ve merkezî olarak kurulan ulusal adres veri tabanına (c) bendinde bahsedilen program aracılığı ile işlenir.

d) İl özel idareleri ve belediyelerce gerçekleştirilen numaralama ve levhalama çalışmalarının uygunluğunun yerinde tespit edilmesi amacıyla Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığı ve Mahallî İdareler Genel Müdürlüğü tarafından numaralama işlemi tamamlandıktan sonra doksan gün içerisinde alan kontrolü yapılır. Kontrol sonuçları ulusal adres veri tabanına işlenir.

e) Ulusal adres veri tabanındaki yerleşim yeri adreslerinin nüfus kütüklerindeki kişi kayıtları ile ilişkilendirilmesi ve Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarasına bağlı kişisel yerleşim yeri adresi kayıtlarının tutulabilmesi için, numaralaması tamamlanan yerleşim yerlerinden başlamak ve bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç altıyüzotuz gün içerisinde tamamlanmak üzere Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığı tarafından alan uygulaması yapılır. Uygulama esnasında ulusal adres veri tabanına dayalı olarak alanda tespit edilen yerleşim yeri adres bilgileri, MERNİS kayıtları ile Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarası esasına göre elektronik ortamda eşleştirilir. Alan taraması sırasında Türkiye'de yerleşim yeri adresi tespit edilen yabancılar ile ilgili ayrı bir veri tabanı oluşturulur.

f) Elde edilen kayıtlar, mahalle ve köy muhtarlıklarında altmış gün süreyle askıya çıkartılır. Askı süresince, itirazlar üzerine yapılacak inceleme sonucunda Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığı tarafından temin edilen bilgilere göre kayıtlarda gerekli düzeltmeler yapılır. Bu çalışma ile kayıtların kesinleşmesi sonucunda alan uygulamasında kullanılan formlar 28/9/1988 tarihli ve 3473 sayılı Muhafazasına Lüzum Kalmayan Evrak ve Malzemenin Yok Edilmesi Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun hükümlerine göre mahallî kurulların kararı ile yerinde imha edilir.

(2) İşlemler sırasında kullanılacak formlar Genel Müdürlük ile işbirliği halinde Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığı tarafından hazırlanır. Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığı tarafından formlara istatistik amaçlı olarak eklenen sorulara ilişkin kayıtlar Türkiye İstatistik Kanunu hükümleri çerçevesinde değerlendirilir.

(3) Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığının bu madde kapsamında yapacağı alan çalışması, 5429 sayılı Kanunun sayım ve araştırmalarla ilgili hükümleri çerçevesinde yürütülür. Bu maddede belirtilen iş ve işlemlerin yapılması için ilgili kurumlar mal ve hizmet satın alabilir. Bu madde kapsamında yaptırılacak işler hakkında, ceza ve ihalelerden yasaklama

hükümleri hariç 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu ile 5018 sayılı Kanun hükümleri uygulanmaz. Bu kapsamda yapılacak mal ve hizmet alımlarının usûl ve esasları, saydamlık, rekabet, eşit muamele, güvenilirlik, kamuoyu denetimi, ihtiyaçların uygun şartlarla ve zamanında karşılanması ve kaynakların verimli kullanılmasını sağlayacak ilkeler doğrultusunda hizmetin gereklerine göre Bakanlar Kurulunca belirlenir.

(4) Bu maddenin birinci fıkrasının (a) bendinin uygulanmasına ilişkin usûl ve esaslar yönetmelikle belirlenir.

GEÇİCİ MADDE 3- (1) Bu Kanunun geçici 2 nci maddesinin uygulama süresi içinde nüfus olaylarını nüfus mevzuatında öngörülen süreyi geçirdikten sonra bildirenler ile nüfus ve aile cüzdanını kaybedenlere bu Kanunun 68 inci maddesi hükmü uygulanmaz.

GEÇİCİ MADDE 4- (1) Bu Kanunda öngörülen süre içerisinde ulusal adres veri tabanına bağlanamayan il özel idareleri ve belediyeler, mahallî adres bilgilerini tespit edip güncelliğini takip ederler ve ulusal adres veri tabanına işlenmek üzere elektronik ortamda ilçe nüfus müdürlüklerine gönderirler.

GEÇİCİ MADDE 5- (1) Bu Kanun yürürlüğe girinceye kadar tanıma beyanı veya babalığa hüküm kararı sonucu ana hanesine tescil edilen çocukların baba hanelerine nakline ana ve babanın birinin, çocuk ergin ise kendisinin müracaatı aranır.

Yürürlük

MADDE 74- (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 75- (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU : T.C. İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
TEŞKİLÂT : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLAR

<u>SINIFI</u>	<u>UNVANI</u>	<u>SERBEST KADRO DERECESİ</u>	<u>ADEDİ</u>
TOPLAMI			
MİAH	Daire Başkanı	1	1
MİAH	Şube Müdürü	1	1
GİH	Şube Müdürü	1	2
GİH	Uzman	1	2
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni 23	3	
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni 23	4	
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni 22	5	
THS	Mühendis	1	3
THS	Mühendis	2	3
GİH	Programcı	1	5
GİH	Programcı	2	5
THS	Teknisyen	3	5
THS	Teknisyen	4	5

TOPLAM

100

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU : T.C. İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
TEŞKİLÂT : TAŞRA

İHDAS EDİLEN KADROLAR

<u>SINIFI</u>	<u>UNVANI</u>	<u>SERBEST KADRO DERECESİ</u>	<u>ADEDİ</u>
TOPLAMI			
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni 474	3	
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni 471	4	
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni 471	5	
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni 471	6	
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni 471	7	
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni 471	8	
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni 471	9	
GİH	Programcı	3	100
GİH	Programcı	4	100
GİH	Programcı	5	100
THS	Teknisyen	3	100
THS	Teknisyen	4	100
THS	Teknisyen	5	100
TOPLAM			3900

[R.G. 29 Nisan 2006 – 26153]

 [İçindekilere dön](#)

**ÖZEL TÜKETİM VERGİSİ KANUNUNDA, KATMA DEĞER
VERGİSİ
KANUNUNDA VE PETROL PİYASASI KANUNUNDA
DEĞİŞİKLİK
YAPILMASI HAKKINDA KANUN**

Kanun No. 5493

Kabul Tarihi : 27/4/2006

MADDE 1 – 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 7 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 7/A maddesi eklenmiştir.

"MADDE 7/A – Kanuna ekli (I) sayılı listede yer alan 2710.19.41.00.11, 2710.19.41.00.19, 2710.19.45.00.11 ve 2710.19.49.00.11 G.T.İ.P. numaralı malların, 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun ile 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanunu hükümleri çerçevesinde; Bakanlar Kurulunca belirlenen sınır kapılarında, 4458 sayılı Gümrük Kanununun ihracat rejimi kapsamında yurt dışına çıkarılacak eşyayı taşıyan kamyon, çekici ve soğutucu ünitesine sahip yarı römorkların depolarına (araçların ve soğutucu ünitelerin standart yakıt deposu miktarlarını aşmamak kaydıyla) yalnızca yurt dışına çıkışlarında teslimi vergiden müstesnadır.

Maliye Bakanlığı, bu maddede düzenlenen istisnaya ilişkin usûl ve esasları belirlemeye, istisnayı bu maddeye göre işlem yapanlara verginin iadesi yöntemi ile uygulamaya yetkilidir."

MADDE 2 – 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 14 üncü maddesine aşağıdaki (3) numaralı fıkra eklenmiştir.

"3. 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun ile 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanunu hükümleri çerçevesinde, Bakanlar Kurulunca belirlenen sınır kapılarında 4458 sayılı Gümrük Kanununun ihracat rejimi kapsamında yurt dışına çıkarılacak eşyayı taşıyan kamyon, çekici ve soğutucu ünitesine sahip yarı römorkların depolarına (araçların ve soğutucu ünitelerin standart yakıt deposu miktarlarını aşmamak kaydıyla) yalnızca yurt dışına çıkışlarında yapılacak motorin teslimi vergiden istisnadır.

Maliye Bakanlığı, bu istisna uygulamasına ilişkin usûl ve esasları belirlemeye yetkilidir."

MADDE 3 – 4/12/2003 tarihli ve 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"EK MADDE 1 – Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu tarafından akaryakıt alt başlığı ve istasyonlu bayilik kategorisi altında verilen bayilik lisansı sahiplerince, 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 7/A maddesi ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 14 üncü maddesinin (3) numaralı fıkrası kapsamında satışı yapılan akaryakıtların satış fiyatı, ilgili akaryakıt türünün edinme bedelinin yüzde sekiz fazlasını aşamaz."

MADDE 4 – Bu Kanun hükümleri 1/6/2006 tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 5 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

1/5/2006

[R.G. 2 Mayıs 2006 – 26156]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

ULAŞTIRMA BAKANLIĞININ TEŞKİLAT VE GÖREVLERİ HAKKINDA KANUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN

Kanun No. 5494

Kabul Tarihi : 27/4/2006

MADDE 1 – 9/4/1987 tarihli ve 3348 sayılı Ulaştırma Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 9 uncu maddesinin (c)

bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve diğer bent buna göre teselsül ettirilmiştir.

"d) Denizlerin iki yakasını denizaltından birbirine bağlayan her türlü ulaşım ilişkin tüp ve tünel gibi ulaşım altyapı işlerini, yap-işlet-devret modeli de dahil olmak üzere plânlamak, yapmak veya yaptırmak; bunlarla ilgili proje ve şartnameleri hazırlamak, hazırlatmak, incelemek, incelettirmek ve onamak, yapımı tamamlananları ilgili kuruluşlara devretmek, işletme safhasına ait güvenlik, bakım ve onarım işlerine ilişkin esasları belirlemek ve gerekli tedbirleri almak,"

MADDE 2 – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

1/5/2006

[R.G. 2 Mayıs 2006 – 26156]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

KARAYOLLARI TRAFİK KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA İLİŞKİN KANUN

Kanun No. 5495

Kabul Tarihi : 3/5/2006

MADDE 1 - 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"c) Ulaştırma Bakanlığı

Ulaştırma Bakanlığının ilgili birimleri bu Kanun ve diğer mevzuatla verilen hizmetleri yapmak, bu Kanun açısından karayolu taşımaya ilişkin gerekli koordinasyonu sağlamak, tescile bağlı araçların muayenelerini yapmak veya yaptırmak, muayene istasyonlarını denetlemek, 35 inci madde hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında tutanak düzenleyerek idarî para cezası vermek, bu maddede belirlenen idarî tedbirleri almak, araçların ağırlık ve boyut kontrollerini yapmak veya yaptırmak ve denetlemek, aykırı görülen hususlarla ilgili olarak sorumlular hakkında idarî para cezasına dair tutanak düzenlemek.

Araçların ağırlık ve boyut kontrollerini yapmak üzere yetkilendirilenler, Ulaştırma Bakanlığınca denetlenir ve aykırı hareketi tespit edilen işletme sahipleri 1.000 Türk Lirası idarî para cezası ile cezalandırılır. Yetkilendirme konusu işletme şartlarında giderilebilecek eksiklik olması halinde, işletme sahibine, bu eksiklikleri gidermesi için azamî onbeş gün süre verilir. Bu süre zarfında eksikliklerin giderilmemesi halinde, izin belgesi iptal edilir.

Araçların ağırlık ve boyut kontrollerinin yapılması veya yaptırılması ile ilgili olarak Karayolları Genel Müdürlüğünce verilen hizmet sürdürülürken kullanılan ve Genel Müdürlüğün diğer hizmetleri ile ilişkili olmayan bina, arazi, arsa gibi taşınmazlar Maliye Bakanlığınca Ulaştırma Bakanlığına tahsis; bu görev yürütülürken yararlanılan tesisat ve teçhizat Ulaştırma Bakanlığına devredilir. Araçların ağırlık ve boyut kontrollerini yapmak üzere Ulaştırma Bakanlığınca yetkilendirilme yapılması halinde tahsis edilen taşınmazlar ile devredilen tesisat ve teçhizatın kullanılması hususunda, Maliye Bakanlığının görüşü alınarak, Ulaştırma Bakanlığı ile yetkilendirilenler arasında özel hukuk hükümleri gereğince sözleşme yapılabilir."

MADDE 2 - 2918 sayılı Kanunun 65 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Birinci fıkranın (a) bendi hükümlerine uymayanlar 50 Türk Lirası, (c), (g), (h), (i) ve (j) bentleri hükümlerine uymayanlar 100 Türk Lirası, (d) ve (e) bentlerindeki hükümlere uymayanlar 200 Türk Lirası, (b) ve (f) bentlerine uymayan işletenler 1.000 Türk Lirası, (b) ve (f) bentlerine aykırı yük gönderenler 2.000 Türk Lirası idarî para cezası ile cezalandırılırlar."

MADDE 3 - 2918 sayılı Kanunun 114 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu Kanunda yazılı trafik suçlarını işleyenler hakkında yetki sınırları içinde Emniyet Genel Müdürlüğü ve Jandarma Genel Komutanlığı personeli ile Ulaştırma Bakanlığının ve Karayolları Genel Müdürlüğünün ilgili birimlerinin il ve ilçe kuruluşlarında görevli ve yetkili kılınmış personelince tutanak düzenlenir."

MADDE 4 - 2918 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (i) bendi ile ek 1 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 5 - 2918 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 19 - Araçların ağırlık kontrollerini yapmak veya yaptırmak ve aykırı görülen hususlar ile ilgili olarak Karayolları Genel Müdürlüğünce verilen hizmet, Ulaştırma Bakanlığınca veya yetkilendirilen gerçek veya tüzel kişilerce yapılmak üzere faaliyete geçirilinceye kadar devam eder."

GEÇİCİ MADDE 1- Bu Kanunda geçen "Türk Lirası" ibaresi karşılığında, uygulamada 28/1/2004 tarihli ve 5083 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Devletinin Para Birimi Hakkında Kanun hükümlerine göre ülkede tedavülde bulunan para "Yeni Türk Lirası" olarak adlandırıldığı sürece bu ibare kullanılır.

MADDE 6 - Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 7 - Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

9/5/2006

[R.G. 10 Mayıs 2006 – 26164]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

ÇEVRE KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN

Kanun No. 5491

Kabul Tarihi : 26/4/2006

MADDE 1 – 9/8/1983 tarihli ve 2872 sayılı Çevre Kanununun 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 1 – Bu Kanunun amacı, bütün canlıların ortak varlığı olan çevrenin, sürdürülebilir çevre ve sürdürülebilir kalkınma ilkeleri doğrultusunda korunmasını sağlamaktır."

MADDE 2 – 2872 sayılı Kanunun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 2 – Bu Kanunda geçen terimlerden;

Çevre: Canlıların yaşamları boyunca ilişkilerini sürdürdükleri ve karşılıklı olarak etkileşim içinde buldukları biyolojik, fiziksel, sosyal, ekonomik ve kültürel ortamı,

Çevre korunması: Çevresel değerlerin ve ekolojik dengenin tahribini, bozulmasını ve yok olmasını önlemeye, mevcut bozulmaları gidermeye, çevreyi iyileştirmeye ve geliştirmeye, çevre kirliliğini önlemeye yönelik çalışmaların bütünü,

Çevre kirliliği: Çevrede meydana gelen ve canlıların sağlığını, çevresel değerleri ve ekolojik dengeyi bozabilecek her türlü olumsuz etkiyi,

Sürdürülebilir çevre: Gelecek kuşakların ihtiyaç duyacağı kaynakların varlığını ve kalitesini tehlikeye atmadan, hem bugünün hem de gelecek kuşakların çevresini oluşturan tüm çevresel değerlerin her alanda (sosyal, ekonomik, fizikî vb.) ıslahı, korunması ve geliştirilmesi sürecini,

Sürdürülebilir kalkınma: Bugünkü ve gelecek kuşakların, sağlıklı bir çevrede yaşamasını güvence altına alan çevresel, ekonomik ve sosyal hedefler arasında denge kurulması esasına dayalı kalkınma ve gelişmeyi,

Alıcı ortam: Hava, su, toprak ortamları ile bu ortamlarla ilişkili ekosistemleri,

Doğal varlık: Bütün bitki, hayvan, mikroorganizmalar ile bunların yaşama ortamlarını,

Doğal kaynak: Hava, su, toprak ve doğada bulunan cansız varlıkları,

Kirleten: Faaliyetleri sırasında veya sonrasında doğrudan veya dolaylı olarak çevre kirliliğine, ekolojik dengenin ve çevrenin bozulmasına neden olan gerçek ve tüzel kişileri,

Ekosistem: Canlıların kendi aralarında ve cansız çevreleriyle ilişkilerini bir düzen içinde yürüttükleri biyolojik, fiziksel ve kimyasal sistemi,

Atıksu: Evsel, endüstriyel, tarımsal ve diğer kullanımlar sonucunda kirlenmiş veya özellikleri kısmen veya tamamen değişmiş suları,

Atıksu altyapı tesisleri: Evsel ve/veya endüstriyel atıksuları toplayan kanalizasyon sistemi ile atıksuların arıtıldığı ve alıcı ortama verilmesinin sağlandığı sistem ve tesislerin tamamını,

Arıtma tesisi: Her türlü faaliyet sonucu oluşan katı, sıvı ve gaz halindeki atıkların yönetmeliklerde belirlenen standartları sağlayacak şekilde arıtıldığı tesisleri,

Ekolojik denge: İnsan ve diğer canlıların varlık ve gelişmelerini doğal yapılarına uygun bir şekilde sürdürebilmeleri için gerekli olan şartların bütünü,

Sulak alan: Doğal veya yapay, devamlı veya geçici, suları durgun veya akıntılı, tatlı, acı veya tuzlu, denizlerin gelgit hareketlerinin çekilme devresinde altı metreyi geçmeyen derinlikleri kapsayan, başta su kuşları olmak üzere canlıların yaşama ortamı olarak önem taşıyan bütün sular, bataklık, sazlık ve turbiyeler ile bu alanların kıyı kenar çizgisinden itibaren kara tarafına doğru ekolojik açıdan sulak alan kalan yerleri,

Biyolojik çeşitlilik: Ekosistemlerin, türlerin, genlerin ve bunlar arasındaki ilişkilerin tamamını,

Atık: Herhangi bir faaliyet sonucunda oluşan, çevreye atılan veya bırakılan her türlü maddeyi,

Katı atık: Üreticisi tarafından atılmak istenen ve toplumun huzuru ile özellikle çevrenin korunması bakımından, düzenli bir şekilde bertaraf edilmesi gereken katı atık maddeleri,

Evsel katı atık: Tehlikeli ve zararlı atık kapsamına girmeyen konut, sanayi, işyeri, piknik alanları gibi yerlerden gelen katı atıkları,

Tehlikeli atık: Fiziksel, kimyasal ve/veya biyolojik yönden olumsuz etki yaparak ekolojik denge ile insan ve diğer canlıların doğal yapılarının bozulmasına neden olan atıklar ve bu atıklarla kirlenmiş maddeleri,

Tehlikeli kimyasallar: Fiziksel, kimyasal ve/veya biyolojik yönden olumsuz etki yaparak ekolojik denge ile insan ve diğer canlıların doğal yapılarının bozulmasına neden olan her türlü kimyasal madde ve ürünleri,

Kirli balast: Duran veya seyir halindeki tankerden, gemiden veya diğer deniz araçlarından su üzerine bırakıldığında; su üstünde veya bitişik sahil hattında petrol, petrol türevi veya yağ izlerinin görülmesine neden olan veya su üstünde ya da su altında renk değişikliği oluşturan veya askıda katı madde/emülsiyon halinde maddelerin birikmesine yol açan balast suyunu,

Çevresel etki değerlendirmesi: Gerçekleştirilmesi plânlanan projelerin çevreye olabilecek olumlu ve olumsuz etkilerinin belirlenmesinde, olumsuz yöndeki etkilerin önlenmesi ya da çevreye zarar vermeyecek ölçüde en aza indirilmesi için alınacak önlemlerin, seçilen yer ile teknoloji alternatiflerinin belirlenerek değerlendirilmesinde ve projelerin uygulanmasının izlenmesi ve kontrolünde sürdürülecek çalışmaları,

Proje tanıtım dosyası: Gerçekleşmesi plânlanan projenin yerini, özelliklerini, olası olumsuz etkilerini ve öngörülen önlemleri içeren, projeyi genel boyutları ile tanıtan bilgi ve belgeleri içeren dosyayı,

Stratejik çevresel değerlendirme: Onaya tâbi plân ya da programın onayından önce plânlama veya programlama sürecinin başlangıcından itibaren, çevresel değerlerin plân ve programa entegre edilmesini sağlamak, plân ya da programın olası çevresel etkilerini en aza indirmek ve karar vericilere yardımcı olmak üzere katılımcı bir yaklaşımla sürdürülen ve yazılı bir raporu da içeren çevresel değerlendirme çalışmalarını,

Çevre yönetimi: İdarî, teknik, hukukî, politik, ekonomik, sosyal ve kültürel araçları kullanarak doğal ve yapay çevre unsurlarının sürdürülebilir kullanımını ve gelişmesini sağlamak üzere yerel, bölgesel, ulusal ve küresel düzeyde belirlenen politika ve stratejilerin uygulanmasını,

Çevre yönetim birimi/Çevre görevlisi: Bu Kanun ve Kanuna göre yürürlüğe konulan düzenlemeler uyarınca denetime tâbi tesislerin faaliyetlerinin mevzuata uygunluğunu, alınan tedbirlerin etkili olarak uygulanıp uygulanmadığını değerlendiren, tesis içi yıllık denetim programları düzenleyen birim ya da görevliyi,

Çevre gönüllüsü: Bakanlıkça, uygun niteliklere sahip kişiler arasından seçilen ve bu Kanun ve Kanuna göre yürürlüğe konulan düzenlemelere aykırı faaliyetleri Bakanlığa iletmekle görevli ve yetkili kişiyi,

Hassas alan: Ötrofikasyon riski yüksek olan ve Bakanlıkça belirlenecek kıyı ve iç su alanlarını,

Çevreye ilişkin bilgi: Su, hava, toprak, bitki ve hayvan varlığı ile bunları olumsuz olarak etkileyen veya etkileme ihtimali bulunan faaliyetler ve alınan idarî ve teknik önlemlere ilişkin olarak mevcut bulunan her türlü yazılı, sözlü veya görüntülü bilgi veya veriyi,

İş termin plânı: Atıksu ve evsel nitelikli katı atık kaynaklarının yönetmelikte belirtilen alıcı ortam deşarj standartlarını sağlamak için yapmaları gereken atıksu arıtma tesisi ve/veya kanalizasyon gibi altyapı tesisleri ile katı atık bertaraf tesislerinin gerçekleştirilmesi sürecinde yer alan yer seçimi, proje, ihale, inşaat, işletmeye alma gibi işlerin zamanlamasını gösteren plânı,

Risk değerlendirmesi: Belirli kimyasal madde ya da maddelerin potansiyel tehlikelerinin belirlenmesi ve sonuçlarının hesaplanması yönünde kullanılan yöntemler bütünü,

İyonlaştırıcı olmayan radyasyon: İyonlaşmaya neden olmayan elektromanyetik dalgaları,

Elektromanyetik alan: Elektrik ve manyetik alan bileşenleri olan dalgaların oluşturduğu alanı,

Koku: İnsanda koku alma duygusunu harekete geçiren ve kokunun algılanmasına neden olan uçucu maddelerin yarattığı etkiyi,

Hava kalitesi: İnsan ve çevresi üzerine etki eden hava kirliliğinin göstergesi olan, çevre havasında mevcut hava kirleticilerin artan miktarıyla azalan kalitelerini,

Bakanlık: Çevre ve Orman Bakanlığını, ifade eder."

MADDE 3 – 2872 sayılı Kanunun 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 3 – Çevrenin korunmasına, iyileştirilmesine ve kirliliğinin önlenmesine ilişkin genel ilkeler şunlardır:

a) Başta idare, meslek odaları, birlikler ve sivil toplum kuruluşları olmak üzere herkes, çevrenin korunması ve kirliliğin önlenmesi ile görevli olup bu konuda alınacak tedbirlere ve belirlenen esaslara uymakla yükümlüdürler.

b) Çevrenin korunması, çevrenin bozulmasının önlenmesi ve kirliliğin giderilmesi alanlarındaki her türlü faaliyette; Bakanlık ve yerel yönetimler, gerekli hallerde meslek odaları, birlikler ve sivil toplum kuruluşları ile işbirliği yaparlar.

c) Arazi ve kaynak kullanım kararlarını veren ve proje değerlendirmesi yapan yetkili kuruluşlar, karar alma süreçlerinde sürdürülebilir kalkınma ilkesini gözetirler.

d) Yapılacak ekonomik faaliyetlerin faydası ile doğal kaynaklar üzerindeki etkisi sürdürülebilir kalkınma ilkesi çerçevesinde uzun dönemde olarak değerlendirilir.

e) Çevre politikalarının oluşmasında katılım hakkı esastır. Bakanlık ve yerel yönetimler; meslek odaları, birlikler, sivil toplum kuruluşları ve vatandaşların çevre hakkını kullanacakları katılım ortamını yaratmakla yükümlüdür.

f) Her türlü faaliyet sırasında doğal kaynakların ve enerjinin verimli bir şekilde kullanılması amacıyla atık oluşumunu kaynağında azaltan ve atıkların geri kazanılmasını sağlayan çevre ile uyumlu teknolojilerin kullanılması esastır.

g) Kirlenme ve bozulmanın önlenmesi, sınırlandırılması, giderilmesi ve çevrenin iyileştirilmesi için yapılan harcamalar kirliten veya bozulmaya neden olan tarafından karşılanır. Kirlitenin kirlenmeyi veya bozulmayı durdurmak, gidermek veya azaltmak için gerekli önlemleri almaması veya bu önlemlerin yetkili makamlarca doğrudan alınması nedeniyle kamu kurum ve kuruluşlarınca yapılan gerekli harcamalar 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre kirlitenden tahsil edilir.

h) Çevrenin korunması, çevre kirliliğinin önlenmesi ve giderilmesi için uyulması zorunlu standartlar ile vergi, harç, katılma payı, yenilenebilir enerji kaynaklarının ve temiz teknolojilerin teşviki, emisyon ücreti ve kirlenme bedeli alınması, karbon ticareti gibi piyasaya dayalı mekanizmalar ile ekonomik araçlar ve teşvikler kullanılır.

1) Bölgesel ve küresel çevre sorunlarının çözümüne yönelik olarak taraf olduğumuz uluslararası anlaşmalar sonucu ortaya çıkan ulusal hak ve yükümlülüklerin yerine getirilmesi için gerekli teknik, idarî, malî ve hukukî düzenlemeler Bakanlığın koordinasyonunda yapılır.

Gerçek ve tüzel kişiler, bu düzenlemeler sonucu ortaya çıkabilecek maliyetleri karşılamakla yükümlüdür.

j) Çevrenin korunması, çevre kirliliğinin önlenmesi ve çevre sorunlarının çözümüne yönelik gerekli teknik, idarî, malî ve hukukî düzenlemeler Bakanlığın koordinasyonunda yapılır. 2690 sayılı Türkiye Atom Enerjisi Kurumu Kanunu kapsamındaki konular Türkiye Atom Enerjisi Kurumu tarafından yürütülür."

MADDE 4 – 2872 sayılı Kanunun İkinci Bölümünün başlığı "Yüksek Çevre Kurulu ve Görevleri" olarak değiştirilmiş ve mülga 4 üncü maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

"Yüksek Çevre Kurulu

MADDE 4 – Başbakanın başkanlığında, Başbakanın bulunmadığı zamanlarda Çevre ve Orman Bakanının başkanlığında, Başbakanın belirleyeceği sayıda bakan ile Bakanlık Müsteşarından oluşan Yüksek Çevre Kurulu kurulmuştur.

Diğer bakanlar gündeme göre Kurul toplantılarına başkan tarafından çağrılabilir.

Kurul yılda en az bir defa toplanır.

Kurulun sekreteryaya hizmetleri Bakanlıkça yürütülür.

Kurulun çalışmaları ile ilgili konularda ön hazırlık ve değerlendirme yapmak üzere, Bakanlık Müsteşarının başkanlığında ilgili bakanlık müsteşarları, diğer kurum ve kuruluşların en üst düzey yetkili amirlerinin katılımı ile toplantılar düzenlenir. Bu toplantılara gündeme göre ilgili kamu kurumu niteliğindeki kuruluşların birlik temsilcileri, meslek kuruluşları, sivil toplum kuruluşları, yerel yönetim temsilcileri, üniversite temsilcileri ve bilimsel kuruluşların temsilcileri davet edilir.

Kurulun çalışma usûl ve esasları ile diğer hususlar yönetmelikle belirlenir."

MADDE 5 – 2872 sayılı Kanunun mülga 5 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

"Yüksek Çevre Kurulunun görevleri

MADDE 5 – Yüksek Çevre Kurulunun görevleri şunlardır:

a) Etkin bir çevre yönetiminin sağlanması için hedef, politika ve strateji belirlemek.

b) Sürdürülebilir kalkınma ilkesi çerçevesinde ekonomik kararlara çevre boyutunun dahil edilmesine imkân veren hukukî ve idarî tedbirleri belirlemek.

c) Birden fazla bakanlık ve kuruluşu ilgilendiren çevre konularına ilişkin uyuşmazlıklarda nihai kararı vermek."

MADDE 6 – 2872 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Çevrenin korunması

MADDE 9 – Çevrenin korunması amacıyla;

a) Doğal çevreyi oluşturan biyolojik çeşitlilik ile bu çeşitliliği barındıran ekosistemin korunması esastır. Biyolojik çeşitliliği koruma ve kullanım esasları, yerel yönetimlerin, üniversitelerin, sivil toplum kuruluşlarının ve ilgili diğer kuruluşların görüşleri alınarak belirlenir.

b) Ülke fizikî mekânında, sürdürülebilir kalkınma ilkesi doğrultusunda, koruma-kullanma dengesi gözetilerek kentsel ve kırsal nüfusun barınma, çalışma, dinlenme, ulaşım gibi ihtiyaçların karşılanması sonucu oluşabilecek çevre kirliliğini önlemek amacıyla nazım ve uygulama imar plânlarına esas teşkil etmek üzere bölge ve havza bazında 1/50.000-1/100.000 ölçekli çevre düzeni plânları Bakanlıkça yapılır, yaptırılır ve onaylanır. Bölge ve havza bazında çevre düzeni plânlarının yapılmasına ilişkin usûl ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

c) Ulusal mevzuat ve taraf olduğumuz uluslararası sözleşmeler ile koruma altına alınarak koruma statüsü kazandırılmış alanlar ve ekolojik değeri olan hassas alanların her tür ölçekteki plânlarda gösterilmesi zorunludur. Koruma statüsü kazandırılmış alanlar ve ekolojik değeri olan alanlar, plân kararı dışında kullanılamaz.

d) Ülke ve dünya ölçeğinde ekolojik önemi olan, çevre kirlenmeleri ve bozulmalarına duyarlı toprak ve su alanlarını, biyolojik çeşitliliğin, doğal kaynakların ve bunlarla ilgili kültürel kaynakların gelecek kuşaklara ulaşmasını emniyet altına almak üzere gerekli düzenlemelerin yapılabilmesi amacıyla, Özel Çevre Koruma Bölgesi olarak tespit ve ilan etmeye, bu alanlarda uygulanacak koruma ve kullanma esasları ile plân ve projelerin hangi bakanlıkça hazırlanıp yürütüleceğini belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.

Bu bölgelere ilişkin plân ve projelerde; 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanununun 9 uncu maddesi, 4/4/1990 tarihli ve 3621 sayılı Kıyı Kanununun plân onama yetkisini düzenleyen hükümleri, 21/7/1983 tarihli ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 8 inci maddesinin tabiat varlıkları, doğal sit alanları ve bunların korunma alanlarının tespit ve tescili dışında kalan yetkileri düzenleyen hükümleri ile aynı Kanunun 17 nci maddesinin (a) bendi hükümleri uygulanmaz.

e) Sulak alanların doğal yapılarının ve ekolojik dengelerinin korunması esastır. Sulak alanların doldurulması ve kurutulması yolu ile arazi kazanılamaz. Bu hükme aykırı olarak arazi kazanılması halinde söz konusu alan faaliyet sahibince eski haline getirilir.

Sulak alanların korunması ve yönetimine ilişkin usûl ve esaslar ilgili kurum ve kuruluşların görüşü alınarak Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

f) Biyolojik çeşitliliğin sürdürülebilirliğinin sağlanması bakımından nesli tehdit veya tehlike altında olanlar ile nadir bitki ve hayvan türlerinin korunması esas olup, mevzuata aykırı biçimde ticarete konu edilmeleri yasaktır.

g) Doğal kaynakların ve varlıkların korunması, kirliliğinin ve tahribatının önlenmesi ve kalitesinin iyileştirilmesi için gerekli idarî, hukukî ve teknik esaslar Bakanlık tarafından belirlenir.

h) Ülkenin deniz, yeraltı ve yerüstü su kaynaklarının ve su ürünleri istihsal alanlarının korunarak kullanılmasının sağlanması ve kirlenmeye karşı korunması esastır. Atıksu yönetimi ile ilgili politikaların oluşturulması ve koordinasyonunun sağlanması Bakanlığın sorumluluğundadır. Su ürünleri istihsal alanları ile ilgili alıcı ortam standartları Tarım ve Köyişleri Bakanlığınca belirlenir.

Denizlerde yapılacak balık çiftlikleri, hassas alan niteliğindeki kapalı koy ve körfezler ile doğal ve arkeolojik sit alanlarında kurulamaz.

Alıcı su ortamlarına atıksu deşarjlarına ilişkin usûl ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

ı) Çevrenin korunması ve kamuoyunda çevre bilincinin geliştirilmesi amacıyla, okul öncesi eğitimden başlanarak Millî Eğitim Bakanlığına bağlı örgün eğitim kurumlarının öğretim programlarında çevre ile ilgili konulara yer verilmesi esastır.

Yaygın eğitime yönelik olarak, radyo ve televizyon programlarında da çevrenin önemine ve çevre bilincinin geliştirilmesine yönelik programlara yer verilmesi esastır. Türkiye Radyo - Televizyon Kurumu ile özel televizyon kanallarına ait televizyon programlarında ayda en az iki saat, özel radyo kanallarının programlarında ise ayda en az yarım saat eğitici yayınların yapılması zorunludur. Bu yayınların % 20'sinin izlenme ve dinlenme oranı en yüksek saatlerde yapılması esastır. Radyo ve Televizyon

Üst Kurulu, görev alanına giren hususlarda bu maddenin takibi ile yükümlüdür.

j) Çevre ile ilgili olarak toplanan her türlü kaynak ve gelir, tahsisi mahiyette olup, öncelikle çevrenin korunması, geliştirilmesi, ıslahı ve kirliliğin önlenmesi için kullanılır."

MADDE 7 – 2872 sayılı Kanunun 10 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 10 – Gerçekleştirmeyi plânladıkları faaliyetleri sonucu çevre sorunlarına yol açabilecek kurum, kuruluş ve işletmeler, Çevresel Etki Değerlendirmesi Raporu veya proje tanıtım dosyası hazırlamakla yükümlüdürler.

Çevresel Etki Değerlendirmesi Olumlu Kararı veya Çevresel Etki Değerlendirmesi Gerekli Değildir Kararı alınmadıkça bu projelerle ilgili onay, izin, teşvik, yapı ve kullanım ruhsatı verilemez; proje için yatırıma başlanamaz ve ihale edilemez.

Petrol, jeotermal kaynaklar ve maden arama faaliyetleri, Çevresel Etki Değerlendirmesi kapsamı dışındadır.

Çevresel Etki Değerlendirmesine tâbi projeler ve Stratejik Çevresel Değerlendirmeye tâbi plân ve programlar ve konuya ilişkin usûl ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmeliklerle belirlenir."

MADDE 8 – 2872 sayılı Kanunun 11 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"İzin alma, arıtma ve bertaraf etme yükümlülüğü

MADDE 11 – Üretim, tüketim ve hizmet faaliyetleri sonucunda oluşan atıklarını alıcı ortamlara doğrudan veya dolaylı vermeleri uygun görülmeyen tesis ve işletmeler ile yerleşim birimleri atıklarını yönetmeliklerde belirlenen standart ve yöntemlere uygun olarak arıtmak ve bertaraf etmekle veya ettirmekle ve öngörülen izinleri almakla yükümlüdürler.

Birinci fıkrada belirtilen yükümlülüğü bulunan tesis ve işletmeler ile yerleşim birimlerine;

1) İnşaat ruhsatı aşamasında bu yükümlülüğünü yerine getireceğini gösterir proje ve belgeleri ilgili kuruma sunmadıkça inşaat ruhsatı verilmez.

2) İnşaatı bitmiş olanlardan, bu yükümlülüğü yerine getirmeyenlere işletme ruhsatı ve/veya yapı kullanma ruhsatı verilmez.

3) İnşaat ruhsatına, yapı kullanma veya işletme ruhsatını haiz olmakla birlikte arıtma ve bertaraf yükümlülüklerini yerine getirmemeleri halinde, verilmiş yapı kullanma izni veya işletme izni iptal edilir.

Faaliyetlerinde değişiklik yapmayı ve/veya tesislerini büyütmeyi plânlayan gerçek ve tüzel kişiler yönetmelikle belirlenen usûl ve esaslar çerçevesinde atıklarını arıtma veya bertaraf etme yükümlülüğünü yerine getirmek zorundadırlar.

Atıksuları toplayan kanalizasyon sistemi ile atıksuların arıtıldığı ve arıtılmış atıksuların bertarafının sağlandığı atıksu altyapı sistemlerinin kurulması, bakımı, onarımı, ıslahı ve işletilmesinden; büyükşehirlerde 20/11/1981 tarihli ve 2560 sayılı İstanbul Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunla belirlenen kuruluşlar, belediye ve mücavir alan sınırları içinde belediyeler, bunların dışında iskâna konu her türlü kullanım alanında valiliğin denetiminde bu alanları kullananlar sorumludur.

Serbest ve/veya endüstri bölgelerinde bölge müdürlükleri, kültür ve turizm koruma ve gelişme bölgelerinde, turizm merkezlerinde Kültür ve Turizm Bakanlığı veya yetkili kıldığı birimler, organize sanayi bölgelerinde organize sanayi bölgesi yönetimi, küçük sanayi sitelerinde

kooperatif başkanlıkları, mevcut yerleşim alanlarından kopuk olarak münferit yapılmış tatil köyü, tatil sitesi, turizm tesis alanları vb. kullanım alanlarında ise site yönetimleri veya tesis işletmecileri atıksu altyapı sistemlerinin kurulması, bakımı, onarımı ve işletilmesinden sorumludurlar.

Atıksu altyapı sistemlerini kullanan ve/veya kullanacaklar, bağlantı sistemlerinin olup olmadığına bakılmaksızın, arıtma sistemlerinden sorumlu yönetimlerin yapacağı her türlü yatırım, işletme, bakım, onarım, ıslah ve temizleme harcamalarının tamamına kirlilik yükü ve atıksu miktarı oranında katılmak zorundadırlar. Bu hizmetlerden yararlananlardan, belediye meclisince ve bu maddede sorumluluk verilen diğer idarelerce belirlenecek tarifeye göre atıksu toplama, arıtma ve bertaraf ücreti alınır. Bu fıkra uyarınca tahsil edilen ücretler, atıksu ile ilgili hizmetler dışında kullanılamaz.

Atıksu toplama havzasının birden fazla belediye veya kurumun yetki sahasında olması halinde; atıksu arıtma tesisini işleten kurum, atıksu ile ilgili yatırım ve harcama giderlerini kirletenlerden kirlilik yükü ve atıksu miktarı nispetinde tahsil eder.

Atık üreticileri uygun metot ve teknolojiler ile atıklarını en az düzeye düşürecek tedbirleri almak zorundadırlar.

Atıkların üretiminin ve zararlarının önlenmesi veya azaltılması ile atıkların geri kazanılması ve geri kazanılabilen atıkların kaynağında ayrı toplanması esastır. Atık yönetim plânlarının hazırlanmasına ilişkin esaslar, Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

Geri kazanım imkânı olmayan atıklar, yönetmeliklerle belirlenen uygun yöntemlerle bertaraf edilir.

Büyükşehir belediyeleri ve belediyeler evsel katı atık bertaraf tesislerini kurmak, kurdurmak, işletmek veya işletmekle yükümlüdürler. Bu hizmetten yararlanan ve/veya yararlanacaklar, sorumlu yönetimlerin yapacağı yatırım, işletme, bakım, onarım ve ıslah harcamalarına katılmakla yükümlüdür. Bu hizmetten yararlananlardan, belediye meclisince belirlenecek tarifeye göre katı atık toplama, taşıma ve bertaraf ücreti alınır. Bu fıkra uyarınca tahsil edilen ücretler, katı atıkla ilgili hizmetler dışında kullanılamaz.

Üretici, ithalatçı ve piyasaya sürenlerin sorumluluğu kapsamında yükümlülük getirilen üreticiler, ithalatçılar ve piyasaya sürenler, ürünlerinin faydalı kullanım ömrü sonucunda oluşan atıklarının toplanması, taşınması, geri kazanımı, geri dönüşümü ve bertaraf edilmelerine dair yükümlülüklerinin yerine getirilmesi ve bunlara yönelik gerekli harcamalarının karşılanması, eğitim faaliyetlerinin gerçekleştirilmesi amacıyla Bakanlığın koordinasyonunda bir araya gelerek tüzel kişiliği haiz birlikler oluştururlar. Bu kapsamda yükümlülük getirilen kurum ve kuruluşların sorumluluklarının bu birliklere devrine ilişkin usûl ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmeliklerle belirlenir.

Tehlikeli atık üreticileri, yönetmelikle belirlenecek esaslara göre atıklarını bertaraf etmek veya ettirmekle yükümlüdürler.

Atık geri kazanım, geri dönüşüm ve bertaraf tesislerini kurmak ve işletmek isteyen gerçek ve/veya tüzel kişiler, yönetmelikle belirlenen esaslar doğrultusunda, ürün standardı, ürünlerinin satışa uygunluğu ve piyasadaki denetimi ile ilgili izni, ilgili kurumlardan almak kaydı ile Bakanlıktan lisans almakla yükümlüdür.

Evsel atıklar hariç olmak üzere, atık taşıma ve/veya toplama işlerini yapan kurum veya kuruluşlar Bakanlıktan lisans almak zorundadır. Evsel atıkların taşıma ve toplama işlerini yapan kurum ve kuruluşlar Bakanlıkça kayıt altına alınır.

Atıksu arıtımı, atık bertarafı ve atık geri kazanım tesisleri yapmak amacıyla belediyelerin hizmet birlikleri kurmaları halinde, bu hizmet birliklerine araştırma, etüt ve proje konularında Bakanlıkça teknik ve malî yardım yapılır. Tesis yapım projeleri ise bu Kanunun 18 inci maddesi çerçevesinde kredi veya yardım ile desteklenebilir. Kredi borcunun geri ödenmemesi durumunda 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre takip yapılır ve öncelikle 2380 sayılı Belediyelere ve İl Özel İdarelerine Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanunun ek 4 üncü maddesi hükümleri çerçevesinde ilgili belediyelerin İller Bankasındaki paylarından tahsil olunur.

Arıtma ve bertaraf etme yükümlülüğüne tâbi tesis ve işletmeler ile yerleşim birimleri, bu yükümlülüğe istinaden kurulması zorunlu olan arıtma ve bertaraf sistemleri, atıksu arıtma ve ön arıtma sistemleri ile atıksu altyapı sistemlerinin kurulması, onarımı, ıslahı, işletilmesi ve harcamalara katkı paylarının belirlenmesi ile ilgili usûl ve esaslar Bakanlıkça yönetmeliklerle düzenlenir. Bu konuda diğer kanunlarla verilen yetkiler saklıdır.

Bu Kanunun uygulanmasını sağlamak üzere alınması gereken izinler ve bu izinlerin tâbi olacağı usûl ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmeliklerle belirlenir.

Faaliyetleri nedeniyle çevreye olumsuz etkileri olabilecek kurum, kuruluş ve işletmeler tarafından, faaliyetlerine ilişkin olası bir kaza durumunda, kazanın çevreye olumsuz etkilerini kontrol altına almak ve azaltmak üzere uygulanacak acil durum plânları hazırlanması zorunludur. Buna ilişkin usûl ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

Bu plânlar dikkate alınarak Bakanlığın koordinasyonunda ilgili kurum ve kuruluşlarca yerel, bölgesel ve ulusal acil durum plânları hazırlanır.

Liman, tersane, gemi bakım-onarım, gemi söküm, marina gibi kıyı tesisleri; kendi tesislerinde ve gemi ve diğer deniz araçlarında oluşan petrollü, yağlı katı atıklar ve sintine, kirli balast, slaç, slop gibi sıvı atıklar ile evsel atıksu ve katı atıkların alınması, depolanması, taşınması ve bertarafı ile ilgili işlemleri ve tesisleri yapmak veya yaptırmakla yükümlüdürler. Buna ilişkin usûl ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir."

MADDE 9 – 2872 sayılı Kanunun 12 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Denetim, bilgi verme ve bildirim yükümlülüğü

MADDE 12 – Bu Kanun hükümlerine uyulup uyulmadığını denetleme yetkisi Bakanlığa aittir. Gerektiğinde bu yetki, Bakanlıkça; il özel idarelerine, çevre denetim birimlerini kuran belediye başkanlıklarına, Denizcilik Müsteşarlığına, Sahil Güvenlik Komutanlığına, 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununa göre belirlenen denetleme görevlilerine veya Bakanlıkça uygun görülen diğer kurum ve kuruluşlara devredilir. Denetimler, Bakanlığın belirlediği denetim usûl ve esasları çerçevesinde yapılır.

Askerî işyerleri, askerî bölgeler ve tatbikatların bu Kanun çerçevesindeki denetimi ve neticelerine ait işlemler; Genelkurmay Başkanlığı, Millî Savunma Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı ve Bakanlık tarafından müştereken hazırlanacak yönetmeliğe göre yürütülür.

İlgililer, Bakanlığın veya denetimle yetkili diğer mercilerin isteyecekleri bilgi ve belgeleri vermek, yetkililerin yaptıracakları analiz ve ölçümlerin giderlerini karşılamak, denetim esnasında her türlü kolaylığı göstermek zorundadırlar.

İlgililer, çevre kirliliğine neden olabilecek faaliyetleri ile ilgili olarak, kullandıkları hammadde, yakıt, çıkardıkları ürün ve atıklar ile üretim şemalarını, acil durum plânlarını, izleme sistemleri ve kirlilik raporları ile diğer bilgi ve belgeleri talep edilmesi halinde Bakanlığa veya yetkili denetim birimine vermek zorundadırlar.

Denetim, bilgi verme ve bildirim yükümlülüğüne ilişkin usûl ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir."

MADDE 10 – 2872 sayılı Kanunun 13 üncü maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Tehlikeli kimyasallar ve atıklar

MADDE 13 – Tehlikeli kimyasalların belirlenmesi, üretimi, ithalatı, atık konumuna gelinceye kadar geçen süreçte kullanım alanları ve miktarları, etiketlenmesi, ambalajlanması, sınıflandırılması, depolanması, risk değerlendirilmesi, taşınması ile ihracatına ilişkin usûl ve esaslar ilgili kurum ve kuruluşların görüşleri alınarak Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

Yönetmelik hükümlerine aykırı olarak piyasaya sürüldüğü tespit edilen tehlikeli kimyasallar ile bu kimyasalları içeren eşya, bunları satış ve kullanım amacıyla piyasaya süren kurum, kuruluş ve işletmelere toplattırılır ve imha ettirilir. Nakil ve imha için gereken masraflar ilgililerince karşılanır. Bu yükümlülüğün yerine getirilmemesi halinde bu masraflar, ilgili kurum, kuruluş ve işletmelerden 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tahsil edilir.

Başbakanlık Dış Ticaret Müsteşarlığı bazı yakıtların, maddelerin, atıkların, tehlikeli kimyasallar ile bu kimyasalları içeren eşyaların ithalini, Bakanlığın görüşünü alarak yasaklayabilir veya kontrole tâbi tutabilir.

Tehlikeli atıkların ithalatı yasaktır.

Tehlikeli atıkların tanımı ile tehlikeli atıkların oluşum aşamasından itibaren toplanması, ayrılması, geçici ve ara depolanması, geri kazanılması, yeniden kullanılması, taşınması, bertarafı, bertaraf sonrası kontrolü, ihracatı, transit geçişi, ambalajlanması, etiketlenmesi, denetimi ve atık yönetim plânlarının hazırlanması ile ilgili usûl ve esaslar Bakanlıkça yayımlanacak yönetmelikle belirlenir.

Tehlikeli kimyasalların üretimi, satışı, depolanması, kullanılması ve taşınması faaliyetleri ile tehlikeli atıkların toplanması, taşınması, geçici ve ara depolanması, geri kazanımı, yeniden kullanılması ve bertarafı faaliyetlerinde bulunanlar, bu Kanun ile getirilen yükümlülükler açısından müteselsilen sorumludurlar. Sorumlular bu Kanunda belirtilen meslekî faaliyetleri nedeniyle oluşacak bir kaza dolayısıyla üçüncü şahıslara verebilecekleri zararlara karşı tehlikeli kimyasal ve tehlikeli atık malî sorumluluk sigortası yaptırmak zorunda olup, faaliyetlerine başlamadan önce Bakanlıktan gerekli izni alırlar. Sigorta yaptırmaya zorunluluğuna uymayan kurum, kuruluş ve işletmelere bu faaliyetler için izin verilmez.

Bu maddede öngörülen zorunlu malî sorumluluk sigortası, malî yeterliliklerine göre, Hazine Müsteşarlığınca belirlenen sigorta şirketleri tarafından ya da bağlı olduğu Bakanın onayı ile Hazine Müsteşarlığınca çıkarılacak bir yönetmelikle oluşturulacak bir havuz tarafından temin edilir. Havuzun yönetim ve işleyişi ile ilgili usûl ve esaslar da aynı yönetmelikle belirlenir. Havuz, sigorta ve/veya reasürans havuzu şeklinde oluşturulur. Kamu adına havuzda belirli bir payın korunmasına karar verilmesi hususunda Hazine Müsteşarlığının bağlı bulunduğu Bakan yetkilidir. Havuzun başlangıç giderleri için geri ödenmek üzere Hazine Müsteşarlığı bütçesinden avans kullanılabılır. Havuzun yükümlülükleri;

prim gelirleri ve bunların getirileri, piyasalardan sağlayacağı reasürans ve benzeri korumalar ve ödeme gücüyle sınırlıdır.

Bakanlık, Hazine Müsteşarlığının uygun görüşünü almak kaydıyla, tehlikeli kimyasallar ve tehlikeli atıklarla ilgili faaliyetlerde bulunanların malî sorumluluk sigortası yaptırma zorunluluğunu, bu sigortaya ilişkin genel şartlar ile tarife ve talimatların yürürlüğe girmesinden itibaren en çok bir yıl ertelemeye yetkilidir.

Her bir sorumlu tarafından yaptırılacak malî sorumluluk sigortasına ilişkin sigorta genel şartları Hazine Müsteşarlığınca onaylanır. Malî sorumluluk sigortası tarife ve talimatları Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakan tarafından tespit edilir. Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakan tarifeyi serbest bırakmaya yetkilidir."

MADDE 11 – 2872 sayılı Kanununun 14 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 14 – Kişilerin huzur ve sükununu, beden ve ruh sağlığını bozacak şekilde ilgili yönetmeliklerle belirlenen standartlar üzerinde gürültü ve titreşim oluşturulması yasaktır.

Ulaşım araçları, şantiye, fabrika, atölye, işyeri, eğlence yeri, hizmet binaları ve konutlardan kaynaklanan gürültü ve titreşimin yönetmeliklerle belirlenen standartlara indirilmesi için faaliyet sahipleri tarafından gerekli tedbirler alınır."

MADDE 12 – 2872 sayılı Kanununun 15 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 15 – Bu Kanun ve bu Kanun uyarınca yayımlanan yönetmeliklere aykırı davranışlara söz konusu aykırı faaliyeti düzeltmek üzere Bakanlıkça ya da 12 nci maddenin birinci fıkrası uyarınca denetim yetkisinin devredildiği kurum ve merciler tarafından bir defaya mahsus olmak üzere esasları yönetmelikle belirlenen ve bir yılı aşmamak üzere süre verilebilir.

Faaliyet; süre verilmemesi halinde derhal, süre verilmesi durumunda, bu süre sonunda aykırılık düzeltilmez ise Bakanlıkça ya da 12 nci maddenin birinci fıkrası uyarınca denetim yetkisinin devredildiği kurum ve merciler tarafından kısmen veya tamamen, süreli veya süresiz olarak durdurulur. Çevre ve insan sağlığı yönünden tehlike yaratan faaliyetler süre verilmeksizin durdurulur.

Çevresel Etki Değerlendirmesi incelemesi yapılmaksızın başlanan faaliyetler Bakanlıkça, proje tanıtım dosyası hazırlanmaksızın başlanan faaliyetler ise mahallin en büyük mülkî amiri tarafından süre verilmeksizin durdurulur.

Süre verilmesi ve faaliyetin durdurulması, bu Kanunda öngörülen cezaların uygulanmasına engel teşkil etmez."

MADDE 13 – 2872 sayılı Kanununun mülga 18 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

"Çevre katkı payı alınması, diğer gelirler ve bütçe ödenekleri

MADDE 18 – Çevre kirliliğinin önlenmesi, çevrenin iyileştirilmesi ve çevre ile ilgili yatırımların desteklenmesi amacıyla;

a) İthaline izin verilen kontrole tâbi yakıt ve atıkların CIF bedelinin yüzde biri ile hurdaların CIF bedelinin binde beşi oranında alınacak miktar,

b) Büyükşehir belediyeleri su ve kanalizasyon idarelerince tahsil edilen su ve kullanılmış suları uzaklaştırma bedelinin yüzde biri,

çevre katkı payı olarak tahsil edilir. Tahsil edilen bu tutarlar, ilgililerce en geç ertesi ayın onbeşine kadar ilgili mal saymanlıkları hesaplarına aktarılır ve bütçeye gelir kaydedilir.

Ayrıca, yurt içi ve yurt dışından temin edilecek her türlü hibe, yardım ve bağışlar ile kredi anapara geri dönüşleri ve kredi faizleri de tahsil edilerek, Çevre ve Orman Bakanlığı Merkez Saymanlık Müdürlüğü hesabına yatırılır ve bütçeye gelir kaydedilir.

Bu maddede sayılan gelirlerin tahsilatında 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.

Bakanlar Kurulu (a) ve (b) bentlerinde yer alan oranları ayrı ayrı veya topluca sıfıra kadar indirmeye veya kanunî oranına kadar yükseltmeye yetkilidir.

Atıksu arıtımı, atık bertarafı ve katı atık geri kazanım tesislerinin gözetim, fizibilite, etüt, proje ve inşaat işlerinin kredi veya yardım suretiyle desteklenmesi ile çevre düzeni plânlarının yapımı, hava, su ve toprak kalitesinin ölçüm ve izleme ağının oluşturulması, gürültünün önlenmesi ile ilgili etüt ve projelerin desteklenmesi, acil müdahale plânlarının hazırlanması, Çevresel Etki Değerlendirmesi faaliyetleri, havza koruma plâni çalışmaları, biyolojik çeşitliliğin korunması, çölleşme ve iklim değişikliği ile mücadele çalışmaları, stratejik çevresel değerlendirme, nesli tehlikede olan bitki ve hayvan türleri ile yaşama ortamlarının korunması, uluslararası sözleşmelerden kaynaklanan yükümlülüklerin karşılanması, çevre eğitimi ve yayını ile ilgili faaliyetler ve ihtisas komisyonları için yapılan harcamalar ile çevre kirliliğinin giderilmesi çalışmaları için Bakanlık bütçesine, yılı bütçe gelirleri içerisinde tahmin edilen yukarıdaki gelirler karşılığı ödenek öngörülür.

Yukarıda sayılan gelirlerin tahsili ve bütçede öngörülen ödeneklerin kullanımı ile ilgili usûl ve esaslar, Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir."

MADDE 14 – 2872 sayılı Kanununun 20 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 20 – İdarî nitelikteki cezalar şunlardır:

a) Ek 4 üncü madde uyarınca emisyon ölçümü yaptırmayan motorlu taşıt sahiplerine 500 Türk Lirası, yönetmeliklerle belirlenen standartlara aykırı emisyona sebep olan motorlu taşıt sahiplerine 1.000 Türk Lirası idarî para cezası verilir.

b) Hava kirliliği yönünden önemli etkileri nedeniyle kurulması ve işletilmesi yönetmelikle izne tâbi tutulan tesisleri, yetkili makamlardan izin almadan kuran ve işleten veya iznin iptal edilmesine rağmen kurmaya ve işletmeye devam eden veya bu tesislerde izin almaksızın sonradan değişiklik yapan veya yetkili makamların gerekli gördükleri değişiklikleri tanınan sürede yapmayanlara 24.000 Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu tesislerde emisyon miktarları yönetmelikle belirlenen sınırları aşıyorsa 48.000 Türk Lirası idarî para cezası verilir.

İzne tâbi tesisleri, aldıkları izin belgesinde veya yönetmeliklerde öngörülen önlemleri almadan veya yönetmeliklerde belirlenen emisyon standartlarına ve sınırlamalarına aykırı olarak işletenlere 24.000 Türk Lirası idarî para cezası verilir.

c) Hava kirliliği yönünden kurulması ve işletilmesi izne tâbi olmayan tesislerin işletilmesi sırasında yönetmelikle belirlenen standartlara aykırı emisyona neden olanlara 6.000 Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu Kanununun ek 9 uncu maddesine aykırı davrananlara 2.000 Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu bendin birinci paragrafında öngörülen fiilin konutlarla ilgili olarak işlenmesi halinde verilecek ceza toplu veya ferdî ısıtılan konutlarda her bağımsız bölüm için 300 Türk Lirasıdır. Bu cezai sorumluluk toplu

ısıtılan konutlarda yöneticiye, ferdî ısıtılan konutlarda ise konutu kullanana aittir.

d) Hava kirliliği yönünden özel önem taşıyan bölgelerde veya kirliliğin ciddi boyutlara ulaştığı zamanlarda ve yerlerde veya kritik meteorolojik şartlarda yönetmeliklerle öngörülen önlemleri almayan, yasaklara aykırı davranan ya da mahallî çevre kurullarınca bu konuda alınan kararlara uymayanlara bu maddenin (b) ve (c) bentlerinde öngörülen cezalar bir kat artırılarak verilir.

Bu fiilin konutlarla ilgili olarak işlenmesi halinde cezai sorumluluk bu maddenin (c) bendinin üçüncü paragrafına göre tespit edilir.

e) Çevresel Etki Değerlendirmesi sürecine başlamadan veya bu süreci tamamlamadan inşaata başlayan ya da faaliyete geçene yapılan proje bedelinin yüzde ikisi oranında idarî para cezası verilir. Cezaya konu olan durumlarda yatırımcı faaliyet alanını eski hale getirmekle yükümlüdür.

Çevresel Etki Değerlendirmesi sürecinde verdikleri taahhünameye aykırı davrananlara, her bir ihlal için 10.000 Türk Lirası idarî para cezası verilir.

f) 11 inci maddeye göre kurulması zorunlu olan atık alım, ön arıtma, arıtma veya bertaraf tesislerini kurmayanlar ile kurup da çalıştırmayanlara 60.000 Türk Lirası idarî para cezası verilir.

g) 12 nci maddede öngörülen bildirim ve bilgi verme yükümlülüğünü yerine getirmeyenlere 6.000 Türk Lirası idarî para cezası verilir.

h) Bu Kanununun 14 üncü maddesine göre çıkarılan yönetmelikle belirlenen önlemleri almayan veya standartlara aykırı şekilde gürültü ve titreşime neden olanlara, konutlar için 400 Türk Lirası, ulaşım araçları için 1.200 Türk Lirası, işyerleri ve atölyeler için 4.000 Türk Lirası, fabrika, şantiye ve eğlence gürültüsü için 12.000 Türk Lirası idarî para cezası verilir.

1) Bu Kanunda öngörülen yasaklara ve sınırlamalara aykırı olarak ülkenin egemenlik alanlarındaki denizlerde ve yargılama yetkisine tâbi olan deniz yetki alanlarında ve bunlarla bağlantılı sularda, tabii veya sunî göller ve baraj gölleri ile akarsularda;

1) Petrol ve petrol türevleri (ham petrol, akaryakıt, sintine, slaç, slop, rafine ürün, yağlı atık vb.) tahliyesi veya deşarjı yapan tankerlerden, bin (dahil) gros tona kadar olanlar için gros ton başına 40 Türk Lirası, bin ilâ beşbin (dahil) gros ton arasında olanlara, bu miktar ve ilave her gros ton başına 10 Türk Lirası, beşbin gros tondan fazla olanlara ise, yukarıdaki miktarlar ve ilave her gros ton başına 100 Kuruş,

2) Kirli balast tahliyesi yapan tankerlerden bin (dahil) gros tona kadar olanlar için gros ton başına 30 Türk Lirası, bin ilâ beşbin (dahil) gros ton arasında olanlara bu miktar ve ilave her gros ton başına 6 Türk Lirası, beşbin gros tondan fazla olanlara ise, yukarıdaki miktarlar ve ilave her gros ton başına 100 Kuruş,

3) Petrol türevleri (sintine, slaç, slop, akaryakıt, yağlı atık vb.) veya kirli balast tahliyesi yapan gemi ve diğer deniz vasıtalarından bin gros tona kadar olanlar için gros ton başına 20 Türk Lirası, bin ilâ beşbin (dahil) gros ton arasında olanlara bu miktar ve ilave her gros ton başına 4 Türk Lirası, beşbin gros tondan fazla olanlara ise, yukarıdaki miktarlar ve ilave her gros ton başına 100 Kuruş,

4) Katı atık bırakan veya evsel atıksu deşarjı yapan tanker, gemi ve diğer deniz araçlarından bin (dahil) gros tona kadar olanlar için gros ton başına 10 Türk Lirası, bin ilâ beşbin (dahil) gros ton arasında olanlara bu

miktar ve ilave her gros ton başına 2 Türk Lirası, beşbin gros tondan fazla olanlara ise, yukarıdaki miktarlar ve ilave her gros ton başına 40 Kuruş, idarî para cezası verilir.

Tehlikeli madde ve atıkların deşarjı durumunda uygulanacak idarî para cezaları, petrol ve türevleri kategorisi esas alınarak on katı verilir.

Kirliliğin oluşmasını müteakip gemi veya deniz aracının kendi imkânları ile neden olduğu kirliliği giderdiğinin tespit edilmesi durumunda, idarî para cezası 1/3 oranında uygulanır.

Cezanın derhal ve defaten ödenmemesi veya bu hususta yeterli teminat gösterilmemesi halinde, gemiler ve götürülebilen diğer deniz vasıtaları en yakın liman yetkilisine teslim edilerek seyrüseferden ve faaliyetten men edilir. Banka teminat mektubu veya geminin bağlı olduğu kulüp sigortacısı tarafından düzenlenecek teminat mektubu teminat olarak kabul edilir.

Yabancı devlet egemenliği altındaki sularda bu devletlerin mevzuatının Türk bayraklı gemiler tarafından ihlali durumunda, ilgili devletin ceza uygulamaması ve Türkiye'nin cezalandırmasını talep etmesi durumunda bu Kanun hükümleri uygulanır.

Bu bendin birinci paragrafı dışında, bu Kanun ve bu Kanun uyarınca çıkarılan yönetmeliklere aykırı olarak ülkenin egemenlik alanındaki denizlere ve yargılama yetkisine tâbi olan deniz yetki alanlarına, içme ve kullanma suyu sağlama amacına yönelik olmayan sulara atık boşaltanlara 24.000 Türk Lirası idarî para cezası verilir. Yukarıda öngörülen fiilin konutlarla ilgili olarak işlenmesi halinde her konut ve bağımsız bölüm için 600 Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu cezai sorumluluk, müstakil konutlarda konutu kullanana, diğer konutlarda ise yöneticiye aittir.

i) Bu Kanunun ek 8 inci maddesi uyarınca yürürlüğe konulan yönetmelik hükümlerine aykırı davrananlara 1.000 Türk Lirası idarî para cezası verilir.

j) Kanunda ve yönetmelikte öngörülen yasaklara veya standartlara aykırı olarak veya önlemleri almadan atıkları toprağa verenlere 24.000 Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu fiilin konutlarla ilgili olarak işlenmesi halinde her konut ve bağımsız bölüm için 600 Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu cezai sorumluluk, müstakil konutlarda konutu kullanana, diğer konutlarda ise yöneticiye aittir.

k) Bu Kanunun 9 uncu maddesinin (a) bendinde belirtilen hususlara aykırı olarak biyolojik çeşitliliği tahrip edenlere, (d) bendi uyarınca ilan edilen Özel Çevre Koruma Bölgeleri için tespit edilen koruma ve kullanma esaslarına aykırı davrananlara ve (e) bendinin ikinci paragrafı uyarınca sulak alanlar için yönetmelikle belirlenen koruma ve kullanım usûl ve esaslarına aykırı davrananlar ile (f) bendinde belirlenen esaslara ve yasaklamalara aykırı davrananlara 20.000 Türk Lirası, (e) bendinin birinci paragrafına aykırı davrananlara 100.000 Türk Lirası idarî para cezası verilir.

l) Bu Kanunun ek 1 inci maddesinin (c) bendine aykırı olarak anız yakanlara her dekar için 20 Türk Lirası idarî para cezası verilir. Anız yakma fiilinin orman ve sulak alanlara bitişik yerler ile meskûn mahallerde işlenmesi durumunda ceza beş kat artırılır.

Bu Kanunun ek 1 inci maddesinin (d) bendi uyarınca tespit edilen esaslara aykırı olarak ülkenin egemenlik alanlarındaki denizlerden ve kazasına tâbi olan deniz yetki alanlarından, akarsular ve göller ile tarım alanlarından belirlenen esaslara aykırı olarak kum, çakıl ve benzeri maddeleri alanlara metreküp başına 120 Türk Lirası idarî para cezası verilir.

m) Bu Kanunun ek 2 nci maddesinde öngörülen çevre yönetim birimini kurmayanlara 6.000 Türk Lirası, çevre görevlisi bulundurmayanlara ya da Bakanlıkça yetkilendirilmiş firmalardan hizmet almayanlara 4.000 Türk Lirası idarî para cezası verilir.

n) Bu Kanunun 9 uncu maddesi uyarınca belirlenen koruma esaslarına aykırı olarak içme ve kullanma suyu koruma alanlarına, kaynağın kendisine ve bu kaynağı besleyen yerüstü ve yeraltı sularına, sulama ve drenaj kanallarına atık boşaltanlara 48.000 Türk Lirası idarî para cezası verilir.

Bu fiilin konutlarla ilgili olarak işlenmesi halinde her konut ve bağımsız bölüm için 1.200 Türk Lirası idarî para cezası verilir. Bu cezai sorumluluk, müstakil konutlarda konutu kullanana, diğer konutlarda ise yöneticiye aittir.

Bu alanlarda Kanuna ve yönetmeliklere aykırı olarak yapılan yapılar 3194 sayılı İmar Kanununda belirlenen esaslara göre yıktırılır.

o) Bu Kanunun 11 inci maddesinde öngörülen acil durum plânlarını yönetmelikle belirlenen usûl ve esaslara uygun olarak hazırlamayan ve bu plânların uygulanması için gerekli tedbirleri almayan, ekip ve ekipmanları bulundurmayanlar ile yerel, bölgesel ve ulusal acil durum plânlarına uymayanlara 12.000 Türk Lirası idarî para cezası verilir.

p) Bu Kanunun 13 üncü maddesinde öngörülen malî sorumluluk sigortasını yaptırmayanlara 24.000 Türk Lirası idarî para cezası verilir.

r) Bu Kanunda ve yönetmeliklerde öngörülen usûl ve esaslara, yasaklara veya sınırlamalara aykırı olarak atık toplayan, taşıyan, geçici ve ara depolama yapan, geri kazanan, geri dönüşüm sağlayan, tekrar kullanan veya bertaraf edenlere 24.000 Türk Lirası, ithal edenlere 60.000 Türk Lirası idarî para cezası verilir.

s) Umuma açık yerlerde her ne şekilde olursa olsun çevreyi kirletenlere 100 Türk Lirası idarî para cezası verilir.

t) Tehlikeli atıkların her ne şekilde olursa olsun ülkeye girişini sağlayanlara ayrı ayrı 2.000.000 Türk Lirası idarî para cezası verilir.

u) Tehlikeli atıkları ilgili mercilere ön bildirimde bulunmadan ihraç eden veya transit geçişini yapanlara 2.000.000 Türk Lirası idarî para cezası verilir.

v) Bu Kanunda ve ilgili yönetmeliklerde öngörülen yasaklara veya sınırlamalara aykırı olarak tehlikeli atıkları toplayan, ayıran, geçici ve ara depolama yapan, geri kazanan, yeniden kullanan, taşıyan, ambalajlayan, etiketleyen, bertaraf eden ve ömrü dolan tehlikeli atık bertaraf tesislerini kurallara uygun olarak kapatmayanlara 100.000 Türk Lirasından 1.000.000 Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

y) Tehlikeli kimyasallar ve bu kimyasalları içeren eşyayı bu Kanunda ve ilgili yönetmeliklerde belirtilen usûl ve esaslara, yasak ve sınırlamalara aykırı olarak üreten, işleyen, ithal ve ihraç eden, taşıyan, depolayan, kullanan, ambalajlayan, etiketleyen, satan ve satışa sunanlara, 100.000 Türk Lirasından 1.000.000 Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.

Bu maddenin (k), (l), (r), (s), (t), (u), (v) ve (y) bentlerinde öngörülen idarî para cezaları kurum, kuruluş ve işletmelere üç katı olarak verilir.

Bu maddede öngörülen ceza miktarlarını on katına kadar artırmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.

Bu maddenin uygulamasında Türk Ceza Kanunu ile diğer kanunların, fiilin suç oluşturması haline ilişkin hükümleri saklıdır."

MADDE 15 – 2872 sayılı Kanunun 23 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 23 – Bu Kanunda belirtilen idarî para cezaları, bu cezaların verilmesini gerektiren fiillerin işlenmesinden itibaren üç yıl içinde birinci tekrarında bir kat, ikinci ve müteakip tekrarında iki kat artırılarak verilir."

MADDE 16 – 2872 sayılı Kanunun 24 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 24 – Bu Kanunda öngörülen idarî yaptırım kararlarını verme yetkisi Bakanlığa aittir.

Bu yetki, 12 nci maddenin birinci fıkrası uyarınca denetim yetkisinin devredildiği kurum ve merciler tarafından da kullanılır.

Bu Kanunda öngörülen idarî yaptırım kararları Bakanlık merkez teşkilâtında genel müdürler, taşra teşkilâtında il çevre ve orman müdürlerince verilir.

Bu Kanunun 12 nci maddesinin birinci fıkrası uyarınca denetim yetkisi verilen kurum ve merciler tarafından verilen idarî para cezalarının yüzde ellisi, bu Kanun uyarınca yapılacak denetimlerle ilgili harcamaları karşılamak ve diğer çevre hizmetlerinde kullanılmak üzere bu kurumların bütçesine gelir kaydedilir, yüzde ellisi ise genel bütçeye gelir kaydedilir.

Bu Kanun uyarınca yapılacak denetimlerle ilgili harcamaları karşılamak ve diğer çevre hizmetlerinde kullanılmak üzere, Bakanlık bütçesine, genel bütçeye gelir kaydedilecek idarî para cezaları karşılığı gerekli ödenek öngörülür."

MADDE 17 – 2872 sayılı Kanunun 25 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"İdarî yaptırımların uygulanması, tahsil usûlü ve itiraz

MADDE 25 – Bu Kanunda öngörülen idarî yaptırımların uygulanmasını gerektiren fiillerle ilgili olarak yetkili denetleme elemanlarınca bir tutanak tanzim edilir. Bu tutanak denetleme elemanlarının bağlı bulunduğu ve idarî yaptırım kararını vermeye yetkili mercie intikal ettirilir. Bu merci, tutanağı değerlendirerek gerekli idarî yaptırım kararını verir. İdarî yaptırım kararı, 11/2/1959 tarihli ve 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümlerine göre idarî yaptırım kararını veren merci tarafından ilgiliye tebliğ edilir.

İdarî yaptırım kararlarına karşı tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içinde idare mahkemesinde dava açılabilir. Dava açmış olmak idarece verilen cezanın tahsilini durdurmaz.

İdarî para cezalarının tahsil usûlü hakkında 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümleri uygulanır.

Ceza vermeye yetkili kurum ve merciler tarafından tahsil edilen idarî para cezaları, Maliye Bakanlığında izin alınarak Bakanlıkça bastırılan ve dağıtılan makbuz karşılığında tahsil edilir.

Bu Kanuna göre verilecek idarî para cezalarında ihlalin tespiti ve cezanın kesilmesi usûlleri ile ceza uygulamasında kullanılacak makbuzların şekli, dağıtımı ve kontrolüne ilişkin usûl ve esaslar Maliye Bakanlığının görüşü alınarak Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir."

MADDE 18 – 2872 sayılı Kanunun 26 ncı maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Adli nitelikteki cezalar

MADDE 26 – Bu Kanunun 12 nci maddesinde öngörülen bildirim ve bilgi verme yükümlülüğüne aykırı olarak yanlış ve yanıltıcı bilgi verenler, altı aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Bu Kanunun uygulanmasında yanlış ve yanıltıcı belge düzenleyenler ve kullananlar hakkında 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun belgede sahtecilik suçuna ilişkin hükümleri uygulanır.

Bu maddeye göre yargıya intikal eden çevresel etki değerlendirmesine ilişkin ihtilaflarda çevresel etki değerlendirmesi süreci yargılama sonuna kadar durur."

MADDE 19 – 2872 sayılı Kanunun 28 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Çevreye verilen zararların tazminine ilişkin talepler zarar görenin zararı ve tazminat yükümlüsünü öğrendiği tarihten itibaren beş yıl sonra zamanaşımına uğrar."

MADDE 20 – 2872 sayılı Kanunun 29 uncu maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye bu fıkrayı müteakiben aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Çevre kirliliğinin önlenmesi ve giderilmesine ilişkin faaliyetler teşvik tedbirlerinden yararlandırılır. Bu amaçla her yılın başında belirlenen teşvik sistemine Bakanlığın görüşü alınmak sureti ile Hazine Müsteşarlığınca yeni esaslar getirilebilir."

"Arıtma tesisi kuran, işleten ve yönetmeliklerde belirtilen yükümlülükleri yerine getiren kuruluşların arıtma tesislerinde kullandıkları elektrik enerjisi tarifesinin, sanayi tesislerinde kullanılan enerji tarifesinin yüzde ellisine kadar indirim uygulamaya Bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu yetkilidir."

MADDE 21 – 2872 sayılı Kanunun 30 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bilgi edinme ve başvuru hakkı

MADDE 30 – Çevreyi kirlüten veya bozan bir faaliyetten zarar gören veya haberdar olan herkes ilgili mercilere başvurarak faaliyetle ilgili gerekli önlemlerin alınmasını veya faaliyetin durdurulmasını isteyebilir.

Herkes, 9/10/2003 tarihli ve 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu kapsamında çevreye ilişkin bilgilere ulaşma hakkına sahiptir. Ancak, açıklanması halinde üreme alanları, nadir türler gibi çevresel değerlere zarar verecek bilgilere ilişkin talepler de bu Kanun kapsamında reddedilebilir."

MADDE 22 – 2872 sayılı Kanunun 31 inci maddesindeki "Çevre Genel Müdürlüğü" ibaresi "Bakanlıkça" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 23 – 2872 sayılı Kanuna aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

"EK MADDE 1 – Toprağın korunmasına ve kirliliğinin önlenmesine ilişkin esaslar şunlardır:

a) Toprağın korunmasına ve kirliliğinin önlenmesine, giderilmesine ilişkin usûl ve esaslar ilgili kuruluşların görüşleri alınarak Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

b) Taşocağı ve madencilik faaliyetleri, malzeme ve toprak temini için arazide yapılan kazılar, dökümler ve doğaya bırakılan atıklarla bozulan doğal yapının yeniden kazanılmasına ilişkin usûl ve esaslar ilgili kuruluşların görüşleri alınarak Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

c) Anız yakılması, çayır ve mer'aların tahribi ve erozyona sebebiyet verecek her türlü faaliyet yasaktır. Ancak, ikinci ürün ekilen yörelerde valiliklerce hazırlanan eylem plânı çerçevesinde ve valiliklerin sorumluluğunda kontrollü anız yakmaya izin verilebilir.

d) Ülkenin egemenlik alanlarındaki denizlerden, akar ve kuru dere yataklarından, göl yataklarından ve tarım arazilerinden kum, çakıl ve benzeri maddelerin alınması ile ilgili esaslar ilgili kurum ve kuruluşların görüşleri alınarak Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir."

"EK MADDE 2 – Faaliyetleri sonucu çevre kirliliğine neden olacak veya çevreye zarar verecek kurum, kuruluş ve işletmeler çevre yönetim birimi kurmak, çevre görevlisi istihdam etmek veya Bakanlıkça yetkilendirilmiş kurum ve kuruluşlardan bu amaçla hizmet satın almakla yükümlüdürler. Bu konuyla ilgili usûl ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir."

"EK MADDE 3 – Bakanlık, yönetmelikte belirtilen koşulları taşıyanları çevre gönüllüsü olarak görevlendirebilir. Bu görev için ilgililere herhangi bir ücret ödenmez.

Görevini kötüye kullandığı tespit edilen çevre gönüllülerinin bu görevleri sona erdirilir.

Çevre gönüllülerinin çalışma ve eğitimlerine ilişkin usûl ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir."

"EK MADDE 4 – Motorlu taşıt sahipleri, egzoz emisyonlarının yönetmelikle belirlenen standartlara uygunluğunu belgelemek üzere egzoz emisyon ölçümü yaptırmak zorundadırlar. Trafikte seyreden taşıtların egzoz emisyon ölçümleri ve standartları ile ilgili usûl ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

Motorlu taşıt üreticileri de üretim aşamasında yönetmelikle belirlenen emisyon standartlarını sağlamakla yükümlüdür."

"EK MADDE 5 – Bakanlık, bu Kanunla öngörülen ölçme, izleme ve denetleme faaliyetleri ile çevre sorunlarının çözümüne yönelik diğer faaliyetleri yerine getirmek üzere gerekli kurumsal altyapıyı oluşturur."

"EK MADDE 6 – Hava kalitesinin korunması ve hava kirliliğinin önlenmesi için, ulusal enerji kaynakları öncelikli olmak üzere, Bakanlıkça belirlenen standartlara uygun temiz ve kaliteli yakıtların ve yakma sistemlerinin üretilmesi ve kullanılması zorunludur. Standartlara uygun olmayan yakma sistemi ve yakıt üretenlere ruhsat verilmez, verilenlerin ruhsatları iptal edilir.

Bakanlıkça, belirlenen temiz hava politikalarının il ve ilçe merkezlerinde uygulanması ve hava kalitesinin izlenmesi esastır.

Hava kalitesinin belirlenmesi, izlenmesi ve ölçülmesine yönelik yöntemler, hava kalitesi sınır değerleri ve bu sınır değerlerin aşılmaması için alınması gerekli önlemler ile kamuoyunun bilgilendirilmesi ve bilinçlendirilmesine ilişkin çalışmalar Bakanlıkça yürütülür. Bu çalışmalara ilişkin usûl ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir."

"EK MADDE 7 – Bakanlık, çevre ile ilgili olarak gerekli gördüğü her türlü veri ve bilgiyi, kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilerden doğrudan istemeye yetkilidir. Kendilerinden veri ve bilgi istenen tüm kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişiler bu veri ve bilgileri bedelsiz olarak ve talep edilen sürede vermekle yükümlüdür."

"EK MADDE 8 – İyonlaştırıcı olmayan radyasyon yayılımı sonucu oluşan elektromanyetik alanların çevre ve insan sağlığı üzerindeki olumsuz etkilerinin önlenmesi için usûl ve esaslar, ilgili kurum ve kuruluşların görüşleri alınarak Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir."

"EK MADDE 9 – Kokuya sebep olan emisyonların, yönetmelikle belirlenen sınır değerlerin üzerinde çevreye verilmesi yasaktır. Kokuya sebep olanlar, koku emisyonlarının önlenmesine ilişkin tedbirleri almakla yükümlüdür. Buna ilişkin idarî ve teknik usûl ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir."

MADDE 24 – 2872 sayılı Kanununun 16, 21, 22 ve Kanuna 3301 sayılı Kanununun 6 ncı maddesi ile eklenen ek maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1 – Bu Kanun uyarınca ilgili bakanlıkların görüşü alınmak suretiyle Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikler bu Kanunun yürürlüğe girmesinden itibaren en geç bir yıl; Hazine Müsteşarlığı tarafından tespit edilecek sigorta genel şartları ile Hazine Müsteşarlığının bağlı bulunduğu Bakan tarafından onaylanacak tarife ve talimatlar bu Kanunun yürürlüğe girmesinden itibaren en geç bir yıl içinde yayımlanır.

GEÇİCİ MADDE 2 – Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte faal durumda olan işletmelere bu Kanun ve yönetmeliklerle getirilen ek yükümlülüklerin gerçekleştirilmesi için, yönetmeliklerin yayımlanmasından sonra, Bakanlıkça bir yıla kadar süre verilebilir.

2872 sayılı Çevre Kanununun 9 uncu maddesinin (h) bendine aykırı tesisler, bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren bir yıl içerisinde kapatılır.

GEÇİCİ MADDE 3 – Bu Kanunun yürürlüğe girmesinden önce Çevresel Etki Değerlendirmesi Yönetmeliği hükümlerine tâbi olduğu halde, yükümlülüklerini yerine getirmeyenlerden, halihazırda yer seçimi uygun olanlar, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde, ilgili yönetmelikler çerçevesinde gerekli yükümlülüklerini yerine getirdiklerini gösterir çevresel durum değerlendirme raporunu hazırlayarak Bakanlığa sunar. İlgili yönetmeliklerde belirlenen şartları sağlayanlar başvuru tarihinden itibaren altı ay içinde karara bağlanır.

Çevresel durum değerlendirme raporunu altı ay içinde Bakanlığa sunmayan ya da raporun Bakanlığa sunulmasından itibaren altı ay içerisinde gerekli çevre koruma önlemlerini almayan faaliyetler Bakanlıkça süre verilmeksizin durdurulur.

Yürürlükteki mevzuat uyarınca yer seçimi uygun olmayan faaliyetler için ilgili mevzuat hükümlerinin uygulanması esastır.

GEÇİCİ MADDE 4 – Atıksu arıtma ve evsel nitelikli katı atık bertaraf tesisini kurmamış belediyeler ile, halihazırda faaliyette olup, atıksu arıtma tesisini kurmamış organize sanayi bölgeleri, diğer sanayi kuruluşları ile yerleşim birimleri, bu tesislerin kurulmasına ilişkin iş termin plânlarını bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde Bakanlığa sunmak ve aşağıda belirtilen sürelerde işletmeye almak zorundadır.

İşletmeye alma süreleri, iş termin plânının Bakanlığa sunulmasından itibaren; belediyelerde nüfusu, 100.000'den fazla olanlarda 3 yıl, 100.000 ilâ 50.000 arasında olanlarda 5 yıl, 50.000 ilâ 10.000 arasında olanlarda 7 yıl, 10.000 ilâ 2.000 arasında olanlarda 10 yıl, organize sanayi bölgeleriyle bunların dışında kalan endüstri tesislerinde ve atıksu üreten her türlü tesiste 2 yıldır.

Halen inşaatı devam eden atıksu arıtma ve katı atık bertaraf tesisleri için iş termin plânı hazırlanması şartı aranmaz. Tesisin işletmeye alınma süresi bu maddede belirlenen işletmeye alınma sürelerini geçemez.

Belediyeler, organize sanayi bölgeleri, diğer sanayi kuruluşları ile yerleşim yerleri bu hükümden yararlanmak için bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren üç ay içinde Bakanlığa başvurmak zorundadır.

Bu Kanunun 8 inci maddesi ile atıksu altyapı sistemlerinin ve katı atık bertaraf tesisleri kurma yükümlülüğü verilen kurum ve kuruluşların, bu yükümlülüklerini, bu maddede belirtilen süre içinde yerine getirmemeleri halinde; belediyelerde nüfusu 100.000'den fazla olanlara 50.000 Türk Lirası, 100.000 ilâ 50.000 arasında olanlara 30.000 Türk Lirası, 50.000 ilâ 10.000 arasında olanlara 20.000 Türk Lirası, 10.000 ilâ 2.000 arasında olanlara 10.000 Türk Lirası, organize sanayi bölgelerinde 100.000 Türk Lirası, bunların dışında kalan endüstri tesislerine ve atıksu üreten her türlü tesise 60.000 Türk Lirası idarî para cezası verilir.

GEÇİCİ MADDE 5 – Bu Kanuna ekli (1) sayılı listede gösterilen kadrolar iptal edilerek, 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Çevre ve Orman Bakanlığına ilişkin bölümünden çıkartılmış, ekli (2) sayılı listede gösterilen kadrolar ise ihdas edilerek, 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Çevre ve Orman Bakanlığına ilişkin bölümüne eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 6 – Bu Kanunda geçen Türk Lirası ibaresi karşılığında, uygulamada 28/1/2004 tarihli ve 5083 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Devletinin Para Birimi Hakkında Kanun hükümlerine göre Ülkede tedavülde bulunan para "Yeni Türk Lirası" olarak adlandırıldığı sürece bu ibare kullanılır.

MADDE 25 – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 26 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

12/5/2006

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU: ÇEVRE VE ORMAN BAKANLIĞI
TEŞKİLÂTI: TAŞRA

		İPTAL EDİLEN KADROLAR		
SINIFI UNVANI		K/D	KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH	MEMUR	7	5	5
GİH	MEMUR	8	1	1
GİH	MEMUR	10	4	4
GİH	ORMAN MUH. MEM.	5	90	90
GİH	ORMAN MUH. MEM.	7	70	70
GİH	ORMAN MUH. MEM.	11	70	70
GİH	DAKTİLOGRAF	5	14	14
GİH	DAKTİLOGRAF	7	4	4
GİH	ŞOFÖR	5	45	45
GİH	ŞOFÖR	7	20	20
GİH	ŞOFÖR	9	1	1
GİH	ŞOFÖR	11	30	30
THS	EKONOMİST	1	4	4
THS	EKONOMİST	2	1	1
THS	TEKNİKER	1	20	20
THS	TEKNİSYEN	3	15	15
THS	TEKNİSYEN	4	4	4
THS	TEKNİSYEN	8	5	5
THS	TEKNİSYEN	9	5	5
THS	TEKNİSYEN	10	5	5
YHS	HİZMETLİ	5	10	10
YHS	HİZMETLİ	7	8	8
YHS	HİZMETLİ	11	3	3
YHS	KALORİFERCİ	5	1	1
YHS	KALORİFERCİ	7	1	1
YHS	BEKÇİ	5	25	25
YHS	BEKÇİ	7	25	25
YHS	BEKÇİ	8	5	5
YHS	BEKÇİ	11	9	9
TOPLAM			500	500

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU: ÇEVRE VE ORMAN BAKANLIĞI
TEŞKİLÂTI: MERKEZ

SINIFI UNVANI		İHDAS EDİLEN KADROLAR DERECEKADRO ADEDİ	
GİH	ÇEVRE VE ORMAN UZMANI	5	100
GİH	ÇEVRE VE ORMAN UZMANI	6	50
GİH	ÇEVRE VE ORMAN UZMANI	7	50
GİH	ÇEVRE VE ORMAN UZMAN YRD.	8	300
TOPLAM			500

[R.G. 13 Mayıs 2006 – 26167]

 [İçindekilere dön](#)

Bakanlar Kurulu Kararları

Karar Sayısı : 2006/10341

Büyükşehir belediyeleri, belediyeler ve bunlara bağlı kuruluşlar ile sermayesinin yüzde ellisinden fazlası büyükşehir belediyelerine/belediyelere ait şirketlerin kamu kurum ve kuruluşlarından olan kamu ve özel hukuka tabi alacakları ile bunların diğer kamu kurum ve kuruluşlarına olan borçları hakkında yapılacak takas, mahsup ve kesinti işlemlerinde uygulanacak usul ve esaslara ilişkin ekli Karar'ın yürürlüğe konulması; Devlet Bakanlığının 6/4/2006 tarihli ve 17914 sayılı yazısı üzerine, 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu'nun geçici 3 üncü maddesi ile 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun geçici 5 inci maddesine göre, Bakanlar Kurulu'nca 11/4/2006 tarihinde kararlaştırılmıştır.

11/4/2006 TARİHLİ VE 2006/10341 SAYILI KARARNAMENİN EKİ KARAR

Kesinti oranı

MADDE 1 – (1) 25/5/2005 tarihli ve 2005/8928 sayılı Kararnamenin eki Kararın 13 üncü maddesinde yer alan “yüzde kırk” ibaresi “yüzde yirmi” olarak değiştirilmiştir.

Kesinti dönemi

MADDE 2 – (1) 5/9/2005 tarihli ve 2005/9389 sayılı, 28/12/2005 tarihli ve 2005/9863 sayılı kararnameler ile uzlaşması onaylanan kuruluşların uzlaşma konusu borçları için, bu Kararın yayımı tarihinden 30/6/2006 tarihine kadar geçen sürede genel bütçe vergi gelirlerinden ayrılacak paylarından kesinti yapılmaz.

(2) 1/7/2006 tarihinden sonraki dönemde bu Kararın 1 inci maddesine göre kesinti yapılmaya devam edilir.

Yürürlük

MADDE 3 – (1) Bu Karar yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 4 – (1) Bu Kararı Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 28 Nisan 2006 – 26152]

Karar Sayısı : 2006/10379

Ekli “İndirimli Orana Tabi İşlemlerde İade Edilecek Verginin Alt Sınırının Tespitine İlişkin Karar”ın yürürlüğe konulması; Maliye Bakanlığı’nın 17/4/2006 tarihli ve 28227 sayılı yazısı üzerine, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu’nun 29 uncu maddesine göre, Bakanlar Kurulu’nca 19/4/2006 tarihinde kararlaştırılmıştır.

**İNDİRİMLİ ORANA TABİ İŞLEMLERDE İADE EDİLECEK
VERGİNİN
ALT SINIRININ TESPİTİNE İLİŞKİN KARAR**

İndirimli katma değer vergisi oranına tabi işlemlerde iade alt sınırı

MADDE 1 – (1) 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 29 uncu maddesinin (2) numaralı fıkrasına göre Bakanlar Kurulunca indirimli vergi oranına tabi tutulan teslim ve hizmetler dolayısıyla yüklenilen ve indirim yoluyla telafi edilemeyen katma değer vergisinin 10 000 YTL’yi aşan kısmı yılı içinde mahsuben iade edilir.

(2) 2007 ve izleyen takvim yılları için bu sınır, bir önceki yıldaki tutarın, Vergi Usul Kanunu hükümleri uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranında artırılması suretiyle uygulanır. Bu şekilde yapılacak hesaplamada, 50 YTL ve daha düşük tutarlar dikkate alınmaz, 50 YTL’den fazla olan tutarlar ise 100 YTL’nin en yakın katına yükseltilir.

Yürürlük

MADDE 2 – (1) Bu Karar 2006 ve izleyen yıllarda gerçekleştirilecek indirimli orana tabi işlemler için geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 3 – (1) Bu Kararı Maliye Bakanı yürütür.

[R.G. 6 Mayıs 2006 – 26160]

— • —

Karar Sayısı : 2006/10365

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi (BMGK)'nin terör örgütlerinin ve terörizmi finanse eden kişi ve kuruluşların faaliyetlerine engel olunmasına ilişkin kararları doğrultusunda, 1267 sayılı BMGK Kararı ile oluşturulan Yaptırımlar Komitesi tarafından yayımlanan listede yer alan kişi ve kuruluşlara karşı uygulanacak tedbirlerin belirlenmesi hakkındaki 22/12/2001 tarihli ve 2001/3483 sayılı Kararnamenin eki listenin 117 nci ve 128 inci sıralarında yer alan ve kimlik bilgileri ekli listede belirtilen kişilerin anılan Kararname kapsamından çıkarılması; Dışişleri Bakanlığı'nın 17/3/2006 tarihli ve GİGY/113596 sayılı yazısı üzerine, Bakanlar Kurulu'nca 17/4/2006 tarihinde kararlaştırılmıştır.

**17/4/2006 TARİHLİ ve 2006/10365 SAYILI
KARARNAMENİN EKİ
LİSTE**

1 – 22/12/2001 tarihli ve 2001/3483 sayılı Bakanlar Kurulu Kararının Eki listenin 117 nci sırasında yer alan ve hakkındaki ayrıntılı bilgi aşağıda sunulan "Mohamed Mansour" isimli şahıs;

Adı-Soyadı: 1) MOHAMED2) MANSOUR

Kullandığı Diğer Adlar: Al-Mansour, Dr. Mohamed

Doğum Tarihi: 30 Ağustos 1928

Doğum Yeri: a) Mısır b) Birleşik Arap Emirlikleri

Tabiiyeti: İsviçre

Pasaport No: -

Adres: Obere Heslibachstrasse 20, 8700 Kuesnacht, ZH, İsviçre

Listeden Çıkış Tarihi: 18 Ocak 2006.

2 – 22/12/2001 tarihli ve 2001/3483 sayılı Bakanlar Kurulu Kararının Eki listenin 128 inci sırasında yer alan ve hakkındaki ayrıntılı bilgi aşağıda sunulan "Zeinab Mansour Fattouh" isimli şahıs;

Adı-Soyadı: 1) ZEINAB 2) MANSOUR 3) FATTOUH

Kullandığı Diğer Adlar: -

Doğum Tarihi: 7 Mayıs 1933

Doğum Yeri: -

Tabiiyeti: -

Pasaport No: -

Adres: Obere Heslibachstrasse 20, 8700 Kuesnacht, ZH, İsviçre

Listeden Çıkış Tarihi: 18 Ocak 2006.

[R.G. 7 Mayıs 2006 – 26161]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Tüzükler

Karar Sayısı : 2006/10330

Ekli “Ağır ve Tehlikeli İşler Tüzüğü’nün Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Tüzük”ün yürürlüğe konulması; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’nın 2/6/2005 tarihli ve 35033 sayılı yazısı üzerine, Bakanlar Kurulu’nca 7/4/2006 tarihinde kararlaştırılmıştır.

AĞIR VE TEHLİKELİ İŞLER TÜZÜĞÜNÜN YÜRÜRLÜKTEN KALDIRILMASI HAKKINDA TÜZÜK

MADDE 1 – 29/3/1973 tarihli ve 7/6174 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Ağır ve Tehlikeli İşler Tüzüğü yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2 – Danıştayca incelenmiş olan bu Tüzük yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Tüzük hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 28 Nisan 2006 – 26152]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Karar Sayısı : 2006/10331

Ekli “Gebe veya Emzikli Kadınların Çalıştırılma Şartlarıyla Emzirme Odaları ve Çocuk Bakım Yurtlarına Dair Tüzüğün Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Tüzük”ün yürürlüğe konulması; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’nın 2/6/2005 tarihli ve 35033 sayılı yazısı üzerine, Bakanlar Kurulu’nca 7/4/2006 tarihinde kararlaştırılmıştır.

**GEBE VEYA EMZİKLİ KADINLARIN ÇALIŞTIRILMA
ŞARTLARIYLA
EMZİRME ODALARI VE ÇOCUK BAKIM YURTLARINA DAİR
TÜZÜĞÜN YÜRÜRLÜKTEN KALDIRILMASI
HAKKINDA TÜZÜK**

MADDE 1 – 16/3/1987 tarihli ve 87/11624 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Gebe veya Emzikli Kadınların Çalıştırılma Şartlarıyla Emzirme Odaları ve Çocuk Bakım Yurtlarına Dair Tüzük yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2 – Danıştayca incelenmiş olan bu Tüzük yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Tüzük hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 28 Nisan 2006 – 26152]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Karar Sayısı : 2006/10332

Ekli “Sağlık Kuralları Bakımından Günde Ancak Yedibuçuk Saat veya Daha Az Çalışılması Gereken İşler Hakkında Tüzüğün Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Tüzük”ün yürürlüğe konulması; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’nın 2/6/2005 tarihli ve 35033 sayılı yazısı üzerine, Bakanlar Kurulu’nca 7/4/2006 tarihinde kararlaştırılmıştır.

**SAĞLIK KURALLARI BAKIMINDAN GÜNDE ANCAK
YEDİBUÇUK
SAAT VEYA DAHA AZ ÇALIŞILMASI GEREKEN İŞLER
HAKKINDA
TÜZÜĞÜN YÜRÜRLÜKTEN KALDIRILMASINADAİR TÜZÜK**

MADDE 1 – 11/7/1984 tarihli ve 84/8298 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Sağlık Kuralları Bakımından Günde Ancak Yedibuçuk Saat veya Daha Az Çalışılması Gereken İşler Hakkında Tüzük yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2 – Danıştayca incelenmiş olan bu Tüzük yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Tüzük hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 28 Nisan 2006 – 26152]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Karar Sayısı : 2006/10333

Ekli “İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Kuralları Hakkında Tüzüğün Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Tüzük”ün yürürlüğe konulması; Çalışma

ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın 2/6/2005 tarihli ve 35033 sayılı yazısı üzerine, Bakanlar Kurulu'nca 7/4/2006 tarihinde kararlaştırılmıştır.

**İŞÇİ SAĞLIĞI VE İŞ GÜVENLİĞİ KURULLARI HAKKINDA
TÜZÜĞÜN YÜRÜRLÜKTEN KALDIRILMASINA
DAİR TÜZÜK**

MADDE 1 – 31/1/1973 tarihli ve 7/5734 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Kurulları Hakkında Tüzük yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2 – Danıştayca incelenmiş olan bu Tüzük yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Tüzük hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 28 Nisan 2006 – 26152]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Karar Sayısı : 2006/10334

Ekli “İşyerlerinde İşin Durdurulmasına veya İşyerlerinin Kapatılmasına Dair Tüzüğün Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Tüzük”ün yürürlüğe konulması; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın 2/6/2005 tarihli ve 35033 sayılı yazısı üzerine, Bakanlar Kurulu'nca 7/4/2006 tarihinde kararlaştırılmıştır.

**İŞYERLERİNDE İŞİN DURDURULMASINA VEYA
İŞYERLERİNİN
KAPATILMASINA DAİR TÜZÜĞÜN YÜRÜRLÜKTEN
KALDIRILMASI HAKKINDA TÜZÜK**

MADDE 1 – 26/4/1987 tarihli ve 87/11798 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan İşyerlerinde İşin Durdurulmasına veya İşyerlerinin Kapatılmasına Dair Tüzük yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2 – Danıştayca incelenmiş olan bu Tüzük yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Tüzük hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 28 Nisan 2006 – 26152]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Karar Sayısı : 2006/10335

Ekli “Hazırlama, Tamamlama, Temizleme İşleri Tüzüğünün Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Tüzük”ün yürürlüğe konulması; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın 2/6/2005 tarihli ve 35033 sayılı yazısı üzerine, Bakanlar Kurulu'nca 7/4/2006 tarihinde kararlaştırılmıştır.

**HAZIRLAMA, TAMAMLAMA, TEMİZLEME İŞLERİ
TÜZÜĞÜNÜN
YÜRÜRLÜKTEN KALDIRILMASI HAKKINDA TÜZÜK**

MADDE 1 – 12/2/1973 tarihli ve 7/5834 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Hazırlama, Tamamlama, Temizleme İşleri Tüzüğü yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2 – Danıştayca incelenmiş olan bu Tüzük yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Tüzük hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 28 Nisan 2006 – 26152]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Karar Sayısı : 2006/10336

Ekli “Kadın İşçilerin Sanayie Ait İşlerde Gece Postalarında Çalıştırılma Koşulları Hakkında Tüzüğün Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Tüzük”ün yürürlüğe konulması; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’nın 2/6/2005 tarihli ve 35033 sayılı yazısı üzerine, Bakanlar Kurulu’nca 7/4/2006 tarihinde kararlaştırılmıştır.

KADIN İŞÇİLERİN SANAYİE AİT İŞLERDE GECE POSTALARINDA

ÇALIŞTIRILMA KOŞULLARI HAKKINDA TÜZÜĞÜN YÜRÜRLÜKTEN KALDIRILMASINA DAİR TÜZÜK

MADDE 1 – 27/7/1973 tarihli ve 7/6909 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Kadın İşçilerin Sanayie Ait İşlerde Gece Postalarında Çalıştırılma Koşulları Hakkında Tüzük yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2 – Danıştayca incelenmiş olan bu Tüzük yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Tüzük hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 28 Nisan 2006 – 26152]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yönetmelikler

Türkiye Barolar Birliğinden:

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ AVUKATLIK SINAV YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 30/11/2001 tarihli ve 24599 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Türkiye Barolar Birliği Avukatlık Sınav Yönetmeliğinin 3 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Avukatlık sınavına, stajını yaptığı Barodan staj bitim belgesi almış veya belirlenecek sınav tarihine kadar staj bitim belgesi alabilecek durumda olan, ilan edilen sınav giriş ödentisini yatırmış ve Barosunca Türkiye Barolar Birliğine bildirilen listede ad ve soyadı ile diğer kimlik bilgileri yer alanlar girebilir."

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 5 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Bu Yönetmeliğin 3 üncü maddesinin birinci fıkrası uyarınca sınav tarihine kadar staj bitim belgesi alabilecek durumda olması sebebiyle sınava kabul edilen adayın, sınav tarihine kadar her ne sebeple olursa olsun staj bitim belgesi alamaması halinde, sınavı geçersiz sayılır. Ancak, bu sınav 4 üncü maddedeki süre ve bu maddenin birinci fıkrasında yer alan sınava girme sayısında nazara alınmaz."

Yürürlük

MADDE 3 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 4 – Bu Yönetmelik hükümlerini Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu yürütür.

[R.G. 5 Mayıs 2006 – 26159]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından:

**ADALET BAKANLIğI MEMUR SINAV, ATAMA VE NAKİL
YÖNETMELİğİNDE
DEğİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 10/7/2003 tarihli ve 25164 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Adalet Bakanlığı Memur Sınav, Atama ve Nakil Yönetmeliğinin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (e) bendindeki "yazılı" ibaresi "merkezi" olarak; (f) ve (g) bentleri ise aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"f) Sözlü sınav: İlgilinin atanacağı kadronun gerektirdiği mesleki bilgi ile bir konuyu kavrama ve ifade niteliklerinin değerlendirilmesini,"

"g) Uygulamalı sınav: İlgilinin atanacağı kadronun gerektirdiği meslekî becerinin değerlendirilmesini,"

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde deđerştirilmiŐtir.

"**MADDE 5** - Adalet Bakanlığında memur olabilmek için;

a) 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinin birinci fıkrasının (A) bendinin (1), (5) ve (6) numaralı alt bentlerindeki şartları taşımak,

b) İlk defa Devlet memurluğuna atanacaklar için merkezi sınav tarihinde 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 40 inci maddesindeki yaş şartı taşımak ve 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 114 üncü maddesi kapsamı dışında kalan ve merkezi yerleştirme sonucu atanacak personel hariç olmak üzere merkezi sınav tarihi itibariyle 35 yaşını bitirmemiş olmak,

c) En az ilköğretim (ortaokul) mezunu olmak,

ç) 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 53 üncü maddesi hükümleri saklı kalmak kaydı ile görevini devamlı yapmasına engel olabilecek akıl hastalığı ile özürlü bulunmamak,

d) Hizmet göreceği sınıfla ilgili özel kanun veya diğer mevzuatta aranan şartları taşımak

gerekir."

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde

değiştirilmiştir.

"MADDE 6 - Genel şartların yanında, atama yapılacak kadroların niteliğine göre aşağıdaki şartlar aranır:

1) Memur, ambar memuru, sekreter, satınalma memuru, emanet memuru, tebligat memuru, veznedar, tahsildar, silah muayene memuru ve santral memuru kadrolarına atanabilmek için, en az lise veya dengi okul mezunu olmak,

2) Mütercim kadrosuna atanabilmek için, fakülte veya yüksek okulların ilgili bölümlerinden mezun olmak ayrıca, Kamu Personeli Dil Sınavında en az (B) düzeyinde başarılı olmak; biyolog, sosyal çalışmacı, sosyal hizmet uzmanı, sosyolog, uzman tabip, rehberlik uzmanı, çocuk gelişimcisi, mühendis, mimar, istatistikçi, pedagog, antropolog, psikolog, kimyager, eczacı, öğretmen, doktor, cezaevi tabibi, daire tabibi, diş tabibi, veteriner, diyetisyen, tekniker, çocuk eğitimcisi, eğitim uzmanı, kütüphaneci kadrolarına atanabilmek için, fakülte veya yüksek okulların ilgili bölümlerinden mezun olmak,

3) Programcı yardımcısı kadrosuna atanabilmek için;

a) Fakülte veya bilgisayar eğitimi veren en az iki yıllık yüksek okul mezunu olmak,

b) En az bir programlama dili bilmek,

c) En az orta derecede meslekî İngilizce bilmek,

ç) En az bir işletim sisteminin kullanılmasını bilmek,

4) Çözümleyici yardımcısı kadrosuna atanabilmek için;

a) En az dört yıllık bilgisayar, elektrik, elektronik, elektrik-elektronik, endüstri, fizik mühendislikleri ile fakültelerin matematik veya istatistik bölümlerinden mezun olmak,

b) Diğer fakülte veya yüksek okulların en az dört yıllık eğitim veren bölümlerinden mezun olup en az iki yıllık programcı veya çözümleyici deneyimine sahip olduğunu belgelemek,

c) En az bir programlama dilini bilmek,

ç) En az orta derecede meslekî İngilizce bilmek,

d) En az bir işletim sisteminin kullanılmasını bilmek,

5) Koruma güvenlik görevlisi ile infaz ve koruma memuru kadrolarına atanabilmek için;

a) En az lise veya dengi okul mezunu olmak,

b) Erkek adaylar için, 1111 sayılı Askerlik Kanununun 10 uncu maddesinin (9) nolu bendi kapsamına girenler hariç olmak üzere onay tarihinde askerlik hizmetini fiilen tamamlamış olmak,

c) Merkezi sınav tarihi itibarıyla 18 yaşını doldurmuş, 30 yaşını bitirmemiş olmak,

ç) Erkeklerde 170 cm, kadınlarda 160 cm'den kısa boylu olmamak,

d) Güvenlik soruşturması olumlu olmak,

e) Görevini devamlı yapmasına engel olabilecek akıl hastalığı veya bedensel özürlü olmadığını; şaşılık, körlük, topallık, işitme kaybı, çehrede sabit eser, uzuv noksanlığı, kekemelik ve benzeri engeller bulunmadığını; Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğünce bölge hastaneleri olarak belirlenecek Sağlık Bakanlığına bağlı tam teşekküllü Devlet hastanelerinden alacakları sağlık kurulu raporu ile belgelemek,

f) Boy uzunluğunun santimetre cinsinden son iki rakamı ile kilosu arasındaki fark 13'ten fazla, 17'den az olmamak,

6) Zabıt kâtabi, cezaevi kâtabi ve daktilograf kadrolarına atanabilmek için;

a) Fakülte veya yüksek okulların bilgisayar bölümü, adalet yüksekokulu, meslek yüksekokullarının adalet bölümü, adalet meslek lisesi veya diğer lise ve dengi okulların ticaret veya bilgisayar

bölümlerinden mezun olmak,

b) En az lise veya dengi okul mezunu olup, başvuru tarihinde Millî Eğitim Bakanlığınca onaylı veya kamu kurumu ve kuruluşlarınca düzenlenen kurslar sonucu verilen daktilo ya da bilgisayar sertifikasına sahip bulunmak,

c) Meslek liselerinde okutulan daktilografi ders kitabından seçilip yazılı olarak verilen bir metinden daktilo veya bilgisayar ile üç dakikada yanlışsız en az doksan kelime yazmak,

7) Bilgisayar işletmeni, veri hazırlama ve kontrol işletmeni kadrolarına atanabilmek için,

a) Fakülte veya yüksek okulların bilgisayar bölümü, adalet yüksekokulu, meslek yüksekokullarının adalet bölümü, adalet meslek lisesi veya diğer lise ve dengi okulların ticaret veya bilgisayar bölümlerinden mezun olmak,

b) En az lise veya dengi okul mezunu olup, başvuru tarihinde Milli Eğitim Bakanlığınca onaylı veya kamu kurumu ve kuruluşlarınca düzenlenen kurslar sonucu verilen bilgisayar sertifikasına sahip bulunmak."

8) Şoför kadrosuna atanabilmek için;

a) En az ilköğretim okulu (ortaokul) mezunu olmak,

b) Hizmetin özelliğine göre en az B sınıfı sürücü belgesine sahip olmak,

9) Kaloriferci ve aşçı kadrolarına atanabilmek için;

a) En az ilköğretim okulu (ortaokul) mezunu olmak,

b) Halk eğitim müdürlüklerinin veya diğer resmî kurum veya kuruluşların düzenlediği kurslardan mezun olmak veya ilgili branşta sertifika sahibi olmak,

10) Hemşire, lâborant, sağlık memuru, hayvan sağlığı memuru kadrolarına atanabilmek için, bu unvanları veren yüksek okul veya meslek liselerinin ilgili bölümlerinden mezun olmak,

11) Teknisyen ve teknik ressam kadrolarına atanabilmek için, meslek liseleri veya teknik liselerin ilgili bölümlerinden mezun olmak,

12) Teknisyen yardımcısı, otopsi teknisyen yardımcısı, lâborant yardımcısı ve sağlık teknisyen yardımcısı kadrolarına atanabilmek için;

a) En az ilköğretim okulu (ortaokul) mezunu olmak,

b) Atanılacak kadronun özelliğine göre resmî kurum veya kuruluşlarca düzenlenmiş kurslardan mezun olmak veya ilgili branşta sertifika sahibi olmak,

13) Gemi adamı kadrosuna atanabilmek için;

a) En az ilköğretim okulu (ortaokul) mezunu olmak,

b) Kaptan veya gemi adamı olduğuna dair belge sahibi olmak,

14) Mübaşir kadrosuna atanabilmek için, en az lise veya dengi okul mezunu olmak,

15) Hizmetli ve bekçi kadrolarına atanabilmek için, en az ilköğretim okulu (ortaokul) mezunu olmak,

16) İdare memuru kadrosuna atanabilmek için;

a) Hukuk, siyasal bilgiler, iktisat, iletişim, işletme, iktisadî ve idarî bilimler, eğitim, eğitim bilimleri, mimarlık ve mühendislik ve veterinerlik fakülteleri ile en az dört yıllık lisans eğitimi veren fakülte ve yüksek okulların turizm işletmeciliği ve otelcilik, sosyoloji, psikoloji ve sosyal hizmetler bölümleri ile bunlara denkliği kabul edilen yabancı fakülte veya yüksek okulların adı geçen bölümlerinden mezun olmak,

b) Merkezi sınav tarihinde 35 yaşını bitirmemiş olmak,

c) Erkeklerde 170 cm, kadınlarda 160 cm'den kısa boylu olmamak,

ç) Boy uzunluğunun santimetre cinsinden son iki rakamı ile kilosu

arasındaki fark 13'ten fazla, 17'den az olmamak,

17) Cezaevi öğretmenlik kadrosuna atanabilmek için;

a) Milli Eğitim Bakanlığınca, Milli Eğitim Bakanlığına bağlı eğitim kurumlarına öğretmen olarak atanacakların atamalarına esas olan alanlar ile mezun oldukları yüksek öğretim programları ve aylık karşılığı okutacakları derslere ilişkin ilân tarihindeki çizelgede sayılan yüksek öğretim programından mezun olanlardan eğitim fakültesi mezunları dışındaki bölümler için sınıf öğretmenliği sertifikası veya pedagojik formasyon belgesi bulunmak veya alanı ile ilgili ortaöğretim tezsiz yüksek lisans programını bitirmiş olmak,

18) Ceza infaz kurumları ve tutukevleri ile denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürlüklerinde görev alacak bütün unvanlardaki personel için ayrıca aranacak şartlar;

a) Cezaevi tabipleri, diş hekimleri, psikolog, sosyolog, sosyal çalışmacı, çocuk gelişimcisi, rehberlik uzmanı, eğitim rehberi, öğretmen, uzman tabip, eczacı, sosyal hizmet uzmanı, diyetisyen, eğitim uzmanı, veteriner hariç, erkek adaylar için, 1111 sayılı Askerlik Kanununun 10 uncu maddesinin (9) nolu bendi kapsamına girenler hariç olmak üzere onay tarihinde askerlik hizmetini fiilen tamamlamış olmak,

b) Güvenlik soruşturması olumlu olmak,

c) Açıktan atanacak bütün unvanlardaki personel için görevini devamlı yapmasına engel olabilecek akıl hastalığı veya bedensel özürülü olmadığını, şaşılık, körlük, topallık, işitme kaybı, çehrede sabit eser, uzuv noksanlığı, kekemelik ve benzeri engeller bulunmadığını, Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğünce bölge hastaneleri olarak belirlenecek Sağlık Bakanlığına bağlı tam teşekküllü Devlet hastanelerinden alacakları sağlık kurulu raporu ile belgelemek,

19) Adli ve idari yargıda görev yapmak üzere atanacak tüm personel hakkında yapılacak arşiv araştırması olumlu olmak.

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin 7 nci maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"2802 sayılı Kanunun 114 üncü maddesi kapsamı dışında kalan personelin ilk defa Devlet memurluğuna atanmaları merkezi sınav sonucunda Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi (ÖSYM) tarafından yapılan yerleştirmeye göre gerçekleştirilir.

ÖSYM tarafından yerleştirilip süresi içinde gerekli belgelerle birlikte başvuranlar, ilgili değerlendirme komisyonunca aranılan nitelikler yönünden incelenir. Nitelikleri uygun olanlar, ilgili değerlendirme komisyonunun teklifi üzerine bir başka sınav yapılmaksızın ilân edilmiş kadrolara Bakanlıkça ya da Adli Tıp Kurumunca doğrudan atanırlar."

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğin 8 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Sınav kurulunun başkan ve üyeleri; eşlerinin, üçüncü dereceye kadar (bu derece dahil) kan ve ikinci dereceye kadar (bu derece dahil) kayın hısımlarının katıldıkları sınavlarda görev alamazlar. Bu durumda olan üyelerin yerine yedek üye görevlendirilir."

MADDE 6 – Aynı Yönetmeliğin 9 uncu maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

"Bu kadrolara ilk defa atanacaklar merkezi sınava girip en az yetmiş puan alanlar arasından adalet komisyonlarınca hukuk fakültesi ve adalet meslek yüksek okulu mezunlarına öncelik tanımak kaydıyla sözlü veya gerektiğinde uygulamalı ve sözlü sınav sonucuna göre seçilirler."

MADDE 7 – Aynı Yönetmeliğin 11 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "mülâkat" ibaresi "gerektiğinde uygulamalı sınava" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 8 – Aynı Yönetmeliğin 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"**MADDE 13** - 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa göre yapılan merkezî sınava girip en az yetmiş puan alanlar arasından, atamaları adalet komisyonu tarafından teklif edilecek memurların sözlü veya gerektiğinde uygulamalı ve sözlü sınavları ile ilgili her türlü işlemler adalet komisyonlarınca yapılır.

Adalet komisyonlarının başkan ve üyeleri; eşlerinin, üçüncü dereceye kadar (bu derece dahil) kan ve ikinci dereceye kadar (bu derece dahil) kayın hısımlarının katıldıkları sınavlarda görev alamazlar. Bu durumda olan üyelerin yerine yedek üye görevlendirilir."

MADDE 9 – Aynı Yönetmeliğin 14 üncü maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Sözlü Sınav

MADDE 14 - Zabıt kâtipliği, cezaevi katipliği ve daktilograf kadrolarına yapılacak atamalar hariç olmak üzere, sözlü sınava, ceza infaz kurumları ile denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürlükleri personeli için merkezi sınavda alınan puanlar esas olmak kaydıyla, en yüksek puandan başlamak üzere ilân edilen kadro sayısının on katı, diğer memur kadroları için, beş katı kadar aday çağırılır. Hukuk fakültesi veya adalet meslek yüksek okulu mezunlarından merkezi sınavda en az yetmiş puan alanlara, ilân edilen kadro sayısının on veya beş katı aday içerisinde öncelik verilir.

Bu Yönetmeliğin 5 ve 6 ncı maddelerindeki şartları taşıyan adayların adalet komisyonlarınca yapılan sözlü sınav sonucu Ek-3 değerlendirme formuna uygun olarak değerlendirilir, başarılı olabilmeleri için yüz tam puan üzerinden yetmiş puan almaları gerekir."

MADDE 10 – Aynı Yönetmeliğin 15 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"**MADDE 15** – Nihâî başarı listesi, adayların merkezi ve sözlü veya merkezi veya uygulamalı ve sözlü sınavda aldıkları puanların aritmetik ortalamasına göre belirlenir. Nihâî başarı listesinin belirlenmesinde öncelikle hukuk fakültesi ve adalet meslek yüksek okulu mezunları en yüksek puan alan adaydan başlamak üzere sıralandıktan sonra, diğer adaylar bu sıralamayı takiben kendi aralarında, en yüksek puandan başlayarak sıralanır."

MADDE 11 – Aynı Yönetmeliğin 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"**MADDE 19** – Sınav belgelerinin saklanması ve imhası 16/5/1988 tarihli ve 19816 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Devlet Arşiv Hizmetleri Hakkında Yönetmeliği hükümlerine tabidir."

MADDE 12 – Aynı Yönetmeliğin 22 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"**MADDE 22** – Bu Yönetmelik kapsamındaki memurların unvan ve sınıf değişikliği olmaksızın naklen atanabilmeleri için;

a) Görev yaptıkları adalet komisyonları yetki alanı içerisinde en az iki yıl hizmet etmiş olmaları,

b) Atanmak istedikleri veya atanacakları yerlerde durumlarına uygun bir kadro ve ihtiyaç bulunması,
gerekir.

Askerlikte, açıkta ve aylıksız izinde geçirilen süreler ile hastalık raporlarının üç aydan fazlası birinci fıkrada belirtilen iki yıllık sürenin hesabında dikkate alınmaz.

Ceza infaz kurumları ve tutukevleri ile denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürlükleri personeli için birinci fıkrada

belirtilenlere ilâve olarak;

a) Son iki yıllık sicil raporlarının iyi olması veya son beş yıla kadar olan sicil raporları ortalamasının, olumsuz notu bulunmamak ve en fazla bir orta notu bulunmak şartıyla en az 80 puan olması ve denetim elemanlarınca düzenlenen raporların zayıf olmaması,

b) Son görev yerindeki eylemi ile ilgili olarak son iki yıl içerisinde uyarma ve kınama dışında herhangi bir disiplin cezası almamış bulunması, şartları da aranır.

Atamaları adalet komisyonlarınca teklif edilenler dışındaki ceza infaz kurumları ve tutukevleri personelinin naklen atamaları her yılın Mayıs ayında toplu olarak yapılır. Ancak gerek görülmesi durumunda bu personelin ataması her zaman yapılabilir."

MADDE 13 – Aynı Yönetmeliğin 24 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Bu şekilde atananlar mazeretlerinin herhangi bir nedenle ortadan kalkması ve talepleri durumunda, süre şartına bakılmaksızın uygun bir kadro ve ihtiyaç bulunması halinde önceki görev yerlerine atanabilirler."

MADDE 14 – Aynı Yönetmeliğin 30 uncu maddesinin birinci fıkrasının (5) beş numaralı alt bendinde yer alan "tutukevleri" ibaresinden sonra gelmek üzere "ile denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürlükleri" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 15 – Aynı Yönetmeliğin 31 inci maddesinin (a) bendinin (6) numaralı alt bendi, (b) bendinin (7) numaralı alt bendi, (c) bendinin (6) numaralı alt bendi, (d) bendinin (5) numaralı alt bendi ve (e) bendinin (5) numaralı alt bendinde yer alan "tutukevleri" ibaresinden sonra gelmek üzere "ile denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürlükleri" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 16 – Aynı Yönetmeliğin 33 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, ikinci fıkrasının (a) bendinde yer alan "veya eşinin" ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

"Ceza infaz kurumları ve tutukevleri müdürleri ile denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürleri bu Yönetmeliğinin ekinde yer alan Ek-4'de gösterilen birinci, ikinci ve üçüncü bölgelerdeki müdürlük teşkilâtı olan ceza infaz kurumları ve tutukevleri ile denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürlüklerine naklen atanarak bölge esasına göre çalışırlar. Ancak, memurların naklen atanmalarında bölge esası uygulanmaz."

MADDE 17 – Aynı Yönetmeliğin 34 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan "müdürleri" ibaresinden sonra gelmek üzere "ile denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürleri" ibaresi eklenmiş ve son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Cezaevi ikinci müdürlüğünden ilk defa birinci müdür olarak atamalar ve denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürlüklerine, 5402 sayılı Denetimli Serbestlik ve Yardım Merkezleri ile Koruma Kurulları Kanununun geçici 1 inci maddesinin ikinci fıkrası hariç olmak üzere şube müdürü olarak atamalar üçüncü bölgelere yapılır. İhtiyaç halinde başarısı tespit edilen ve alt bölgelerdeki hizmetini tamamlayarak birinci ve ikinci bölgelerde görev yapan ikinci müdürler, ikinci bölgedeki birinci müdürlük görevine atanabilirler. Birinci bölgelerdeki birinci müdürlük ve denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürlükleri görevlerine, ilk defa birinci müdür ve denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürü olarak atama yapılamaz."

MADDE 18 – Aynı Yönetmeliğin 35 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, (d) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

"a) Ceza infaz kurumları ve tutukevleri veya denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürlüklerinde en az on yıl müdür olarak görev yapmış olmak,"

MADDE 19 – Aynı Yönetmeliğin 36 ncı maddesinin madde başlığı ile birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Müdürü İle Denetimli Serbestlik ve Yardım Merkezi Şube Müdürü Kadrolarına Naklen, Açıktan ve Yeniden Atama"

" Ceza infaz kurumları ve tutukevleri müdürü ile denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürü kadrolarına açıktan ve başka kurumlardan naklen atama yapılamaz. Ancak ceza infaz kurumları ve tutukevlerinde müdür veya denetimli serbestlik ve yardım merkezlerinde şube müdürü olarak görev yapmış ve kendi istekleriyle bu görevden ayrılmış olanlar yeniden müdür olarak atanabilirler."

MADDE 20 – Aynı Yönetmeliğin 37 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (e) alt bentleri yürürlükten kaldırılmış, (h) alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"h) Cezaevi öğretmenliği için bu Yönetmeliğin 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (17) numaralı bendinin (a) alt bendinde sayılan şartları taşıyor olması,"

MADDE 21 – Aynı Yönetmeliğin 38 inci maddesinin madde başlığı ile diğer fıkralarda yer alan "saymanlık" ibareleri "muhasabe yetkilisi" olarak değiştirilmiş, birinci fıkra olarak aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Ceza İnfaz Kurumları Muhasebe Yetkilisi Kadrolarına Atama"

"5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrolü Kanununa göre Maliye Bakanlığınca görevin niteliği dikkate alınarak mesleki konularda eğitime tabi tutulan ve bu eğitimi başarı ile tamamlayıp sertifika alanlar arasından aynı kanunda belirtilen usul ve esaslar çerçevesinde atama yapılır."

MADDE 22 – Aynı Yönetmeliğin 39 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Müdürlük Teşkilâtı ve İdare Memuru Bulunmayan Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Kadrosuna Vekaleten Atama"

MADDE 39 – Müdürlük teşkilâtı ve idare memuru bulunmayan ceza infaz kurumları ve tutukevlerine idare memurluğuna vekaleten atama işlemi Bakanlık onayı ile tamamlanır."

MADDE 23 – Aynı Yönetmeliğin 41 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri ile Denetimli Serbestlik ve Yardım Merkezi Şube Müdürlüklerinde Görev Yapan Memurların Bir Başka Görevi Yürütmek Üzere Görevlendirilmeleri veya Atanmaları"

MADDE 41 – Ceza infaz kurumları ve tutukevleri ile denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürlüklerinde çalışan memurların buldukları görevde başarısız olmaları veya o görevi yapmalarında sakınca görülmesi veya ihtiyaç duyulması veya başarılı olup da diğer şartlardan birini veya birkaçını taşımamaları hâllerinde aynı unvan, kadro, sınıf ve maaşını muhafaza etmek kaydıyla buldukları yerde başka bir görevi yürütmek üzere geçici görevlendirilmeleri veya başka bir yere bu maksatla atamaları yapılabilir.

Ceza infaz kurumları ve tutukevlerinde görev yapan infaz ve koruma memurları ile infaz ve koruma başmemurları, denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürlüklerinde görev yapan infaz ve koruma memurları, Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'nün uygun görüşü

alındıktan sonra adliyelerde geçici olarak görevlendirilebilir.

Ceza infaz kurumları ve tutukevleri personeli, Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü ve ihtiyaç duyulması hâlinde mülhakat dışı ceza infaz kurumları ile tutukevlerinde, Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğünün teklifi ve Bakanlık oluru ile geçici olarak görevlendirilebilir."

MADDE 24 – Aynı Yönetmeliğin 44 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, (e) ve (g) bentleri yürürlükten kaldırılmıştır.

"a) 657 sayılı Kanunun 56 ve 57 nci maddelerine göre; adaylık devresi içinde göreve son verme, adaylık süresinin sonunda başarısız sayılma kararları,"

MADDE 25 – Aynı Yönetmeliğin 45 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "kararlar," ibaresinden sonra gelmek üzere "izin ve aslı memurluğa atanmaya ilişkin kararlar" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 26 – Aynı Yönetmeliğin 48 inci maddesinde yer alan "Aralık" ibaresi "Şubat" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 27 – Aynı Yönetmeliğin ekinde yer alan Ek-1, Ek-2 ve Ek-3 ekteki şekilde; (1) sayılı liste Ek-4 olarak ekteki şekilde değiştirilmiştir.

Yürürlük

MADDE 28 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 29 – Bu Yönetmelik hükümlerini Adalet Bakanı yürütür.

BAŞVURU FORMU

Soyadı :	Adı :	Aday No:
Baba adı :	Ana adı:	
Nüfusa kayıtlı olduğu yer:	Doğum tarihi:	
T.C. Kimlik Numarası :		
Askerlik hizmeti Yapıldı Yapılmadı		Yapılmadı ise sebebi: Tecil Alınmadı
Mecburi hizmeti Var Yok	Varsa yükümlü bulunulan kurum, sebebi ve süresi:	
Sabıka kaydı Var Yok	Varsa yargılanma ve mahkûmiyet sebebi ve süresi:	
En son bitirdiği öğrenim kurumu ve tarihi:		
Halen çalıştığı yerin adı:		Çalıştığı yerdeki sicil no:
Çalıştığı tarihler:		Atanmak istediği görev:
Açık yazışma adresi:		Bu Ek-1 başvurma formu gerçeğe uygun olarak doldurdum. Sınava kabul edilmemi, yazışma adresimdeki değişikliği hemen bildirmediğim takdirde hiçbir hak talep etmeyeceğimi arz ederim.
Formu İnceleyen Adı Soyadı : Görevi : Tarih- imza :	

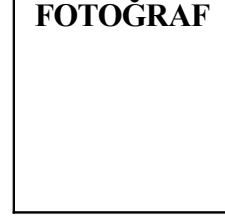
AÇIKLAMALAR

- 1-Form başvuru sahibince el yazısı ile okunaklı ve mürekkepli kalemle doldurulacaktır.
- 2-Bütün sorular tam ve açık olarak cevaplandırılacaktır.
- 3-Cevaplar seçme kutularına X işareti koymak suretiyle belirtilecektir.

Soruların bir veya birkaçını cevapsız bırakanlara sınav giriş kartı verilmeyecektir.

EK-2
SINAVA GİRİŞ BELGESİ

T.C. Kimlik Numarası :
Aday No :
Adı Soyadı :
Baba Adı :
Nüfusa Kayıtlı Olduğu Yer :
Doğum Yeri ve Tarihi :
Öğrenim Durumu :
Sözlü Sınav /Uygulamalı
Sınav
Yeri ve Tarihi :

EK-3
DEĞERLENDİRME FORMU

	SIRA NO	ADI	SOYADI	EN SON MEZUN OLDUĞU OKUL	UYGULAMALI
					(Başarılı/Başarısız)
	1				
	2				
	3				
	4				
	5				
	6				
	7				
	8				
	9				
	10				
	11				
	12				
	13				
	14				
	15				
	16				
	17				

Not : 1 -Uygulamalı sınavda başarısız olanlar sözlü sınava alınmayacaktır.

2- Sözlü sınavda 70'in altında puan almış olanlar Yönetmeliğin 14. maddesi gereğince başarısız sayılacaklarından notların aritmetik ortalaması alınmayacak, bu kısma "Başarısız" yazılacaktır

BİRİNCİ BÖLGE		İKİNCİ BÖLGE	ÜÇÜNCÜ BÖLGE
ADANA	SARAYK ÖY	ADİYAMAN	AĞRI
AFYONKARAH İSAR	SİNCAN	AKHİSAR	ARDAHAN
ALANYA	SİNOP	AKSARAY	ARTVİN
ANKARA	SİVAS	AKŞEHİR	BATMAN
ANTALYA	ŞANLIUR FA	ALAŞEHİR	BAYBURT
AYDIN	TARSUS	AMASYA	BİNGÖL
BAKIRKÖY	TEKİRDA Ğ	AYAŞ	BİTLİS
BALIKESİR	TRABZO N	BAFRA	DOĞUBEYAZIT
BANDIRMA	UŞAK	BARTIN	ERCİŞ
BERGAMA	ÜSKÜDA R	BOĞAZLIY AN	GÜRÜN
BEYOĞLU	YALOVA	BOLVADİN	HAKKARİ
BİLECİK	ZONGUL DAK	BOYABAT	HINIS
BOLU		BOZKURT (DENİZLİ)	IĞDIR
BURSA		BURDUR	KARS
CEYHAN		BURHANİY E	MARDİN
ÇANAKKALE		ÇANKIRI	MİDYAT
ÇORLU		ÇARŞAMBA	MUŞ
ÇORUM		DEVELİ	OLTU
DALAMAN		DİNAR	SİİRT
DENİZLİ		DÜZCE	SİVEREK
DİYARBAKIR		ELBİSTAN	ŞEBİNKARAHİ SAR
EDİRNE		ELMADAĞ	ŞIRNAK
ELAZIĞ		ELMALI	TUNCELİ
ERZURUM		EREĞLİ(KO NYA)	VAN
ESKİŞEHİR		ERMENEK	
EYÜP		ERZİNCAN	
FETHİYE		ESKİPAZAR	
FOÇA		GÜMÜŞHAN E	
GAZİANTEP		İNEBOLU	
GEBZE		İSKİLİP	
GİRESUN		KALECİK	
HATAY		KARABÜK	
ISPARTA		KARAMAN	
İSKENDERUN		KASTAMON U	

İSTANBUL		KESKİN	
İZMİR		KIRIKHAN	
KADIKÖY		KİLİS	
KAHRAMANM ARAŞ		KOZAN	
KARTAL		KULU	
KAYSERİ		OSMANIYE	
KIRIKKALE		ÖDEMİŞ	
KIRKLARELİ		RİZE	
KİRŞEHİR		SALİHLİ	
KOCAELİ		SANDIKLI	
KONYA		SEYDİŞEHİ R	
KÜTAHYA		SİLİFKE	
MALATYA		SÖKE	
MANİSA		SUNGURLU	
MERSİN		POZANTI	
MUĞLA		TAVŞANLI	
NAZİLLİ		TOKAT	
NEVŞEHİR		ÜNYE	
NİĞDE		VEZİRKÖPR Ü	
ORDU		YALVAÇ	
SAKARYA		YOZGAT	
SAMSUN		ZİLE	

[R.G. 9 Mayıs 2006 – 26163]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından:

**SAHTE MADENÎ PARALARIN VE SİKKELERİN İNCELENMESİ VE
DEĞERLENDİRİLMESİNDE UYULACAK USUL VE
ESASLAR HAKKINDA YÖNETMELİK**

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak, Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, sahtecilik suçlarından dolayı el konulan madenî paralar ve sikkelerin ve bunlara ilişkin bilgilerin oluşturulan sistemde izlenmesi ve değerlendirilmesinde uyulacak usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, mahkemelerin ve Cumhuriyet başsavcılıklarının, adlî kolluk görevini ifa eden bütün kolluk birimlerinin ve Başbakanlık Hazine Müsteşarlığı Darphane ve Damga Matbaası Genel Müdürlüğünün sahte madenî para ve sikkeleri izleme sistemi ile ilgili yapacağı işlemleri kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 73 üncü maddesi ile, 23/3/2005 tarihli ve 5320 sayılı

Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 17 nci maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

a) Darphane: Başbakanlık Hazine Müsteşarlığı Darphane ve Damga Matbaası Genel Müdürlüğünü,

b) Madenî para: 28/5/1970 tarihli ve 1264 sayılı Madenî Ufaklık ve Hatıra Para Bastırılması Hakkında Kanun ve 8/6/1984 tarihli ve 234 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile basım ve dağıtım görevi Darphane ve Damga Matbaası Genel Müdürlüğüne verilmiş olan, Yeni Kuruş (YKR), Yeni Türk Lirası (YTL) ve Türk Lirası (TL) madenî para ile yabancı ülke madenî paralarını,

c) Sahte madenî para ve sikke: Sahteliği mahkeme kararı ile tespit edilen madenî paralar ve sikkeleri,

ç) Sahte madenî paralar ve sikkeler izleme sistemi: Türkiye'deki madenî paralar ve sikkelerin sahteciliğinin gerçek boyutunun belirlenmesi, sahte madenî para ve sikkelere ait miktar, değer, bölge ve üretim yönteminin tespit edilmesi ve sahte madenî para ve sikkelerle etkin mücadelenin sağlanması amacıyla oluşturulacak veri sistemini,

d) Sikke: 8/8/1951 tarihli ve 7879 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmış olan 1/8/1951 tarihli ve 1738 sayılı Türkiye Büyük Millet Meclisi kararında tarif edilen Cumhuriyet altın sikkeleriyle Cumhuriyet ziynet altınlarını ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Sahteliğinden Şüpheli Edilen Madenî Para ve Sikkelerin İncelettilmesinde Uyulacak Usul ve Esaslar

Ön rapor aldırılması

MADDE 5 – (1) Kolluk birimleri tarafından ele geçirilen ve sahteliğinden şüpheli edilen madenî para ve sikkeler sayımı ve dökümü yapıldıktan sonra derhâl Cumhuriyet başsavcılıklarına tevdi edilir.

(2) Sahteliğinden şüpheli edilen madenî para ve sikkeler hakkında gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde, Cumhuriyet savcısının yazılı veya en kısa sürede yazılı hâle dönüştürülecek olan sözlü emri üzerine ya da doğrudan ilgili kolluk birimlerince, madenî para ve sikkelerin özellikleri hakkında bu konuda uzman kişilerden veya Emniyet Genel Müdürlüğü ya da Jandarma Genel Komutanlığı kriminal laboratuvarlarından en seri şekilde ön inceleme yaptırılıp görüş alınabilir.

İnceleme ve değerlendirme yaptırmaya yetkili merci

MADDE 6 – (1) Sahteliğinden şüpheli edilen madenî para ve sikkelerin inceleme ve değerlendirme yapılmak üzere Darphaneye gönderilmesine Cumhuriyet başsavcılığı, hâkim veya mahkeme tarafından karar verilir.

İnceleme ve değerlendirme yapma yetkisi

MADDE 7 – (1) Soruşturma veya kovuşturma evresinde, ele geçirilen sahteliğinden şüpheli edilen madenî para ve sikkeleri inceleme ve değerlendirmeye Darphane yetkilidir.

(2) Yabancı devletlerce çıkarılan madenî para ve sikkeler hakkında da birinci fıkra hükmü uygulanır.

Sahteliğinden şüpheli edilen madenî para ve sikkelerin gönderilme usulü

MADDE 8 – (1) Soruşturma veya kovuşturma evresinde ele geçirilen ve sahteliğinden şüpheli edilen madenî para ve sikkelerin hepsinin gönderilmesi suretiyle, Darphaneden inceleme ve değerlendirme yapılması istenir.

(2) Sahteliğinden şüpheli edilen madenî para ve sikkelerin Darphaneye gönderilmesinde Yönetmeliğe ekli Ek-1 formu kullanılır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Sistemin Oluşumu

Sistemin oluşturulması

MADDE 9 – (1) Sistem, ilgili kolluk birimleri ve Darphane yetkili birimleri arasında bilgisayar ortamında bilgi girişini, takibini ve paylaşımını sağlayacak şekilde oluşturulur.

Sistemden yararlanacak birimler

MADDE 10 – (1) Sistemdeki bilgilerden; ilgili Cumhuriyet başsavcılığı ile kolluk birimlerinin, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasının ve Darphanenin faydalanması sağlanır. Soruşturmanın gizliliği ilkesine yetkililerce uyulur.

Sistem kullanıcı eğitimi

MADDE 11 – (1) Sistemi kullanacak ilgili kolluk birimleri, Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası ve Darphane personelinin kullanıcı eğitimleri Darphane tarafından verilir ve bu eğitim değişik illerde ihtiyaç duyulması hâlinde tekrarlanır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Kod Numarası

Kod numarasının verilmesi

MADDE 12 – (1) Sahteliğinden şüphe edilen madenî para ve sikkelerin yakalandığı veya ulaştığı yer kolluk ve Darphane birimlerince, her olay için ayrı bir kod numarası verilir.

(2) Bu kod numarasının teknik ayrıntılarına ilişkin hususlar kurumlararası işbirliği ile belirlenir.

Kod numarasının ilgili kolluk birimleri ve Darphane tarafından kullanılması

MADDE 13 – (1) Kolluk veya Darphane birimlerinin adlî makamlarla yapacağı olay bildirimine ait yazışmalarda, bu Yönetmeliğin 12 nci maddesine göre verilen kod numarası kullanılır.

Kod numarasının adlî makamlarca kullanılması

MADDE 14 – (1) Cumhuriyet başsavcılıkları veya mahkemelerce Darphaneden istenecek inceleme talep yazılarında, ilgili kolluk veya Darphanenin olay bildirimi için kullandıkları kod numarası kullanılır.

(2) Cumhuriyet savcıları tarafından sahteliğinden şüphe edilen madenî para ve sikkelerle ilgili bir suçta doğrudan el konulması hâlinde, kod numarası Darphane sahtecilik biriminden alınır.

(3) Cumhuriyet başsavcılıklarının veya mahkemelerin bu Yönetmeliğin 16 ncı maddesine göre gönderecekleri sahte madenî para ve sikkelerin imhasına ilişkin yazılarda da olaya ait kod numarası kullanılır.

(4) Müsaderesine karar verilen sahte madenî para ve sikkelerin imha edilmek üzere Darphaneye gönderilmesinde bu Yönetmeliğe ekli “Ek-2” formu kullanılır.

Kod numarasının Darphane tarafından kullanılması

MADDE 15 – (1) Darphane tarafından hazırlanacak inceleme raporlarında ve Cumhuriyet başsavcılıkları veya mahkemelerle yapılan yazışmalarda da olaya ait kod numarası kullanılır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Sahte madenî para ve sikkelerin imhası

MADDE 16 – (1) Sahteliği mahkeme kararı ile kesinleşen sahte madenî para ve sikkeler, imha edilmek üzere kesinleşmiş karar örneğinin onaylı bir sureti ile birlikte en kısa sürede Darphane sahtecilik birimine gönderilir.

(2) Bu maddenin birinci fıkrasına göre gönderilen sahte madenî para ve sikkelerin içerisinden inceleme raporunda gösterilen ve Darphane tarafından üretim özelliği bakımından önemli bulunan sahte madenî para ve sikkeler ayrılarak saklanabilir. Diğer sahte madenî para ve sikkeler ise imha edilir veya para olarak kullanılmayacak hale getirilir.

Yürürlük

MADDE 17 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 18 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Adalet Bakanı yürütür.

Ek-1

**Sahte Madenî Para ve Sikkelerin İnceleme ve Değerlendirme
Yapılmak Üzere Gönderilmesinde Kullanılacak Form**

1- Sahte madenî para ve sikkelerin;	
Yakalandığı Yer ve Tarihi:	
Türü üzerindeki simge ve yazıları içeren madenî para veya sikke adı/Yabancı madenî para veya sikke adı:	
Sayısı :	
2- Şüpheli veya Sanığın;	
Ad ve Soyadı :	
Ana-Baba Adı:	
Nüfusa Kayıtlı Olduğu Yer;	
İl:	
İlçe:	
Mahalle:	
Köy:	
T.C Kimlik Numarası:	
Yabancı İse:	
Uyruğu:	
Pasaport Numarası:	
3- Soruşturmanın Yapıldığı Yer Cumhuriyet Başsavcılığı;	
Soruşturma Numarası:	
Emanet Sıra Numarası:	
Muhabere Numarası:	
4- Kovuşturmanın Yapıldığı Yer Mahkemesi;	
Mahkeme Esas Numarası:	
5- Sahte madenî para ve sikkelerin kod numarası: (Madde 12 geçerlidir)	

EK-2

Müsaderesine Karar Verilen Sahte Madenî Para ve Sikkelerin İmha
Edilmek Üzere Darphane ve Damga Matbaası Genel Müdürlüğüne
Gönderilmesinde Kullanılacak Form

1- Müsadere Kararı Veren Mahkeme;	
Esas Numarası :	
Karar Numarası:	
Kararın Kesinleştiği Tarih:	
2- Hükümlünün;	

Adı ve Soyadı :	
Ana-Baba Adı:	
Nüfusa Kayıtlı Olduğu Yer;	
Mahalle:	
T.C. Kimlik Numarası	
Yabancı İse:	
Uyruğu :	
Pasaport Numarası:	
3- Müsaderesine Karar Verilen madenî para ve sikkelerin;	
Sayısı:	
4- Sahte madenî para ve sikkelerin Kod Numarası: (Madde 12 geçerlidir).	

[R.G. 9 Mayıs 2006 – 26163]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığından:
KURUM İDARİ KURULLARI, YÜKSEK İDARİ KURUL, KAMU İŞVEREN İŞVEREN KURULU VE UZLAŞTIRMA KURULUNUN TEŞKİLİ İLE ÇALIŞMA USUL VE ESASLARINA İLİŞKİN YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 9/11/2001 tarihli ve 24578 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Kurum İdari Kurulları, Yüksek İdari Kurul, Kamu İşveren Kurulu ve Uzlaştırma Kurulunun Teşkili ile Çalışma Usul ve Esaslarına İlişkin Yönetmeliğin 5 inci maddesine birinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"4688 sayılı Kanununun 30 uncu maddesi uyarınca, bu Kanuna tâbi olarak kurumda çalışan kamu görevlilerinin, her yılın 15 Mayıs tarihi itibarıyla listesi ile üyelerinden aidat kesintisi yapılan sendikaların üyelerini gösterir listenin, kamu işvereni ile işyerlerinde faaliyette bulunan sendikaların temsilcileri tarafından değerlendirilerek sendikaların üye sayılarının belirlendiği tutanağa göre tespit edilen en fazla üyeye sahip sendika, Nisan ve Ekim aylarında yapılacak Kurum İdari Kurulları toplantısına katılır. Kamu işvereni, Kurum İdari Kurullarına katılacak en çok üyeye sahip sendikayı hizmet kolunda faaliyet gösteren diğer sendikalara bildirir."

Yürürlük

MADDE 2 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 3 – Bu Yönetmelik Devlet Personel Başkanlığının bağlı bulunduğu Devlet Bakanı, Maliye Bakanı ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı tarafından müştereken yürütülür.

[R.G. 12 Mayıs 2006 – 26166]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Atama Kararı

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

Adlî yargı hâkim adaylarının, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca 27/4/2006 tarihinde yapılan ad çekme sonucuna göre, 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 13. maddesi gereğince atanmalarına ilişkin Kararname aşağıda gösterilmiştir.

KARAR : 27/4/2006/44

7. derecenin 1. kademesi karşılığı olan 705+1500 gösterge aylıkla,

Kumru Hâkimliğine, Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı 95069 Mustafa İNANÇ,

Gölpazarı Hâkimliğine, Sivas Adlî Yargı Hâkim Adayı 95139 Ali Rıza TÖNGÜR,

Ad çekme usulü ile naklen atanmışlardır.

[R.G. 3 Mayıs 2006 – 26157]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Anayasa Mahkemesi Kararları

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı : 2003/38

Karar Sayısı : 2005/63

Karar Günü : 12.10.2005

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN : Ağlı Asliye Ceza Mahkemesi

İTİRAZIN KONUSU : 4.4.1929 günlü, 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun 97. maddesinin birinci fıkrasının ikinci tümcesinin, Anayasa'nın Başlangıç'ı ile 2., 11., 12., 13., 20. ve 21. maddelerine aykırılığı savıyla iptali istemidir.

I - OLAY

6136 sayılı Ateşli Silahlar İle Bıçaklar ve Diğer Aletler Hakkında Kanun hükümlerine aykırı olarak mermi bulundurmak suçundan sanık hakkında açılan kamu davasında, itiraz konusu kuralın Anayasa'ya aykırı olduğu kanısına varan Mahkeme, iptali için başvurmuştur.

II - İTİRAZIN GEREKÇESİ

Başvuru kararının gerekçe bölümü şöyledir:

“1412 Sayılı Ceza Muhakemeleri Usul Kanununun 97. maddesine göre ‘aramaya karar vermek yetkisinin hakime ait olduğu, ancak tehirinde mazarrat umulan hallerde C. Savcıları ve savcıların muavini sıfatı ile emirlerini icraya memur olan zabıta memurlarının arama yapabilecekleri’ şayet kanun doğrudan doğruya uygulanırsa aramaya karar verme yetkisinin öncelikle hakime ait olduğu gecikmesinde sakınca bulunan

hallerde ise hakim kararına gerek kalmadan sözlü olarak diğer yetkili makamların da verdikleri emirle arama yapılabileceği;

Anayasanın 20. maddesine göre ‘herkes özel hayatına ve aile hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkına sahiptir. Özel hayatın ve aile hayatın gizliliğine dokunulamaz... Hakim kararı olmadıkça ... gecikmesinde sakınca bulunan hallerde de kanunla yetkili kılınmış merciin YAZILI EMRİ bulunmadıkça; kimsenin üstü, özel kağıtları ve eşyası aranamaz ve bunlara el konulamaz.’,

Yine Anayasanın Konut Dokunulmazlığı başlıklı 03.10.2001 tarih 4709 Sayılı Yasa’nın 6. maddesi ile değişik 21. maddesine göre ‘kimsenin konutuna dokunulamaz. Milli güvenlik kamu düzeni, suç işlenmesinin önlenmesi, genel sağlık ve genel ahlakın korunması veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması sebeplerinden biri veya birkaçına bağlı olarak usulüne göre verilmiş hakim kararı olmadıkça, yine bu sebeplere bağlı olarak gecikmesinde sakınca bulunan hallerde de kanunla yetkili kılınmış merciin YAZILI EMRİ bulunmadıkça; kimsenin konutuna girilemez, arama yapılamaz ve buradaki eşyaya el konulamaz.’,

Anayasamızın Başlangıç kısmının 6. fıkrasına göre, her Türk vatandaşı ... onurlu bir hayat sürdürme ve maddi ve manevi varlığını bu yönde geliştirme hak ve yetkisine doğuştan sahip olduğu;

Anayasamızın 2. maddesine göre, Türkiye Cumhuriyeti toplumun huzuru, milli dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı... sosyal bir hukuk devletidir.

Anayasamızın 11. maddesine göre ‘Anayasa hükümleri, yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını ve diğer kuruluş ve kişileri bağlayan temel hukuk kurallarıdır. Kanunlar Anayasaya aykırı olamaz’ Şayet; Anayasanın bu hükmünü 21. madde ile birlikte doğrudan doğruya uygulanabilirliğini kabul ederek uygularsak olayımızda farklı sonuca ulaşılabilecek, eğer CMUK’un 97. maddesinin 1. fıkrası uygulanırsa olayımızda farklı sonuca ulaşılabilecektir.

Anayasamızın 12. maddesine göre ise: ‘herkes kişiliğine bağlı, dokunulmaz, devredilmez, vazgeçilmez temel hak ve hürriyetlere sahiptir’,

Anayasamızın temel hak ve hürriyetlerin sınırlanması başlıklı 03.10.2001 tarih ve 4709 sayılı Yasa’nın 2. maddesi ile değişik 13. maddesine göre ise; ‘temel hak ve hürriyetler özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplerle bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar Anayasanın SÖZÜNE VE RUHUNA, demokratik toplum düzeninin ve laik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz’,

Yukarıdaki açıklamalar ışığında açıkça görüldüğü gibi CMUK’un 97. maddesine göre arama kararı kural olarak hakim tarafından verilir. Ancak gecikmesinde sakınca bulunan durumlarda, savcılar ve onun yardımcıları sıfatıyla kolluk memurları da arama kararı vermeye yetkilidir. CMUK da özellikle savcılar ve kolluk memurlarının arama emirlerini mutlaka yazılı olarak verecekleri konusunda bir hüküm bulunmamaktadır. Bu nedenle uygulamada kural istisna; istisna ise kural olmuş ve bir kimsenin evine zabıta amir ve memurları gittiği zaman arama kararını göstermeden bu evi arayabilmişlerdir. Oysa, Anayasanın 20. ve 21. maddelerinde açıkça KANUNLA YETKİLİ KILINMIŞ MERCIİN YAZILI EMRİNDEN bahsedilmektedir. Anayasalar özgürlüklerin alt sınırını gösterir. Kanunlarda Anayasalardan daha geniş özgürlükler verilebilir ancak özgürlüklerin daha dar tutulması özellikle Anayasanın 14. maddesi karşısında mümkün değildir.

Buna göre, CMUK’un 97. maddesinin 1. fıkrasının 2. cümlesi olan ‘ancak tehirinde mazarrat umulan hallerde C. Savcılar ve savcılarının

muavini sıfatı ile emirlerini icraya memur olan zabıta memurları arama yapabilirler' hükmünün yukarıda da sayıldığı gibi Anayasanın başlangıç bölümünün 6. fıkrasına, yine Anayasamızın 2, 11, 12, 13, 20 ve 21. maddelerine açıkça aykırı olduğu resen görüldüğünden bu hükmün Yüksek Anayasa Mahkemesince iptali için dosyanın tasdikli sureti ile birlikte Anayasa Mahkemesine Anayasanın 152. ve 2949 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanununun 28. maddesi gereğince GÖNDERİLMESİNE...karar verildi.”

III - İTİRAZ KONUSU YASA KURALI

İtiraz konusu tümceyi de içeren Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun 97. maddesinde yer alan kural aynen şöyledir:

“Madde 97.- Aramaya karar vermek salahiyeti hakimindir. **Ancak tehirinde mazarrat umulan hallerde Cumhuriyet Müddeiumumileri ve müddeiumumilerin muavini sıfatıyla emirlerini icraya memur olan zabıta memurları arama yapabilirler.**

Hakim veya Cumhuriyet Müddeiumumisi hazır olmaksızın süknada veya iş görmeğe mahsus mahaller ile kapalı yerlerde aramada bulunabilmek için o mahal ihtiyar heyetinden veya komşulardan iki kişi bulundurulur.

Yukardaki fıkrada gösterilen takayyüt 96 ncı maddenin ikinci fıkrasında yazılı mahallere şamil değildir.

Harb gemileri dahil olmak üzere askeri hizmetlere mahsus yerlerde yapılacak zabıt muamelesi hakim veya Cumhuriyet Müddeiumumisinin talep ve iştirakiyle askeri makamlar tarafından derhal ifa olunur. Ancak askeri hizmetlere mahsus yerler ordu ile alakası olmıyan kimseler tarafından münhasıran işgal edildiği takdirde askeri makamların müdahalesine lüzum yoktur”.

IV - İLK İNCELEME

Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 8. maddesi uyarınca Haşim KILIÇ, Samia AKBULUT, Yalçın ACARGÜN, Sacit ADALI, Ali HÜNER, Fulya KANTARCIOĞLU, Ertuğrul ERSOY, Tülay TUĞCU, Ahmet AKYALÇIN, Enis TUNGA ve Mehmet ERTEN'in katılmalarıyla 21.5.2003 günü yapılan ilk inceleme toplantısında, dosyada eksiklik bulunmadığından işin esasının incelenmesine OYBİRLİĞİYLE karar verilmiştir.

V - ESASIN İNCELENMESİ

Başvuru kararı ve ekleri, işin esasına ilişkin rapor, itiraz konusu Yasa kuralı, dayanılan Anayasa kuralları ve bunların gerekçeleri ile diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

A - Kuralın Anlam ve Kapsamı

Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun iptali istenilen tümcenin de yeraldığı “Arama kararı yetkisi”ne ilişkin 97. maddesinin birinci fıkrasına göre, arama kararı vermek yetkisi hakimindir. Ancak, gecikmesinde sakınca bulunan hallerde Cumhuriyet savcıları ve savcıların muavini sıfatıyla emirlerini yerine getirmekle görevli olan zabıta memurları da arama yapabilirler.

Arama, ceza muhakemesi hukukunda, suçluların yakalanması ve suç delillerinin ortaya çıkarılması için başvurulmuş geçici bir koruma tedbiridir. Öğretide de “Ceza muhakemesinin gayesine erişmesi maksadı ile saklanan sanığın ve delillerin elde edilmesi için bir kimsenin meskeninde, etrafı

çevrili sair mahallerinde, üzerinde ve eşyasında yapılan araştırma işlemi” olarak tanımlanmaktadır.

Anayasa’ya aykırılığı ileri sürülen kuralın düzenlendiği 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu, 23.3.2005 günlü, 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanun’un 18. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a) bendi ile yürürlükten kaldırılmış ise de, başvuran Mahkeme, bakmakta olduğu davada aykırılığı ileri sürülen kurala dayanılarak verilen bir arama kararı üzerine elde edilen delile göre sanığın hukuki durumunu belirleyeceğinden, işin esasının incelenmesi gerekmiştir.

B - Anayasa’ya Aykırılık Sorunu

Başvuru kararında, Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu’nun 97. maddesine göre, aramaya karar verme yetkisinin öncelikle hakime ait olduğu, gecikmesinde sakınca bulunan hallerde ise hakim kararına gerek kalmadan sözlü olarak da diğer yetkili makamların verdikleri emirlerle arama yapılabileceği, ancak, Anayasa’nın 4709 sayılı Yasa ile yapılan değişiklikten sonra 20. ve 21. maddelerinde, belirli koşullar altında olmak üzere “usulüne göre verilmiş hakim kararı” ve “gecikmesinde sakınca bulunan hallerde de kanunla yetkili kılınmış bulunan merciin yazılı emri” ile anılan kararların verilebileceğinin belirtilmiş olması karşısında, somut olayda Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu’nun 97. maddesi uygulanırsa farklı, Anayasa’nın 21. maddesi uygulanırsa farklı sonuçlara ulaşılabileceği, Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu’nun 97. maddesinde özellikle savcılar ve kolluk memurlarının arama emirlerini mutlaka yazılı olarak verecekleri konusunda bir hüküm bulunmadığı, buna karşılık, Anayasa’nın 20. ve 21. maddelerinde açıkça “kanunla yetkili kılınmış merciin yazılı emrinden” bahsedilmekte olduğu, dolayısıyla itiraz konusu düzenlemenin, Anayasa’nın

Başlangıç kısmının 6. paragrafı ile 2., 11., 12., 13., 20. ve 21. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmektedir.

Anayasa’nın 20. maddesinde, herkesin, özel hayatına ve aile hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkına sahip olduğu, özel hayatın ve aile hayatının gizliliğine dokunulamayacağı, 21. maddesinde de kimsenin konutuna dokunulamayacağı belirtilmiştir.

3.10.2001 günlü, 4709 sayılı Yasa’nın 5. ve 6. maddeleriyle Anayasa’nın 20. ve 21. maddelerinde öngörülen özel hayatın gizliliği ve konut dokunulmazlığıyla ilgili esaslarda birbirine koşut değişiklikler yapılmıştır. Buna göre, maddelerde sayılan nedenlerden biri veya birkaçına bağlı olarak usulüne göre verilmiş hakim kararı olmadıkça; yine bu sebeplere bağlı olarak gecikmesinde sakınca bulunan hallerde de kanunla yetkili kılınmış merciin yazılı emri bulunmadıkça kimsenin üstü özel kağıtları ve eşyası aranmayacak ve bunlara el konulamayacak, kimsenin konutuna girilemeyecek, arama yapılamayacak ve buradaki eşyaya el konulamayacak, yetkili merci kararı yirmidört saat içinde görevli hakim onayına sunulacak, hakim kararını elkoymadan itibaren kırksekiz saat içinde açıklayacak, aksi halde, elkoyma kendiliğinden kalkacaktır. Böylece, özel hayatın ve aile hayatının gizliliği ile konut dokunulmazlığının güvenceye kavuşturulması bakımından “arama” için usulüne göre verilmiş hakim kararı, gecikmesinde sakınca olan hallerde de kanunla yetkili kılınmış merciin yazılı emrinin bulunması ön koşul kabul edilmiştir. 1412 sayılı Yasa’nın 97. maddesinin birinci fıkrasının itiraz konusu ikinci tümcesinde yer alan “*Ancak tehirinde mazarrat umulan hallerde Cumhuriyet savcıları ve savcılarının muavini sıfatı ile emirlerini icraya memur olan zabıta memurları arama yapabilir.*” kuralı,

Anayasa'nın 20. ve 21. maddelerinde yapılan değişikliklerle sağlanan "yazılı emir" güvencesinden yoksun kalmıştır.

Açıklanan nedenlerle kural, Anayasa'nın 20. ve 21. maddelerine aykırıdır; iptali gerekir.

İptal edilen kuralın Anayasa'nın 2. ve 11. maddeleri yönünden incelenmesine gerek görülmemiştir.

Kuralın Anayasa'nın Başlangıç'ı ile 12. ve 13. maddeleriyle ilgisi görülmemiştir.

VI - SONUÇ

4.4.1929 günlü, 1412 sayılı "Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu"nun 97. maddesinin birinci fıkrasının ikinci tümcesinin Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE, 12.10.2005 gününde OYBİRLİğİYLE karar verildi.

Başkan
Tulay TUĞCU

Üye
Sacit ADALI

Üye
Fulya
KANTARCIOğLU

Üye
Ahmet AKYALÇIN

Üye
Mehmet ERTEN

Üye
Mustafa YILDIRIM

Üye
A. Necmi ÖZLER

Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR

Üye
Şevket APALAK

Üye
Serruh KALELİ

Üye
Osman Alifeyyaz
PAKSÜT

[R.G. 6 Mayıs 2006 – 26160]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı: 2006/51

Karar Sayısı : 2006/19 (Yürürlüğü Durdurma)

Karar Günü : 4.5.2006

**YÜRÜRLÜğÜN DURDURULMASI İSTEMİNDE
BULUNANLAR :**

1 - Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet SEZER

2 - Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeleri K. Kemal ANADOL,
Haluk KOÇ ve 114 Milletvekili

YÜRÜRLÜğÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN KONUSU :

1.3.2006 günlü, 5467 sayılı "Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanunu, Yükseköğretim Kanunu, Kamu Malı Yönetimi ve Kontrol Kanunu, Telsiz Kanunu ile 78 ve 190 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun"un Geçici 1. maddesinin Anayasa'nın 2., 11., 123., 130. ve 131. maddelerine aykırılığı ileri sürülerek iptaline ve bu kuralın uygulanması sonucu doğabilecek sakıncaların önlenmesi için yürürlüğünün durdurulmasına karar verilmesi istemidir.

**YÜRÜRLÜğÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN
İNCELENMESİ**

Yürürlüğün durdurulması istemini de içeren dava dilekçesi ve ekleri, bu konudaki esas inceleme raporu, iptali istenilen kural ile dayanılan Anayasa kuralları, bunların gerekçeleri ve öteki yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

1.3.2006 günlü, 5467 sayılı “Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanunu, Yükseköğretim Kanunu, Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu, Telsiz Kanunu ile 78 ve 190 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun”un geçici 1. maddesi, 4.5.2006 günlü, E.2006/51, K.2006/57 sayılı kararla iptal edildiğinden, bu maddenin, uygulanmasında doğacak sonradan giderilmesi güç veya olanaksız durum ve zararların önlenmesi ve iptal kararının sonuçsuz kalmaması için kararın Resmî Gazete’de yayımlanacağı güne kadar YÜRÜRLÜĞÜNÜN DURDURULMASINA, 4.5.2006 gününde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Tülay TUĞCU

Başkanvekili
Haşim KILIÇ

Üye
Sacit ADALI

Üye
Fulya
KANTARCIOĞLU

Üye
Ahmet AKYALÇIN

Üye
Mehmet ERTEN

Üye
A. Necmi ÖZLER

Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR

Üye
Şevket APALAK

Üye
Serruh KALELİ

Üye
Osman Alifeyyaz
PAKSÜT

[R.G. 9 Mayıs 2006 – 26163]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2005/18940

Karar No : 2006/3201

İncelenen Kararın :

Mahkemesi : Yalvaç A.H. (Aile) Mahkemesi

Tarihi : 13/5/2005

Numarası : 2005/58-2005/94

Davacı : Nilüfer Çınardal

Davalı : Şahin Çınardal

Dava Türü : Boşanma

TemyizEden : Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

Davacı Nilüfer Çınardal tarafından 1/3/2005 tarihinde davalı Şahin Çınardal aleyhine açılan boşanma davasının, tarafların boşanma konusunda anlaşmalarına dair beyanları doğrultusunda kabul edildiği ve hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmaktadır.

Türk Medeni Kanununun 166/3. maddesi ile "evlilik en az bir yıl sürmüş ise, eşlerin birlikte başvurması ya da bir eşin diğerinin davasını kabul etmesi halinde evlilik birliği temelinden sarsılmış sayılır" hükmü getirilmiştir.

Dosyadaki nüfus kaydından tarafların 4/12/2004 tarihinde evlendikleri ve davanın açıldığı tarihte henüz bir yıllık sürenin dolmadığı anlaşılmıştır.

Mahkemece, tarafların gösterdikleri delillerin toplanarak, Medeni Kanunun 166/1-2. maddesindeki şartların oluşup oluşmadığı, araştırılıp sonucuna göre bir karar verilmesi gerekirken, Medeni Kanunun 166/3. maddesinde öngörülen bir yıllık süre şartı gerçekleşmeden tarafların kabulüne dayanarak boşanmaya karar verilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere **BOZULMASINA**, oybirliğiyle karar verildi. 13/3/2006

— • —

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2005/19285

Karar No : 2006/3858

İncelenen Kararın :

Mahkemesi : Devrekani A.H.

Tarihi : 9/6/2005

Numarası : 2005/21-2005/60

Davacı : Nafis Misiroğlu ve Hatice Misiroğlu

Davalı : Sevim Musaoğlu

Dava Türü : Evlat Edinmeye İzin

Temyiz Eden : Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

Davacılar Hatice Misiroğlu ve Nafiz Misiroğlu müştereken verdikleri 14/4/2005 tarihli dava dilekçesi ile davalı Sevim Musaoğlu'nu evlat edinmelerine izin verilmesini istedikleri, mahkemece davanın kabulüne karar verildiği ve hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmaktadır.

4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 308. maddesinde "evlat edinilenin, evlat edinenden en az onsekiz yaş küçük olması şarttır" hükmü mevcuttur.

Dosyada mevcut nüfus kayıt örneklerinden, davacı Hatice'nin 1/7/1959 doğumlu olup, 1958 doğumlu davalı Sevim'den küçük olduğu anlaşılmaktadır.

Evlat edinilen Sevim'in evlat edinen Hatice'den daha büyük olduğu ve bu nedenle Medeni Kanunun 308. maddesindeki şartın gerçekleşmediği gözetilmeksizin davanın reddi yerine kabulüne karar verilmesi usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

Diğer taraftan; anılan Kanunun 313. maddesinde ergin ve kısıtlıların hangi hallerde evlat edinilebileceği düzenlenmiştir.

Dosya içeriğinden, davacılar ile davalının daha önce ve halen birlikte oturmadıkları, davalının küçükken en az beş yıl süre ile davacıların bakım, gözetim ve eğitiminde olduğuna dair bir delilin de bulunmadığı anlaşılmaktadır.

Mahkemece, Medeni Kanununun 313. maddesinin 1. fıkrasının 1, 2 ve 3. bentlerinde belirtilen şartların mevcut olmadığı düşünülmeksizin davanın kabulüne karar verilmesi de doğru görülmemiştir.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere **BOZULMASINA**, oybirliğiyle karar verildi. 21.3.2006

— • —

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2005/19713

Karar No : 2006/4349

İncelenen Kararın :

Mahkemesi : Atabey A.H.

Tarihi : 4/12/2003

Numarası : 2003/52-2003/61

Davacı : Fatmana Süalp

Davalı : Nural Baldede

Dava Türü : Evlat Edinme

Temyiz Eden : Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

1 Ocak 2002 tarihinde yürürlüğe giren 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 306. maddesinin birinci fıkrasında yer alan hüküm ile eşlerin, ancak birlikte evlat edinebilecekleri öngörülmüştür.

Anılan Kanunun "Tek başına evlat edinme" kenar başlığını taşıyan 307. maddesinin 2. fıkrasında da "otuz yaşını doldurmuş olan eş, diğer eşin ayırt etme gücünden sürekli olarak yoksunluğu veya iki yılı aşkın süreden beri nerede olduğunun bilinmemesi ya da mahkeme kararıyla iki yılı aşkın süreden beri eşinden ayrı yaşamakta olması yüzünden birlikte evlat edinmesinin mümkün olmadığını ispat etmesi halinde, tek başına evlat edinebilir." Hükmüne yer verilmiştir.

Davacının eşi Sedat Süalp'in, duruşmaya gelerek davaya muvafakat ettiğine ilişkin beyanda bulunduğu anlaşılmış olup, eşlerin tek başına evlat edinebilmesi için öngörülen yasal şartların oluşmamasına rağmen, mahkemece TMK'nin 307/2. maddesi hükmüne aykırı olarak yazılı şekilde hüküm kurulması doğru görülmemiştir.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere **BOZULMASINA**, oybirliğiyle karar verildi. 29/3/2006

[R.G. 28 Nisan 2006 – 26152]

— • —

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2005/19712

Karar No : 2006/4480

İncelenen Kararın :

Mahkemesi : Yalvaç Asliye Hukuk (Aile) Mahkemesi

Tarihi : 23/3/2005

Numarası : 2005/60 - 2005/62

Davacı : Turan Anıl

Davalı : Elmas Anıl

Dava Türü : Tenfiz

Temyiz Eden : Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

Davacı vekilinin davalı aleyhine açtığı davada, boşanmaya ilişkin Fransa Potiers Aile İşleri Hakimliğinin 26/10/2004 tarih ve 04/00744 sayılı kararının tenfizine karar verilmesini istediği, mahkemece davanın kabulüne karar verildiği ve hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmıştır.

2675 Sayılı Milletlerarası Özel Hukuk ve Usul Hukuku Hakkında Kanununun 37. maddesinde tenfiz dilekçesine eklenecek belgeler belirtilmiş olup, bu hükme göre yabancı mahkeme ilamının o ülke makamlarınca usulen onanmış aslı ve onanmış tercümesi ile, ilamın kesinleştiğini gösteren ve o ülke makamlarınca usulen onanmış yazı ve belge ile onanmış tercümesinin dilekçeye eklenmesi zorunlu olduğu halde, bu hususlara uyulmayarak fotokopi ile yetinilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere **BOZULMASINA**, oybirliğiyle karar verildi. 30/3/2006

[R.G. 4 Mayıs 2006 – 26158]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2006/563

Karar No : 2006/1630

Davacı Süheyla Ceylan ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Bitlis Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 14/6/2005 günlü ve 2005/79-136 sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Cumhuriyet Başsavcılığının 23/1/2006 gün ve Hukuk-203242 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Doğum tarihinin düzeltilmesine karar verilen Pınar ile aynı anneden doğduğu anlaşılan kardeşi 10/3/1985 doğumlu Fayime arasında düzeltilen doğum tarihine göre 3 ay 9 günlük bir zaman farkı bulunmaktadır. Bir kadının bu süre içerisinde iki kez doğum yapmasının tıbben mümkün olmadığı açık olup, hakim, nüfus kayıtlarında düzeltme yaparken bu kayıtların diğerleri ile çelişki yaratmamasına özen göstermeli, böyle bir

sonuç doğuracak kararlar vermemelidir. Mahkemece bu husus dikkate alınmaksızın yazılı şekilde hüküm tesisi usul ve kanuna aykırıdır.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 2/3/2006 gününde oybirliğiyle karar verildi.

— • —
Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2006/564

Karar No : 2006/1631

Davacılar Sedat ve Lilifer Yılmaz vekili ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Aksaray 3. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 6/4/2005 günlü ve 2005/74 esas 91 karar sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Cumhuriyet Başsavcılığının 23/1/2006 gün ve Hukuk 2005/212213 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Doğum tarihinin düzeltilmesine karar verilen Seda ile aynı anneden doğduğu anlaşılan kardeşi 20/3/2004 doğumlu Erdal arasında düzeltilen doğum tarihine göre 5 ay 17 günlük bir zaman farkı bulunmaktadır. Bir kadının bu süre içerisinde iki kez doğum yapmasının tıbben mümkün olmadığı açık olup, hakim, nüfus kayıtlarında düzeltme yaparken bu kayıtların diğerleri ile çelişik olmamasına özen göstermeli, böyle bir sonucu doğuracak kararlar vermemelidir. Mahkemece bu husus dikkate alınmaksızın yazılı şekilde hüküm tesisi usul ve kanuna aykırıdır.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle C. Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın C. Başsavcılığına gönderilmesine, 2/3/2006 gününde oybirliğiyle karar verildi.

— • —
Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2006/565

Karar No : 2006/1632

Davacılar Cihan Aygün ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Kayseri 5. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 29/12/2004 günlü ve 2004/804 esas 914 karar sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Cumhuriyet Başsavcılığının 23/1/2006 gün ve Hukuk 2005/203243 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

1 - Dava, evliliğin devamı sırasında eşlerden birisi tarafından, nüfus kaydının düzeltilmesi istenilen küçüğe velayeten açılmış, mahkemece, diğer eşin katılması veya icazeti aranmadan davaya bakılıp kabulüne karar verilmiştir.

Türk Medeni Kanununun 336 ncı maddesinde, (eşlerden herhangi birisine öncelik veya üstünlük tanınmadan) evlilik devam ettiği sürece ana ve babanın, velayeti birlikte kullanacağı öngörülmüş ve 342 ncı maddesinde de anne ve babanın çocuğu velayetleri çerçevesinde temsil edecekleri ilkesi yine ayırım yapılmadan getirilmiştir.

Emredici nitelikteki bu yasa kuralı evlilik birliği içinde velayetin kullanılması kapsamında ana ve baba tarafından çocuk adına açılacak tüm davalar yönünden de geçerlidir. Buna göre, asıl olan eşlerin birlikte dava açmaları ise de, bunlardan birisi tarafından açılacak davaya diğer eşin sonradan icazetini bildirip olumlu iradesini ortaya koyması ile velayetin birlikte kullanılması gerçekleşmiş olacağından yeterlidir. Diğer eşin katılımının veya rızasının sağlanamadığı davanın ise reddi gerekir.

Bu bakımdan mahkemece davacıya, eşinin davaya katılmak ya da duruşmada hazır bulunmak suretiyle icazetini bildirmesi veya icazetini gösteren imzası noterden onaylı belge ibraz etmesi için mehil verilip, bunun sonucuna göre karar verilmesi gerekirken, eşlerden birisinin istemi yeterli bulunarak davanın esası hakkında hüküm kurulmuş olması,

2 - Doğum tarihinin düzeltilmesine karar verilen Ayşe ile aynı anneden doğduğu anlaşılan kardeşi 5/11/1998 doğumlu İlknur arasında düzeltilen doğum tarihine göre 5 ay 15 günlük bir zaman farkı bulunmaktadır. Bir kadının bu süre içerisinde iki kez doğum yapmasının tıbben mümkün olmadığı açık olup, hakim, nüfus kayıtlarında düzeltme yaparken bu kayıtların diğerleri ile çelişik olmamasına özen göstermeli, böyle bir sonucu doğuracak kararlar vermemelidir. Mahkemece bu husus dikkate alınmaksızın yazılı şekilde hüküm tesisi,

Doğru görülmemiştir.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle C. Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın C. Başsavcılığına gönderilmesine, 2/3/2006 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2006/566

Karar No : 2006/1633

Davacı Ömer Göksu ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Nazilli 1. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 7/6/2005 günlü ve 2005/85 esas 192 karar sayılı kararın süresinde temyiz edilmemekle davalının temyiz talebinin reddi ile kesinleşmesi ve yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Cumhuriyet Başsavcılığının 23/1/2006 gün ve Hukuk 2005/213802 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünöldü:

YARGITAY KARARI

1 - Dava, evliliğın devamı sırasında eşlerden birisi tarafından, nüfus kaydının düzeltilmesi istenilen küçüğe velayeten açılmış, mahkemece, diğer eşin katılması veya icazeti aranmadan davaya bakılıp kabulüne karar verilmiştir.

Türk Medeni Kanununun 336 ncı maddesinde, (eşlerden herhangi birisine öncelik veya üstünlük tanınmadan) evlilik devam ettiği sürece ana ve babanın, velayeti birlikte kullanacağı öngörölmüş ve 342 nci maddesinde de anne ve babanın çocuğu velayetleri çerçevesinde temsil edecekleri ilkesi yine ayırım yapılmadan getirilmiştir.

Emredici nitelikteki bu yasa kuralı evlilik birliği içinde velayetin kullanılması kapsamında ana ve baba tarafından çocuk adına açılacak tüm davalar yönünden de geçerlidir. Buna göre, asıl olan eşlerin birlikte dava açmaları ise de, bunlardan birisi tarafından açılacak davaya diğer eşin sonradan icazetini bildirip olumlu iradesini ortaya koyması ile velayetin birlikte kullanılması gerçekleşmiş olacağından yeterlidir. Diğer eşin katılımının veya rızasının sağlanamadığı davanın ise reddi gerekir.

Bu bakımdan mahkemece davacıya, eşinin davaya katılmak ya da duruşmada hazır bulunmak suretiyle icazetini bildirmesi veya icazetini gösteren imzası noterden onaylı belge ibraz etmesi için mehil verilip, bunun sonucuna göre karar verilmesi gerekirken, eşlerden birisinin istemi yeterli bulunarak davanın esası hakkında hüküm kurulmuş olması,

2 - Doğum tarihinin düzeltilmesine karar verilen İsa ile aynı anneden doğduğu anlaşılan kardeşi 15/7/1987 doğumlu Salihe arasında düzeltilen doğum tarihine göre 4 ay 27 günlük bir zaman farkı bulunmaktadır. Bir kadının bu süre içerisinde iki kez doğum yapmasının tıbben mümkün olmadığı açık olup, hakim, nüfus kayıtlarında düzeltme yaparken bu kayıtların diğerleri ile çelişik olmamasına özen göstermeli, böyle bir sonucu doğuracak kararlar vermemelidir. Mahkemece bu husus dikkate alınmaksızın yazılı şekilde hüküm tesisi,

Doğru görülmemiştir.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle C. Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın C. Başsavcılığına gönderilmesine, 2/3/2006 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2006/1579

Karar No : 2006/1917

Davacı Apartman Yöneticisi ile davalı kat maliki arasındaki alacak davası hakkında Kırşehir Sulh Hukuk Mahkemesince kesin olarak verilen 16/5/2005 günlü ve 2005/270-441 sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Cumhuriyet Başsavcılığının 7.9.2005 gün ve Hukuk-168164 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Apartman yöneticisi davacı 11/3/2005 günlü dava dilekçesinde, davalı Sevim Şentürk'ün anataşınmazın ortak giderlerden payına düşen 122.000.000 TL. ortak gideri ödemediğinden bu paranın faizi ile birlikte tahsili için hakkında icra takibi yapıldığını, borçlunun bu borca itiraz ettiğini ileri sürerek itirazın iptali ile takibe konu alacağın faizi ile birlikte tahsili ile % 40 icra inkar tazminatını davalıdan alınmasına karar verilmesini istemiştir.

Mahkemece yargılamanın ilk oturumunda taraflar arasındaki uyuşmazlığın (miktar da gözönünde tutularak) 4822 sayılı Yasanın 22. maddesi uyarınca Tüketici Sorunları Hakem Kurulu tarafından çözümlenmesi gerektiği gerekçesiyle görev yönünden davanın kesin olarak reddine karar verilmiş; bu karara karşı HUMK'nun 427. maddesi gereğince Adalet Bakanlığının gördüğü lüzum üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca kanun yararına temyiz yoluna başvurulmuştur.

Dosyadaki bilgi ve belgelere ve özellikle Dairenin geri çevirme kararı üzerine dosyaya getirilen tapu kayıtları içeriğine göre dava konusu edilen ortak gider alacağının dayanağını oluşturan anataşınmazda kat mülkiyetinin kurulmuş olduğu davacının bu taşınmazda yönetici ve davalının da bağımsız bölüm maliki olduğu anlaşılmaktadır. Kat Mülkiyeti Yasasının 20. maddesi hükmü gereğince kat maliklerinden herbirinin payına düşen ortak gideri ödemekle yükümlü bulunduğu ödememesi durumunda yöneticinin o kişi hakkında icra takibi yapabileceği ve dava açabileceği öngörülmüştür. Somut olayda taraflar arasındaki uyuşmazlık yasanın bu maddesinden kaynaklanmaktadır.

Kat Mülkiyeti Yasasının ek 1. maddesi hükmüne göre bu yasadaki kaynaklanan her türlü anlaşmazlığın-değerine bakılmaksızın- Sulh Hukuk Mahkemesinde çözümleneceği düşünülmeden mahkemece uygulama yeri olmayan 4822 sayılı Yasaya dayanılarak görevsizlik kararı verilmiş olması doğru görülmemiştir.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 13/3/2006 gününde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 28 Nisan 2006 – 26152]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2006/562

Karar No : 2006/1634

YARGITAY İLAMI

Davacı Cevat Karabay vd. ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Reşadiye Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 27/4/2004 günlü ve 2003/200 esas, 2004/74 karar sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Cumhuriyet Başsavcılığının 23/1/2006 gün ve Hukuk 2005/203241 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı dava dilekçesinde, ölmüş olan babasının nüfus kütüğünde yazılı olan Durmuş adının Ahmet Durmuş olarak değiştirilmesini istemiş, mahkemece davanın kabulüne karar verilmiştir.

Aile Nüfus kayıt tablosu içeriğinden davacı Cevat Karabay'ın babası Durmuş'un 1320 doğumlu olarak 29/1/1944 tarihinde nüfusa tescil edildiği ve 14/6/1977 günü öldüğü, davacının baba adının da Durmuş olduğu anlaşılmaktadır.

Özel hukuk açısından ad, kişiyi tanıtan ve onu diğer bireylerden ayırmaya yarayan bir kavramdır. Kendine özgü kişiliği ve özvarlığı olan her birey, başkalarından adıyla ayırt edilir, toplum ve ailesi içinde bununla yer alır. Onun içindir ki her kişinin bir adının olması ve adının nüfus siciline yazılması yasayla zorunlu kılınmıştır. Bu zorunluluk aynı zamanda kişinin yaşamıyla özdeşleşen ve kişiliğinin ayrılmaz bir ögesini oluşturan adını özgürce seçmesi ve onunla tanınması için kendisine tanınmış bir temel kişilik hakkıdır. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ile güvence altına alınmış olan adın, kişilik hakları içerisinde taşıdığı önemi gözönünde bulunduran 4721 Sayılı Türk Medeni Yasasında kişiliği korumaya ilişkin hükümlerle yetinilmeyip (m.23-25), onu ayrıca düzenlemek yoluna gidilmiştir (m.26-27). Buna göre anılan Yasanın 27.maddesi hükmü uyarınca adın değiştirilmesi, ancak haklı nedenlere dayanılarak hakimden istenebilir ise de kişiye sıkı sıkıya bağlı olan ad üzerindeki bu hakkı, kişinin kendisinden başkası kullanamaz.

O halde somut olayda, yaşamı süresince nüfus kütüğünde yazılı (Durmuş) adını taşıyıp bu adla öldüğü anlaşılan kişinin (babanın) adının değiştirilmesi istemiyle davacı (oğlu) tarafından açılan davanın aktif

husumet ehliyeti yokluğundan reddi gerekirken, mahkemece işin esasına girilerek istem gibi hüküm kurulmuş olması usul ve yasaya aykırı görülmüştür.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 2/3/2006 gününde oybirliğiyle karar verildi.

— • —
Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2006/1630

Karar No : 2006/2716

YARGITAY İLAMI

Davacı Özkan Öztürk ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Göle Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 18/10/2005 günlü ve 2005/12E 159 K. sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Cumhuriyet Başsavcılığının 27/2/2006 gün ve Hukuk-12849 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Mahkemece, davacı Özkan Öztürk'ün nüfus kaydında 12/10/1974 olan doğum tarihinin 12/10/1980 olarak düzeltilmesine karar verilmiştir. Dosyaya getirilen aile nüfus kaydı içeriğinden, davacının babasının 17/2/1979 tarihinde öldüğü görülmektedir. Düzeltilen doğum tarihine göre davacı babasının ölümünden 1 yıl 7 ay 25 gün sonra doğmuş olmaktadır.

Nüfus kaydında yapılacak olan düzeltmenin ya da değişikliğin diğer kayıtlarla (özellikle ilgilinin annesinin babasının ve kardeşlerinin kayıtlarıyla) çelişki yaratmamasına özen gösterilmesi gerekirken, mahkemece böyle bir sonucu doğuracak biçimde hüküm kurulmuş olması usul ve yasaya aykırıdır.

Yukarıda açıklanan nedenlerle Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 4/4/2006 gününde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 4 Mayıs 2006 – 26158]

— • —
 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2006/2042

Karar No :2006/2790

Davacı Gökçen Tatlıcan ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Niğde 2. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 18.3.2004 günlü ve 2004/110-93 sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Cumhuriyet Başsavcılığının 10.11.2005 gün ve Hukuk-2006/10034 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Dava dilekçesinde davacı, velayeti altında bulunan oğlu Teyfik'in nüfus kütüğünde 25.4.1988 olan doğum tarihinin 25.4.1986 olarak düzeltilmesini istemiş, mahkemece davanın kabulü yönünde karar verilmiş, hüküm temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Dosyaya getirilen nüfus kayıt örneği ve mernis doğum tutanağından, doğum tarihinin düzeltilmesi istenilen Teyfik Tatlıcan'ın Semra Tatlıcan adlı ikiz kardeşi olduğu anlaşılmasına karşın mahkemece iki kardeşin birlikte tam teşekküllü bir sağlık kuruluşuna sevk edilerek ikiz olup olmadıkları konusunda heyet raporu alınıp bu husus açıklığa kavuşturulmadan eksik inceleme ve yetersiz araştırmayla davanın kabulüne karar verilmesi doğru görülmemiştir.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 6.4.2006 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2006/2433

Karar No : 2006/3163

Davacı Erdal Gürez'e velayeten babası Ali Gürez ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Siverek Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 24.6.2005 günlü ve 2005/118 esas 455 karar sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Cumhuriyet Başsavcılığının 21.3.2006 gün ve Hukuk 2006035361 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Mahkemece Erdal Gürez adlı kişinin 20.8.1986 olan doğum tarihi 20.8.1989 olarak düzeltilmiş ise de adı geçen kişi nüfus kütüğüne 27.8.1986 günü kayıt edilmiştir. Bir kişinin doğmadan nüfusa kaydı sözkonusu olamayacağından böyle bir değişiklik nüfus kayıtlarında çelişki yaratacak niteliktedir.

Mahkemece nüfus kayıtlarında değişiklik ya da düzeltme yapılmasına karar verilirken bu kayıtlar arasında çelişki yaratmamaya özen göstermek durumundadır. Somut olayda davacı Erdal Gürez'in nüfusa kaydedildiği tarih ile düzeltilen doğum tarihi çelişki yarattığından verilen karar usul ve yasaya aykırıdır.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 17.4.2006 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2006/2432

Karar No : 2006/3362

Davacı Kamu Hukuku ile davalı Nüfus Müdürlüğü ve Mihdi Taş arasındaki davada Savur Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 14.12.2004 günlü ve 2004/98-104 sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Cumhuriyet Başsavcılığının 21.3.2006 gün ve Hukuk 2006038827 sayılı

yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünöldü:

YARGITAY KARARI

Mahkemece Mihdi Taş adlı kişinin 01.8.1985 olan doğum tarihi 1.8.1987 olarak düzeltilmiş ise de adı geçen kişi nüfus kütüğüne 21.8.1985 günü kayıt edilmiştir. Bir kişinin doğmadan nüfusa kaydı sözkonusu olamayacağından böyle bir değişiklik nüfus kayıtlarında çelişki yaratacak niteliktedir.

Hakim nüfus kayıtlarında değişiklik ya da düzeltme yapılmasına katar verirken bu kayıtlar arasında çelişki yaratmamaya özen göstermek durumundadır. Somut olayda davalı Mihdi Taş'ın nüfusa kaydedildiği tarih ile düzeltilen doğum tarihi çelişki yarattığından verilen karar usul ve yasaya aykırıdır.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 20.4.2006 gününde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 14 Mayıs 2006 – 26168]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Tebliğler

Maliye Bakanlığından:

TAHSİLAT GENEL TEBLİğİ SERİ NO: 439

424 Seri No'lu Tahsilat Genel Tebliği1 ile 15 milyar Türk Lirası olarak belirlenen yurt dışına çıkış yasağı konulmasını gerektiren borç tutarı 25 bin Yeni Türk Lirasına yükseltilmiştir.

Buna göre, Tebliğin yayımından itibaren 25 bin Yeni Türk Lirasının altında borcu bulunan mükellefler hakkında yurt dışına çıkış yasağı uygulanmayacak, diğer taraftan daha önce 25 bin Yeni Türk Lirasının altında borcu olup da haklarında yurt dışına çıkış yasağı konulmuş bulunanlar derhal tespit edilerek tahditlerinin kaldırılması yönünde emniyet müdürlüklerine bildirimde bulunulacak ve 395 Seri No'lu Tahsilat Genel Tebliğinde2 yapılan açıklamalara göre hareket edilecektir.

Tebliğ olunur.

1 1/3/2002 tarihli ve 24682 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.

2 11/6/1996 tarihli ve 22663 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.

[R.G. 27 Nisan 2006 – 26151]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Maliye Bakanlığından:

HARCAMA YETKİLİLERİ HAKKINDA GENEL TEBLİĞ SERİ NO: 2

Harcama yetkilileri ve yetki devri uygulamasına ilişkin olarak aşağıdaki açıklamaların yapılması gerekli görülmüştür.

1. Kamu idareleri harcama yetkililerinin belirlenmesi, harcama yetkisinin bir üst yönetim kademesinde birleştirilmesi ve devredilmesi konusunda 31/12/2005 tarihli ve 26040 dördüncü mükerrer sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan (1) Seri Numaralı Harcama Yetkilileri Hakkında Genel Tebliğde yer alan düzenlemelere uyulacaktır. Harcama yetkililerine ilişkin olarak söz konusu Genel Tebliğin yanı sıra aşağıda yer alan hususlar da dikkate alınacaktır.

a) Bilindiği üzere, 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 4 üncü maddesinde ihale yetkilisi, "İdarenin ihale ve harcama yapma yetki ve sorumluluğuna sahip kişi veya kurulları ile usulüne uygun olarak yetki devri yapılmış görevlileri" olarak tanımlanmıştır. Diğer taraftan, 5018 sayılı Kanunun 31 inci maddesinde harcama yetkilisi, "Bütçeyle ödenek tahsis edilen harcama birimlerinin en üst yöneticisi" olarak tanımlanmış bulunmaktadır. Buna göre, ihale yetkilisinin ilgili mevzuatında özel olarak belirlendiği haller dışında, 5018 sayılı Kanunun 31 inci maddesi uyarınca belirlenmiş bulunan harcama yetkilileri aynı zamanda ihale yetkilisi olacaktır.

b) 2006 yılından önce ihale sürecine başlanılan ve 2006 yılı içinde tamamlanan ihalelere ilişkin olarak, ihale sürecini başlatan ihale yetkilisi ile ihale sürecini tamamlayan ihale yetkilisinin farklı kişiler olmasının 4734 sayılı Kanuna aykırı bir yönü bulunmadığından, 2006 yılında ihale sürecini tamamlayacak olan ihale yetkilisi, 5018 sayılı Kanunun 31 inci maddesi ve anılan Genel Tebliğ uyarınca belirlenen harcama yetkilisi olacaktır.

c) 2006 yılından önce başlanmış ve devam eden ihalelerde komisyon üyesi olarak yer alan kişi veya kişilerin 5018 sayılı Kanun ve anılan Genel Tebliğ uyarınca harcama yetkilisi olarak belirlenmesi halinde, bu kişi veya kişilerin ihale komisyonu üyeliklerinden çıkarılarak yerlerine yedek üyelere görevlendirme yapılması gerekmektedir.

d) Harcama yetkilileri, ilgili mevzuatı uyarınca ihale usulleriyle yapılacak mal ve hizmet alımları ile yapım işlerinin ihale işlemlerine ilişkin olarak, ihale yetkisiyle sınırlı olmak üzere harcama yetkilerini, üst yöneticiden onay almak suretiyle, idarenin destek hizmetlerini yürüten birim yöneticilerine devredebilirler. Bu durumda, ihale onay belgesinin düzenlenmesinden sözleşmenin imzalanmasına kadar geçen süreçteki tüm ihale işlemlerine ilişkin ihale yetkisi destek hizmetleri birim yöneticisi tarafından kullanılacaktır. İşin yaklaşık maliyetinin belirlenmesi ve teknik şartnamenin hazırlanması gibi ihale öncesi işlemlerin ilgili harcama birimi, destek hizmetleri birimi veya idarenin diğer birimleri tarafından hazırlanması mümkün bulunmaktadır.

Destek hizmetleri birimi, harcama birimlerinin ihtiyaçlarını birleştirmek suretiyle 4734 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde karşılayabilir. Birden fazla harcama biriminin doğrudan temin limiti dahilindeki ihtiyaçlarının, destek hizmetleri birimi tarafından birleştirilerek ihale usulleriyle karşılanması da mümkün bulunmaktadır.

e) İdarelerin ilçe sınırları dahilinde bulunan birimlerinin harcama işlemlerini gerçekleştirecek yeterli sayıda personelinin bulunmaması nedeniyle harcama yetkililerinin belirlenmesinde ve harcama işlemlerinin yürütülmesinde güçlük bulunması hallerinde, söz konusu birimlerin

harcama yetkililiği görevi kaymakam, il müdürü veya bölge müdürü tarafından yürütülebilir.

İstanbul ilinde bulunan Maliye Bakanlığına bağlı kurum saymanlıklarının harcamalarında, harcama yetkililiği görevi, gerekli görülen hallerde kurum saymanlığının bulunduğu ilçe kaymakamları tarafından yürütülebilir.

Bu durumda düzenlenecek ödenek gönderme belgeleri ilgili kaymakamlığa, il müdürlüğüne veya bölge müdürlüğüne gönderilir.

f) İdare bütçelerinde kurumsal sınıflandırmanın dördüncü düzeyinde taşra teşkilatı için toplu olarak (61) ve (62) kodlarında tertiplenmiş ve herhangi bir harcama birimi ile ilişkilendirilmemiş ödeneklerin merkez dışı birimlere gönderilmesine yetkili merkez teşkilatı harcama yetkilileri, idarelerin üst yöneticileri tarafından belirlenecektir.

Diğer taraftan, idarelerin bütçelerinde belirli bir harcama birimine tahsis edilmemiş ve toplu olarak bütçeleştirilmiş ödeneklerin harcama yetkilileri üst yönetici tarafından belirlenecektir.

Bu şekilde belirlenen harcama yetkilileri mali hizmetler birimine ve muhasebe yetkililerine bildirilir.

g) Tedavi Yardımına İlişkin Uygulama Tebliği ve Maliye Bakanlığı ile Türk Eczacıları Birliği arasında yapılan protokol uyarınca, merkez teşkilatında idarelerle eczaneler arasında yapılacak sözleşmeler, üst yöneticiden onay alınarak destek hizmetleri birimi yöneticisi veya yardımcısı tarafından imzalanabilecektir.

2. İlgili mevzuatı uyarınca, Bakan, üst yönetici, yetkili kurul, komisyon ve benzeri yetkili kişi veya kurulların önceden izin veya onayına tabi tutulmuş olan ve sonucunda mali işlem yapılması gereken hallerde, söz konusu izin veya onaylar harcama süreci başlamadan önce alınacaktır. Diğer taraftan, iç kontrol ve ön mali kontrol alanındaki gözetim görevi çerçevesinde, Bakan ve üst yöneticiler, bazı mali işlemleri, işlem sürecine başlanılmadan önce ön izinlerine tabi tutabilirler.

3. 5018 sayılı Kanununun 60 ıncı maddesinin ikinci fıkrasında, harcama birimlerini ilgilendiren harcamaların harcama birimleri tarafından gerçekleştirileceği, ancak, harcama yetkililiği görevi uhdesinde kalmak şartıyla, harcama birimlerinin talebi ve üst yöneticinin onayıyla diğer harcama birimlerine ilişkin mali işlemlerin idarenin destek hizmetlerini yürüten birimi tarafından yapılabileceği hükme bağlanmıştır. Bu hükmün uygulanmasında, idarelerin teşkilat yapılarında destek hizmetleri ile yardımcı hizmet birimleri olarak yer alan idari ve mali işler, makine-ikmal, satın alma, yapı işleri, personel gibi birimler destek hizmetleri birimi sayılacaktır.

Buna göre, ayrı ayrı her bir harcama birimini ilgilendiren harcamalarda, harcama yetkililiği görevi uhdesinde kalmak şartıyla ve harcama birimlerinin talebi ve üst yöneticinin onayıyla, harcama birimlerinin bazı mali işlemlerinin idarelerin destek hizmetlerini yürüten birimler tarafından yerine getirilmesi mümkün bulunmaktadır. Bu işlemlere ilişkin olarak üst yöneticiden alınacak onay, harcama birimleri tarafından ayrı ayrı alınabileceği gibi, harcama birimlerinin talebi üzerine mali hizmetler birimi (Strateji Geliştirme Başkanlığı, Strateji Geliştirme Daire Başkanlığı, bu hizmetlerin yerine getirildiği müdürlük veya idarelerin mevcut yapılarında mali hizmetlerini yürüten birimleri) tarafından da alınabilir.

Bu şekilde alınacak onaylarda, ödeme emri belgesini düzenleme görevinin harcama birimi veya destek hizmetleri biriminden hangisi tarafından yürütüleceği hususu da belirtilecektir. Ödeme emri belgesini düzenleyecek gerçekleştirme görevlisinin destek hizmetleri biriminden

olması halinde, bu görevli veya görevliler, destek hizmetleri birimi yöneticisi tarafından kendisi veya yardımcısı veya bunlara hiyerarşik olarak en yakın yönetim kademesinde bulunan kişi veya kişiler arasından belirlenecektir.

Destek hizmetleri birimleri tarafından diğer harcama birimleri adına harcamaların gerçekleştirilmesi halinde, harcama talimatı/onay belgesi destek hizmetleri birimine gönderilerek mali işlemlerin destek hizmetleri birimi tarafından yapılması sağlanacaktır. Harcama işlemleri, üst yöneticiden alınan onayda belirtilen usul ve esaslar çerçevesinde tespit edilen ödeme emri belgesini düzenlemekle görevli gerçekleştirme görevlisi tarafından ödeme emrine bağlanarak imzalanmak üzere ilgili birimin harcama yetkilisine sunulacaktır.

Diğer taraftan, anılan Kanunun 32 nci maddesinde, harcama talimatlarında gerçekleştirmeyle görevli olanlara ilişkin bilgilere de yer verileceği belirtilmiştir. Gerçekleştirme işlemleri destek hizmetleri birimi tarafından yapılan mali işlemlerde, harcama talimatlarında iş ve işlemlerin destek hizmetleri birimi personeli tarafından yürütüleceğinin belirtilmesi yeterli bulunmaktadır. Ancak, ilgili mevzuatında bizzat harcama yetkilisi tarafından belirlenmesi gereken hususlarda ilgili harcama yetkilisinin onayı alınacaktır.

Tebliğ olunur.

[R.G. 28 Nisan 2006 – 26152]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Maliye Bakanlığından:

TAHSİLAT GENEL TEBLİĞİ
SERİ NO: 438

6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun¹ 48 inci maddesine göre tecil ve taksitlendirilen amme alacaklarına uygulanacak yıllık tecil faizi oranı ile aynı Kanunun 51 inci maddesi uyarınca ödeme müddeti içerisinde ödenmeyen amme alacaklarına vadenin bitim tarihinden itibaren uygulanacak gecikme zammı oranının belirlenmesine ilişkin olarak aşağıdaki açıklamaların yapılması uygun görülmüştür.

I - TECİL FAİZİ ORANI

6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 48 inci maddesi ile Bakanlığımıza tanınan yetkiye istinaden, halen yıllık %30 olarak uygulanmakta olan tecil faizi oranı bu Tebliğin yayımı tarihinden itibaren yıllık %24 olarak belirlenmiştir.

Bundan böyle, 6183 sayılı Kanunun 48 inci maddesine istinaden bu Tebliğin yayımı tarihinden itibaren yapılacak müracaatlara dayanılarak tecil edilen amme alacaklarına yıllık %24 oranında tecil faizi uygulanacaktır.

Bu Tebliğin yayımı tarihinden önceki müracaatlara dayanılarak tecil edilecek olan amme alacaklarına müracaat tarihlerinden bu Tebliğin yayımı tarihine kadar (bu tarih hariç) geçen süre için geçerli olan oranlar, bu Tebliğin yayımı tarihinden itibaren de %24 oranında tecil faizi uygulanması gerekmektedir.

Aynı şekilde, bu Tebliğin yayımı tarihinden önce tecil edilmiş ve tecil şartlarına uygun olarak ödenmekte olan amme alacaklarının bu Tebliğin yayımı tarihinden sonra ödenmesi gereken taksit tutarlarına; bu

Tebliğin yayımı tarihine kadar (bu tarih hariç) geçen süre için geçerli olan oranlar, bu Tebliğin yayımı tarihinden itibaren de %24 oranında tecil faizi uygulanacaktır.

16/7/2004 tarihli ve 5228 sayılı Kanunun² Geçici 6 ncı maddesi kapsamında yapılan tecil müracaatları ile anılan Kanun kapsamında tecil edilip de tecil şartlarına uygun olarak ödenmekte olan alacaklar:

Bilindiği gibi, Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğünce tescil edilmiş ve Türkiye’de sportif alanda faaliyet gösteren spor kulüplerinin, 5228 sayılı Kanunun Geçici 6 ncı maddesinden yararlanmak üzere yapmış oldukları müracaatlara istinaden tecil edilen borçlarına, 434 Seri No.lu Tahsilat Genel Tebliğinin³ yürürlüğe girdiği 4/3/2005 tarihine kadar geçen süreler için tecil faiz oranının 1/6’sı olan (36/6=)%6 oranında tecil faizi uygulanırken, 434 Seri No.lu Tebliğin yürürlüğe girdiği tarihten sonra (bu tarih dahil) (30/6)=%5 oranında yıllık tecil faizi tatbik edilmektedir.

Anılan madde hükmüne göre tecil edilmiş ve tecil şartlarına uygun olarak ödenmekte olan amme alacaklarının bu Tebliğin yayımı tarihinden sonra ödenmesi gereken taksit tutarlarına; bu Tebliğin yayımı tarihinden itibaren yıllık (24/6=)%4 oranında tecil faizi uygulanacaktır.

Tecilin gerçekleşmesi üzerine borcu tecil edilen mükelleflere yapılacak bildirimde; faiz oranının belirlendiği kısmın altı çizilmek suretiyle hangi oranda tecil faizi ödeneceğine dair gerekli uyarı yapılacaktır.

II - GECİKME ZAMMI ORANI

6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 51 inci maddesinin dördüncü fıkrasının Bakanlar Kuruluna verdiği yetkiye istinaden 2/3/2005 tarihli ve 25743 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren 2005/8551 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı uyarınca 2/3/2005 tarihinden geçerli olmak üzere amme alacağının ödeme müddeti içinde ödenmeyen kısma vadenin bitim tarihinden itibaren her ay için ayrı ayrı %3 oranında gecikme zammı uygulanmaktaydı.

Anılan maddenin Bakanlar Kuruluna verdiği yetkiye istinaden 21/4/2006 tarih ve 26146 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 3/4/2006 tarih ve 2006/10302 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile amme alacağının ödeme müddeti içinde ödenmeyen kısma vadenin bitim tarihinden itibaren her ay için ayrı ayrı %2,5 oranında gecikme zammı uygulanması kararlaştırılmış ve belirtilen Karar 21/4/2006 tarihinden itibaren yürürlüğe girmiş bulunmaktadır.

Buna göre, 21/4/2006 tarihinden önce vadesi geldiği halde bu tarihe kadar ödenmemiş olan amme alacaklarının bu tarihten itibaren ödenecek kısımlarına ve 21/4/2006 tarihinden itibaren vadesi geldiği halde vadelerinde ödenmeyen amme alacaklarına yukarıda belirtilen oranlarda ve 378⁴, 381⁵, 428⁶, 430⁷, 434 Seri No’lu Tahsilat Genel Tebliğlerinde ve bu Tebliğde yer alan esaslar doğrultusunda gecikme zammı uygulanacaktır.

Diğer taraftan, 5035 sayılı Kanunla⁸ 6183 sayılı Kanunun 51 inci maddesinde yapılan değişiklikte, ay kesirlerine isabet eden gecikme zammının günlük olarak hesaplanacağı hükme bağlandığından, 21/4/2006 tarihinden itibaren (bu tarih dahil) günlük gecikme zammı oranı (2,5/100/30=)0,000834 olarak uygulanacaktır.

Tebliğ olunur.

¹ 28/7/1953 tarihli ve 8469 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

² 31/7/2004 tarihli ve 25539 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

³ 4/3/2005 tarihli ve 25745 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

⁴ 26/12/1991 tarihli ve 21093 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

⁵ 7/1/1994 tarihli ve 21811 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

⁶ 15/5/2003 tarihli ve 25109 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

⁷ 15/1/2004 tarihli ve 25347 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

⁸ 2/1/2004 tarihli ve 25334 mükerrer sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

[R.G. 28 Nisan 2006 – 26152]

 [İçindekilere dön](#)

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığından:

**4688 SAYILI KAMU GÖREVLİLERİ SENDİKALARI KANUNUNA
GÖRE
İŞYERİ SENDİKA TEMSİLCİLERİNİN SEÇİLMELERİNE
İLİŞKİN USUL VE ESASLAR HAKKINDA TEBLİĞ**

4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu 25/6/2001 tarihinde kabul edilmiş ve 12/7/2001 tarihli 24460 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak, 13/8/2001 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

Kanunun:

23 üncü maddesinde, işyerlerinde kamu görevlilerinden en çok üye kaydetmiş sendikanın işyeri temsilcisi seçmeye yetkili olacağı, temsilci sayısının, işyerindeki kamu görevlisi sayısına göre belirleneceği öngörülmüştür.

İşyeri sendika temsilcilerinin seçimi konusunda; Bakanlığımızca Resmî Gazete’nin 8/8/2001 tarihli ve 24487 sayılı nüshasında yayımlanan "4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanununun Uygulanmasına İlişkin Tebliğ" in 3 üncü maddesi ile, işyeri sendika temsilcilerinin, o işyerinde en çok kamu görevlisini üye kaydetmiş sendika tarafından seçileceği, bu sendikanın kurum ve işyeri yetkili amirleri tarafından; üyelik ödenti listeleri ve kurum ve kuruluşlara yapılacak üyelik bildirimlerinin esas alınarak belirleneceği duyurulmuştur.

8/8/2001 tarihli Bakanlığımız Tebliğinde işyeri sendika temsilcilerinin seçiminde hangi tarih, ay ve günün dikkate alınacağı yolunda düzenlemelere yer verilmediğinden; kamu görevlileri sendikalarının bu yoldaki başvuruları Ocak ayının 15’indeki maaş bordrolarının ve üyelik kesintilerinin dikkate alınması gerektiği yönünde cevaplandırılmıştır. Ancak işyeri sendika temsilcilerinin belirlenmesi işlemi gereksiz yazışmalara, farklı yorum ve uygulamalara neden olmuştur.

4688 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinde, bu Kanuna tâbi olarak çalışan kamu görevlilerinin, her yılın 15 Mayıs tarihi itibarıyla listesi ile aidat kesintisi yapılan sendikaların üyelerini gösterir listelerin, kamu işvereni ve kurumun hizmet kolunda faaliyette bulunan sendikaların temsilcileri tarafından değerlendirilerek sendikaların üye sayılarının tutanağa bağlanacağı, taşra teşkilatlarının da yukarıdaki esaslara göre tarafların katılımı ile yapacağı toplantı neticesinde düzenlenecek tutanağı kurum merkezine göndereceği hükme bağlanmıştır.

Bakanlığımız, kurumlarda çalışan toplam kamu görevlisi sayısı ile sendikalar itibarıyla üyelik kesintisi yapılan üye sayılarını dikkate alarak her yılın 15 Mayıs tarihi esas alınarak hizmet kollarındaki bütün kamu görevlilerinin sayısı ile hizmet kollarındaki sendikaların üye sayılarını

tespit ederek buna göre her hizmet kolundaki yetkili kamu görevlileri sendikaları ile konfederasyonların toplam üye sayılarını belirleyerek sonuçlarını her yıl Temmuz ayının ilk haftasında Resmî Gazete’de ilan etmektedir.

Görüleceği üzere, kurumlar itibariyle çalışan kamu görevlilerinin sayısı ile yine kurumlarda aidat ödeyen sendika üyelerinin sayısal verileri her yılın 15 Mayıs tarihi itibariyle tespit edilmekte ve bu sonuçlar üzerinde toplu görüşmelere katılacak konfederasyon ve her hizmet kolundaki en çok üyeye sahip sendikalar belirlenmektedir.

Açıklanan nedenlerle;

İşyeri sendika temsilcilerini seçecek sendikanın belirlenmesinde;

Kurum ve kuruma bağlı işyerlerinde, her yılın 15 Mayıs tarihi itibariyle yapılan ve tutanak altına alınarak taraflarca imzalanan resmi metinde belirtilen sendika üye sayıları esas alınacaktır.

15 Mayıs tarihli tutanaktaki verilere göre en çok üyeye sahip sendika o iş yerinde işyeri sendika temsilcisi seçmeye yetkili olacak, işyeri sendika temsilci seçimi Haziran ayı içerisinde yapılacak ve görev süresi de bir sonraki seçim tarihine kadar devam edecek, bu zaman içerisinde yeni üyelik veya istifalar gerekçe gösterilerek başka bir işlem tesis edilmeyecektir. Kamu işvereni, en çok üyeye sahip sendikayı o işyerinde örgütlü diğer sendikalara bildirecektir.

Ancak, bu Tebliğin yürürlüğe girdiği tarih itibariyle görevde bulunan sendika işyeri temsilcilerinin görev süresi Haziran 2006 tarihinde yapılacak seçime kadar devam edecektir.

Yeni sendika işyeri temsilcilerinin belirlenmesi ise yukarıdaki hükümler çerçevesinde yapılacaktır.

Tebliğ olunur.

[R.G. 9 Mayıs 2006 – 26163]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Maliye Bakanlığından:

VERGİ USUL KANUNU GENEL TEBLİĞİ

(Sıra No: 358)

Bilindiği üzere, 8/4/2006 tarih ve 26133 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren 5479 sayılı Kanun ile 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 344 üncü maddesinin ikinci fıkrası değiştirilmiş ve Kanuna geçici 27 nci madde eklenmiştir.

Yapılan bu düzenlemeler ile ilgili olarak aşağıdaki açıklamaların yapılmasına gerek duyulmuştur.

1. Vergi Ziyatı Cezasına İlişkin Olarak 344 üncü Maddede Yapılan Değişiklik

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 344 üncü maddesi, 1/1/1999 tarihinden geçerli olmak üzere 4369 sayılı Kanunun 11 inci maddesiyle “Vergi Ziyatı Suçu ve Cezası” başlığı altında yeniden düzenlenerek vergi ziyatı suçunun tanımı yapılmış ve kesilecek vergi ziyatı cezasının gecikme faizine endekslenmesi suretiyle hesaplanma şekli ile bu cezanın kaçakçılık suçları, bu suçlara iştirak ve kendiliğinden verilen beyannameler için ne şekilde uygulanacağı hüküm altına alınmış idi.

Vergi ziyatı cezasının gecikme faizine endekslenerek hesaplanmasına ilişkin söz konusu hüküm Anayasa Mahkemesinin E. No. 2001/3, K. No. 2005/4 sayılı kararı ile iptal edilerek bu kararın Resmî Gazete’de yayımlanmasından başlayarak altı ay sonra yürürlüğe girmesi

kararlaştırılmıştır. (Karar 20/10/2005 tarih ve 25972 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.)

Anılan karar gözönünde bulundurularak, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 344 üncü maddesinin (diğer fıkra hükümlerinde bir değişiklik yapılmaksızın) ikinci fıkrası yeniden düzenlenmiş olup, bu düzenleme 1/1/2006 tarihinden geçerli olmak üzere 8/4/2006 tarihinde yürürlüğe girmiş bulunmaktadır.

Buna göre, 1/1/2006 tarihinden itibaren Vergi Usul Kanununun 341 inci maddesinde yazılı hallerle vergi ziyasına sebebiyet verenlere ziyaa uğrattıkları verginin bir katı tutarında vergi ziyası cezası kesilecektir. Bu ceza; vergi ziyasına 359 uncu maddede yazılı fiillerle sebebiyet verenlere üç kat, bu fiillere iştirak edenlere bir kat, vergi incelemesine başlanılmasından veya takdir komisyonuna sevk edilmesinden sonra verilenler hariç olmak üzere, kanuni süresi geçtikten sonra kendiliğinden verilen vergi beyannameleri için ise yüzde elli oranında uygulanacaktır.

2. Geçici 27 nci Madde ile Yapılan Düzenleme

5479 sayılı Kanunun 13 üncü maddesiyle Vergi Usul Kanununa geçici 27 nci madde eklenmiştir.

Bu maddede, 1/1/2006 tarihinden önceki dönemlere ilişkin olarak bu tarihten sonra ortaya çıkan ve vergi ziyası cezası kesilmesini gerektiren fiiller için ziyaa uğrattıkları verginin bir katı tutarında vergi ziyası cezası kesileceği, bu cezanın; vergi ziyasına 359 uncu maddede yazılı fiillerle sebebiyet verenlere üç kat, bu fiillere iştirak edenlere bir kat, vergi incelemesine veya takdir komisyonuna sevk edilmesinden sonra verilenler hariç olmak üzere, kanuni süresi geçtikten sonra verilen vergi beyannameleri için de yüzde elli oranında uygulanacağı hükme bağlanmıştır.

Yapılan bu düzenleme ile 1/1/2006 tarihinden önceki dönemlere ilişkin olarak bu tarihten sonra kesilmiş ya da kesilecek olan vergi ziyası cezalarının 344 üncü maddedeki yeni hüküm esas alınarak uygulanmasına yasal zemin oluşturulmuştur.

3. Vergi Ziyası Cezasının Vergilendirme Dönemleri İtibariyle Uygulanması

3.1. 1/1/2006 Tarihinden Önceki Vergilendirme Dönemleri

3.1.1. 1/1/2006 Tarihinden Önce Kesilen Vergi Ziyası Cezaları

344 üncü maddenin 5479 sayılı Kanunla değişmeden önceki ikinci fıkra hükmüne göre hesaplanarak 01/01/2006 tarihinden önce kesilip tebliğ edilen vergi ziyası cezalarından; 01/01/2006 tarihinden önce kesinleşen ancak henüz tahsil edilmemiş olanların takip ve tahsili yolunda gerekli işlemlere devam edilecek, 01/01/2006 tarihinden itibaren kesinleşenler ile bu tebliğin yayımlandığı tarih itibariyle henüz kesinleşmemiş olanlar hakkında ise gerekli düzeltme işlemleri yapılacaktır.

3.1.2. 1/1/2006 - 8/4/2006 Tarihleri Arasında Kesilen Vergi Ziyası Cezaları

1/1/2006 tarihinden önceki dönemlere ilişkin olarak, bu tarihten sonra ancak 8/4/2006 tarihinden önce kesilip tebliğ edilen vergi ziyası cezaları hakkında (kesinleşip kesinleşmediğine bakılmaksızın) geçici 27 nci madde hükmü esas alınmak suretiyle gerekli düzeltme işlemleri yapılacaktır. Bunlardan idarî yargı organlarında açılan ve henüz sonuçlanmamış olan davalarla ilgili olarak da gerekli düzeltme işlemleri yapıldıktan sonra durumdan yargı mercileri haberdar edilecektir.

3.1.3. 8/4/2006 Tarihinden Sonra Kesilecek Vergi Ziyası Cezaları

1/1/2006 tarihinden önceki dönemlerde neden olunan vergi ziyası cezası kesilmesi gereken fiilere ilişkin olarak 8/4/2006 tarihinden

sonra kesilecek vergi ziyai cezaları, Vergi Usul Kanununa eklenen geçici 27 nci madde uyarınca, ziyaa uğratılan verginin bir katı tutarında olacaktır. Ancak vergi ziyasına; kaçakçılık suçlarından birisinin işlenmesi suretiyle sebebiyet verilmesi halinde bu ceza üç kat, kaçakçılık fiillerine iştirak halinde bir kat, kanuni süresinde yapılmayan ya da eksik yapılan beyanın daha sonra kendiliğinden yapılması veya tamamlanması halinde de bu ceza yüzde elli oranında uygulanacaktır.

3.2. 1/1/2006 Tarihinden Sonraki Vergilendirme Dönemleri
1/1/2006 tarihinden sonraki vergilendirme dönemleri ile ilgili olarak 8/4/2006 tarihinden önce eski hükümlere göre kesilmiş veya kesinleşmiş olan vergi ziyai cezaları için 5479 sayılı Kanununla getirilen yeni hükme göre işlem tesis edilmesi icap ettiğinden gerekli düzeltme işlemleri yapılacaktır. Bunlardan idarî yargı mercileri nezdinde açılmış bulunan ve henüz sonuçlanmamış olan davalarla ilgili olarak da gerekli düzeltme işlemleri yapılarak durumdan bu mercilere derhal bilgi verilecektir.

8/4/2006 tarihinden sonra vergi ziyai cezasının kesilmesinde, ikinci fıkrası 5479 sayılı Kanununun 12 nci maddesi ile değişen 344 üncü madde hükmünün dikkate alınacağı ise tabiidir.

4. Uzlaşma Yoluyla Kesinleşmiş Olan Vergi Ziyai Cezalarında Düzeltme

Tebliğin (3) numaralı bölümünde düzeltme işlemine tabi tutulacağı belirtilen vergi ziyai cezalarından uzlaşma yoluyla kesinleşmiş olanlarda; üzerinde uzlaşılan ceza tutarının, 5479 sayılı Kanunla getirilen yeni hükme göre hesaplanan cezadan fazla olması halinde aradaki fark ile ilgili gerekli düzeltme işlemi yapılacaktır.

Tebliğ olunur.

[R.G. 13 Mayıs 2006 – 26167]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Dış Ticaret Müsteşarlığından:

**İTHALATTA HAKSIZ REKABETİN ÖNLENMESİNE İLİŞKİN
TEBLİĞ
(TEBLİĞ NO: 2006/11)**

Başvuru

MADDE 1 – (1) Bento Lastik Sanayi ve Ticaret A.Ş. firması, 3577 sayılı İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Kanun, 30/10/1999 tarihli ve 23861 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Karar (Karar) ve İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Yönetmelik (Yönetmelik) hükümleri çerçevesinde, Çin Halk Cumhuriyeti (ÇHC), Vietnam ve Hindistan menşeli "Kesiti trapez şeklinde (V-Kolanlar) olan (V-yivli olanlar hariç) sonsuz transmisyon kolanları"nın Türkiye’ye dampedli fiyatlarla ithal edildiği ve bu durumun yerli üretime zarar verdiği iddiasıyla adı geçen ülkeler menşeli söz konusu maddenin ithalatına karşı önlem alınması talebiyle başvuruda bulunmuştur.

(2) Söz konusu başvuru, soruşturma konusu maddenin diğer yerli üreticisi olan Bando Koçkaya Kayış San. ve Tic. (Türkiye) A.Ş. tarafından da desteklenmektedir.

Başvuru konusu madde

MADDE 2 – (1) Başvuru konusu madde, 4010.32.00.00.00, 4010.34.00.00.00 ve 4010.39.00.00.00 gümrük tarife pozisyonlarında yer alan “Kesiti trapez şeklinde (V-Kolanlar) olan (V-yivli olanlar hariç) sonsuz transmisyon kolanları”dır.

(2) Soruşturma konusu madde, kord ipliği ve kord beziyle takviyeli, bütün yüzeyleri veya sadece üst yüzeyi kauçuk emdirilmiş bez ile kaplı olarak imal edilen ve güç iletiminin gerekli olduğu yerlerde kullanılan V-yivli olmayan, kesiti trapez şeklinde vulkanize edilmiş kauçuktan transmisyon kolanlarıdır (V-Kayışı). Sanayinin her kesiminde, tarım makinaları ve motorlu araçlar başta olmak üzere çok geniş bir kullanım alanına sahip olan V-Kayışları, motor ve kasnak olan her yerde kullanılabilir.

(3) Bahse konu gümrük tarife pozisyonu yalnızca bilgi amaçlı verilmiş olup bağlayıcı değildir.

Başvurunun desteklenmesi

MADDE 3 – (1) Başvuru aşamasında sunulan delillerden, şikayetçi ve şikayeti destekleyen firmaların Türkiye toplam benzer mal üretiminin %100’ünü gerçekleştirdiği, bu nedenle, şikayetin Yönetmelik’in 20 nci maddesi çerçevesinde yerli üretim dalını temsil yeteneğini haiz olduğu anlaşılmıştır.

Damping iddiası

MADDE 4 – (1) ÇHC ve Vietnam’ın piyasa ekonomisi uygulamayan ülkeler olarak değerlendirilmesi, Hindistan için de ne bu ülkenin iç piyasasında benzer bir mal için fiilen ödenmiş veya ödenmesi gereken bedelin ne de ürünün üçüncü bir ülkeye ihraç fiyatının tespit edilememiş olması nedenleriyle şikayet konusu malın üretim maliyetine makul bir kâr miktarı eklenmek suretiyle hesaplanan oluşturulmuş değer normal değer olarak alınmıştır. Normal değer fabrika çıkış aşamasında tespit edilmiştir.

(2) Şikayet konusu ürünün Türkiye’ye ihraç fiyatları için, oluşturulmuş değer hesaplamasında kullanılan dönemdeki TÜİK ithalat istatistiklerinde yer alan ortalama CIF fiyatları baz alınmıştır. Tespit edilen CIF değer üzerinden o ithalat sebebiyle oluşmuş olan navlun ve sigorta giderleri düşülmek suretiyle FOB ihraç fiyatına ulaşılmıştır. Başka bir ayarlama yapılmamış ve bu fiyatın fabrika çıkış aşamasında olduğu kabul edilmiştir.

(3) Normal değer ile Türkiye’ye ihraç fiyatının karşılaştırılması, mümkün olduğu ölçüde aynı ticari aşamada (fabrika çıkış) yapılmıştır. Bu şekilde hesaplanan damping marjlarının önemli oranlarda olduğu görülmüştür.

Zarar ve nedensellik iddiası

MADDE 5 – (1) Şikayet konusu ürünün şikayet konusu ülkelere yapılan toplam ithalatı miktar olarak 2002-2004 döneminde sürekli artmış; 2005 yılında ise önceki yıla göre hemen hemen aynı düzeyde kalmıştır. 2002-2005/6 döneminde Şikayet konusu ülkelere yapılan ithalatın ortalama birim fiyatı, diğer ülkelere yapılan ithalatın ortalama birim fiyatının çok altında seyir göstermiştir.

(2) Şikayete konu ülkeler menşeli ithal fiyatlarının yerli üreticinin fiyatlarını önemli ölçüde bastırdığı tespit edilmiştir.

(3) Dampingli ithalatın, yerli üreticinin üretim, yurtiçi satışlar, yurtiçi satış fiyatları, stoklar, kapasite kullanım oranı, finansman giderleri, kârlılık, verimlilik, nakit akışı, yatırımların geri dönüşü ve yatırım hasılatı gibi ekonomik göstergelerinde önemli olumsuzluklara yol açtığı başvuru aşamasında sunulan delillerden anlaşılmıştır.

Karar ve işlemler

MADDE 6 – (1) Yapılan inceleme sonucunda başvurunun yeterli bilgi, belge ve delilleri içerdiği anlaşıldığından, ÇHC, Vietnam ve Hindistan menşeli söz konusu ürün için İthalatta Haksız Rekabeti Değerlendirme Kurulu'nca, 27/4/2006 tarihinde, Yönetmelik'in 20 nci maddesi çerçevesinde dampinge karşı soruşturma açılmasına karar verilmiştir.

(2) Soruşturma, Dış Ticaret Müsteşarlığı İthalat Genel Müdürlüğü (Genel Müdürlük) tarafından yürütülecektir.

Piyasa ekonomisinin uygulandığı üçüncü ülkenin seçimi

MADDE 7 – (1) Yönetmelik'in 7 nci maddesi hükümleri çerçevesinde, ÇHC ve Vietnam için bu aşamada Hindistan ya da Türkiye'nin serbest piyasa ekonomisi uygulayan emsal ülke olarak seçilmesi düşünülmektedir. Ancak, ÇHC ve Vietnam'da soruşturmaya tabi üretici veya üreticilerin soruşturma konusu ürünün üretiminde ve satışında Yönetmelik Ek Madde 1'deki ölçütler çerçevesinde piyasa ekonomisi koşullarının geçerli olduğunu Tebliğ'in 9 uncu maddesinde belirtilen süre içinde yeterli deliller ile ispat etmeleri halinde bu üretici veya üreticiler için normal değer tespiti Yönetmelik'in 5 inci maddesi uygulanır.

Soru formu ve bilgilerin toplanması

MADDE 8 – (1) Soruşturma için gerekli bilgilerin temini amacıyla söz konusu ürünün yerli üreticilerine, bilinen ithalatçılara ve soruşturmaya konu ülkelerdeki bilinen üretici/ihracatçılara soru formları gönderilecektir. Adı geçen tarafların, soru formu dağıtım listesinde yer alıp almadıklarını öğrenmek üzere, Genel Müdürlük ile temasa geçerek bilgi almaları gerekmektedir. Anılan listede yer almadığını öğrenen veya makûl bir süre içinde soru formunu alamayan tarafların bu Tebliğ'in yayımı tarihinden itibaren 15 gün içinde yazılı olarak soru formu talebinde bulunması gerekmektedir.

(2) Ayrıca, ilgili ülkelerdeki üretici ve ihracatçılara iletilmesini kolaylaştırmak ve çabuklaştırmak amacıyla soruşturmaya konu ülkelerin Türkiye'deki resmi temsilciliklerine de soru formu gönderilecektir.

Süreler

MADDE 9 – (1) Soru formunu cevaplandırma süresi, formun gönderildiği tarihten itibaren posta süresi dahil 37 gündür. Tebliğ'in 8 inci maddesinde belirtilen, sonradan soru formu talebinde bulunan taraflar ise, bu Tebliğ'in yayımı tarihinden itibaren işleyecek 37 günlük süre ile bağlıdırlar.

(2) Soruşturma ile ilgili olduğu düşünülen diğer bilgi, belge ve görüşlerin dikkate alınabilmesi için, söz konusu bilgi, belge ve görüşlerin, bu Tebliğ'in yayımı tarihinden itibaren en geç 37 gün içinde Genel Müdürlüğe yazılı olarak ulaştırılması gerekmektedir.

(3) Soruşturmanın sonucundan etkilenebileceklerini iddia eden, ancak bu Tebliğ'in 8 inci maddesi kapsamına girmeyen diğer ilgili tarafların da (ürünü girdi olarak kullanan işletmeler, bunların meslek kuruluşları, tüketici dernekleri, üretim dalındaki işçi veya işveren sendikaları, vb.) görüşlerini bu Tebliğ'in yayımı tarihinden itibaren 37 gün içinde yazılı olarak Genel Müdürlüğe bildirmeleri gerekmektedir.

İşbirliğine gelinmemesi

MADDE 10 – (1) Yönetmelik'in 26 nci maddesinde belirtildiği üzere, taraflardan birinin belirtilen süreler içinde gerekli bilgiyi sağlamaması veya yanlış bilgi vermesi ya da bilgi vermeyi reddetmesi veya soruşturmayı engellediğinin anlaşılması halinde soruşturmaya ilişkin karar, olumlu veya olumsuz, mevcut verilere göre alınacaktır.

Geçici önlem alınması ve vergilerin geriye dönük uygulanması

MADDE 11 – (1) Karar'ın ilgili maddeleri uyarınca, soruşturma süresince geçici önlem uygulanması kararlaştırılabilir ve kesin önlem şeklindeki vergiler geriye dönük olarak uygulanabilir. Önlemlerin uygulanmasında, başlamış işlem kavramı ve istisnası bulunmamaktadır.

Yetkili merci ve adresi

MADDE 12 – (1) Soruşturma ile ilgili bilgi ve belgeler ile görüşlerin aşağıda belirtilen yetkili mercie iletilmesi gerekmektedir:

Başbakanlık Dış Ticaret Müsteşarlığı İthalat Genel Müdürlüğü

Damping ve Sübvansiyon Araştırma Dairesi

İnönü Bulvarı No:36, 06510 Emek/ANKARA

Tel: +90-312-204 77 22 / 204 87 52

Faks:+90-312-212 87 65

Soruşturmanın başlangıç tarihi

MADDE 13 – (1) Soruşturma, bu Tebliğ'in yayımı tarihinde başlamış kabul edilir.

Yürürlük

MADDE 14 – (1) Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 15 – (1) Bu Tebliğ hükümlerini Dış Ticaret Müsteşarlığı'nın bağlı bulunduğu Bakan yürütür.

[R.G. 13 Mayıs 2006 – 26167]

 [İçindekilere dön](#)

İlanlar

Adalet Bakanlığında :

MÜNHAL NOTERLİKLER

Aşağıda 2005 yılı gayrisafi gelirleri ve isimleri yazılı olan ÜÇÜNCÜ SINIF noterlikler münhaldir.

1512 Sayılı Noterlik Kanununun 22 ve müteakip maddeleri gereğince BİRİNCİ SINIF, İKİNCİ SINIF, ÜÇÜNCÜ SINIF NOTERLERDEN VE NOTERLİK BELGESİ SAHİPLERİNDEN bu noterliklere atanmaya istekli olanların ilan tarihinden itibaren bir ay içinde ve istekli oldukları her noterlik için ayrı dilekçe vermek suretiyle Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Başvuruda bulunan ve belge numarası 7000'in altında olan belge sahiplerinin başvuru dilekçelerine 1512 Sayılı Noterlik Kanununun 23'ncü maddesi gereğince sabıka kaydı, sağlık raporu, mal bildirimini, kayıtlı olunan barodan hakkında soruşturma ya da disiplin cezası olup, olmadığına ilişkin belge ve Cumhuriyet Başsavcılıklarından temin edilebilecek beyannameyi ve varsa soyadındaki değişikliği gösterir belgeyi eklemeleri gerekmektedir. Eksik belgelerini ilan tarihinden itibaren bir ay içinde tamamlamayan kişilerin istemi dikkate alınmaz.

Posta ile doğrudan doğruya Bakanlığa gönderilmiş olan dilekçeler ve ekleri başvurma süresi içinde Bakanlığa gelmediği takdirde atama işleminde dikkate alınmaz.

Aynı kanunun değişik 30 uncu maddesi uyarınca, atanma emrinin tebellüğünden sonra vazgeçme halinde noterlik belgesi sahipleri de noterler gibi istifa etmiş sayılacaktır.

İlan olunur.

Sıra No	Noterliğin Adı	İli	2005 Yılı Gayrisafı Geliri
1 -	AĞLASUN NOTERLİĞİ	BURDUR	131.872,68,-YTL.
2 -	AKSEKİ NOTERLİĞİ	ANTALYA	43.793,78,-YTL.
3 -	AYDINCIK NOTERLİĞİ	MERSİN	24.658,97,-YTL.
4 -	ÇARDAK NOTERLİĞİ	DENİZLİ	28.924,05,-YTL.
5 -	ÇELTEKÇİ NOTERLİĞİ	BURDUR	154.379,72,-YTL.
6 -	ÇINAR NOTERLİĞİ	DİYARBAKIR	32.812,10,-YTL.
7 -	DİGOR NOTERLİĞİ	KARS	24.800,65,-YTL.
8 -	GÖKÇEBEY NOTERLİĞİ	ZONGULDAK	55.783,92,-YTL.
9 -	GÖRDES NOTERLİĞİ	MANİSA	82.077,11,-YTL.
10 -	GÜROYMAK NOTERLİĞİ	BİTLİS	41.040,74,-YTL.
11 -	HASSA NOTERLİĞİ	HATAY	62.399,17,-YTL.
12 -	İNCESU NOTERLİĞİ	KAYSERİ	127.727,95,-YTL.
13 -	İNEBOLU NOTERLİĞİ	KASTAMONU	83.152,25,-YTL.
14 -	İSCEHİSAR NOTERLİĞİ	AFYONKARAHİSAR	84.124,54,-YTL.
15 -	İVRİNDİ NOTERLİĞİ	BALIKESİR	140.658,86,-YTL.
16 -	KADINHANI NOTERLİĞİ	KONYA	102.510,07,-YTL.
17 -	KALE NOTERLİĞİ	DENİZLİ	92.915,82,-YTL.
18 -	MANYAS NOTERLİĞİ	BALIKESİR	61.523,63,-YTL.
19 -	MUCUR NOTERLİĞİ	KIRŞEHİR	74.243,23,-YTL.
20 -	MURATLI NOTERLİĞİ	TEKİRDAĞ	106.045,72,-YTL.
21 -	OVACIK NOTERLİĞİ	TUNCELİ	15.555,82,-YTL.
22 -	PERŞEMBE NOTERLİĞİ	ORDU	61.063,92,-YTL.
23 -	SENİRKENT NOTERLİĞİ	ISPARTA	48.190,31,-YTL.
24 -	SİVRİHİSAR NOTERLİĞİ	ESKİŞEHİR	84.767,65,-YTL.
25 -	SAPHANE NOTERLİĞİ	KÜTAHYA	13.897,84,-YTL.
26 -	ŞAVŞAT NOTERLİĞİ	ARTVİN	50.333,15,-YTL.
27 -	ŞUHUT NOTERLİĞİ	AFYONKARAHİSAR	67.840,73,-YTL.
28 -	ULUKIŞLA NOTERLİĞİ	NİĞDE	49.379,60,-YTL.
29 -	YEŞİLOVA NOTERLİĞİ	BURDUR	55.346,29,-YTL.

30 -	YEŞİLYURT NOTERLİĞİ	MALATYA	186.977,22,-YTL.
------	------------------------	---------	------------------

[R.G. 30 Nisan 2006 – 26154]

MÜNHAL NOTERLİKLER

Aşağıda 2005 yılı gayrisafî gelirleri ve isimleri yazılı bulunan BİRİNCİ SINIF noterlikler münhaldir.

1512 Sayılı Noterlik Kanununun 22 ve müteakip maddeleri gereğince BİRİNCİ SINIF noterlerden bu noterliklere atanmaya istekli olanların ilan tarihinden itibaren bir ay içinde Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Posta ile doğrudan doğruya Bakanlığa gönderilmiş olan dilekçeler başvurma süresi içinde Bakanlığa gelmediği takdirde atama işleminde dikkate alınmaz.

İlan olunur.

Sıra No	Noterliğin Adı	2005 Yılı Gayrisafî Gelirleri
1 -	ANKARA YEDİNCİ NOTERLİĞİ	460.115,23,-YTL.
2 -	AYDIN ÜÇÜNCÜ NOTERLİĞİ	558.193,24,-YTL.
3 -	GAZİOSMANPAŞA İKİNCİ NOTERLİĞİ	623.537,76,-YTL.
4 -	HATAY BİRİNCİ NOTERLİĞİ	543.747,44,-YTL.
5 -	İSTANBUL DOKUZUNCU NOTERLİĞİ	690.981,70,-YTL.
6 -	İSTANBUL ONBİRİNCİ NOTERLİĞİ	449.676,97,-YTL.
7 -	İSTANBUL OTUZUNCU NOTERLİĞİ	448.707,94,-YTL.
8 -	İZMİR YİRMİSEKİZİNCİ NOTERLİĞİ	411.416,98,-YTL.
9 -	KAYSERİ ALTINCI NOTERLİĞİ	747.180,31,-YTL.
10 -	MERSİN ÜÇÜNCÜ NOTERLİĞİ	598.770,25,-YTL.

[R.G. 30 Nisan 2006 – 26154]

MÜNHAL NOTERLİKLER

2005 yılı gayrisafî gelirleri ve isimleri yazılı ikinci sınıf Çarşamba İkinci ve Dörtüol İkinci Noterlikleri 1 Temmuz 2006 tarihinde yaş tahdidi nedeniyle boşalacaktır.

1512 Sayılı Noterlik Kanununun 22 ve müteakip maddeleri gereğince BİRİNCİ SINIF ve İKİNCİ SINIF NOTERLERDEN bu noterliklere atanmaya istekli olanların ilan tarihinden itibaren bir ay içinde Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Posta ile doğrudan doğruya Bakanlığa gönderilmiş olan dilekçeler başvurma süresi içinde Bakanlığa gelmediği takdirde atama işleminde dikkate alınmaz.

Keyfiyet Noterlik Kanununun 22'nci maddesinin 2'nci fıkrası uyarınca ilan olunur.

Sıra No	Noterliğin Adı	2005 Yılı Gayrisafi Gelirleri
1 -	ÇARŞAMBA İKİNCİ NOTERLİĞİ	295.792,82,-YTL.
2 -	DÖRTYOL İKİNCİ NOTERLİĞİ	289.136,71,-YTL.

[R.G. 30 Nisan 2006 – 26154]

Adalet Bakanlığında :

MÜNHAL NOTERLİKLER

Aşağıda 2005 yılı gayrisafi gelirleri ve isimleri yazılı bulunan İKİNCİ SINIF noterlikler münhaldir.

1512 Sayılı Noterlik Kanununun 22 ve müteakip maddeleri gereğince BİRİNCİ SINIF VE İKİNCİ SINIF noterlerden bu noterliklere atanmaya istekli olanların ilan tarihinden itibaren bir ay içinde Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Posta ile doğrudan doğruya Bakanlığa gönderilmiş olan dilekçeler başvurma süresi içinde Bakanlığa gelmediği takdirde atama işleminde nazara alınmaz.

İlan olunur.

Sıra No	Noterliğin Adı	2005 Yılı Gayrisafi Gelirleri
1 -	BATMAN BİRİNCİ NOTERLİĞİ	308,100,28,-YTL.
2 -	BURHANIYE NOTERLİĞİ	304.386,42,-YTL.
3 -	BOĞAZLIYAN NOTERLİĞİ	167.076,66,-YTL.
4 -	ÇORLU İKİNCİ NOTERLİĞİ	393.508,22,-YTL.
5 -	DOĞUBEYAZIT NOTERLİĞİ	198.062,57,-YTL.
6 -	EDİRNE BİRİNCİ NOTERLİĞİ	407.938,92,-YTL.
7 -	EDREMİT BİRİNCİ NOTERLİĞİ	290.129,73,-YTL.
8 -	ERBAA NOTERLİĞİ	281.372,46,-YTL.
9 -	ERZİNCAN İKİNCİ NOTERLİĞİ	316.855,03,-YTL.
10 -	GEMLİK BİRİNCİ NOTERLİĞİ	319.397,69,-YTL.
11 -	KASTAMONU BİRİNCİ NOTERLİĞİ	298.136,50,-YTL.
12 -	KASTAMONU İKİNCİ NOTERLİĞİ	302.334,28,-YTL.
13 -	KARASU NOTERLİĞİ	131.024,24,-YTL.
14 -	KIRKAĞAÇ NOTERLİĞİ	335.761,32,-YTL.
15 -	KIRŞEHİR BİRİNCİ NOTERLİĞİ	249.058,24,-YTL.

16 -	KİLİS NOTERLİĞİ	311.005,27,-YTL.
17 -	TAVAS NOTERLİĞİ	189.191,42,-YTL.
18 -	YOZGAT İKİNCİ NOTERLİĞİ	239.355,77,-YTL.

[R.G. 30 Nisan 2006 – 26154]

MÜNHAL NOTERLİKLER

2005 yılı gayrisafi gelirleri ve isimleri yazılı birinci sınıf Ankara Kırkdokuzuncu Noterliği 25 Haziran 2006, Bakırköy Otuzbirinci Noterliği 28 Haziran 2006, Trabzon İkinci Noterliği 30 Haziran 2006 ve İstanbul Onikinci Noterliği 1 Temmuz 2006 tarihlerinde yaş tahdidi nedeniyle boşalacaktır.

1512 Sayılı Noterlik Kanununun 22 ve müteakip maddeleri gereğince BİRİNCİ SINIF NOTERLERDEN bu noterliklere atanmaya istekli olanların ilan tarihinden itibaren bir ay içinde Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Posta ile doğrudan doğruya Bakanlığa gönderilmiş olan dilekçeler başvurma süresi içinde Bakanlığa gelmediği takdirde atama işleminde nazara alınmaz.

Noterlik Kanununun 22'nci maddesinin 2'nci fıkrası uyarınca ilan olunur.

Sıra No	Noterliğin Adı	2005 Yılı Gayrisafi Gelirleri
1 -	ANKARA KIRKDOKUZUNCU NOTERLİĞİ	935.727,76,-YTL.
2 -	BAKIRKÖY OTUZBİRİNCİ NOTERLİĞİ	675.496,85,-YTL.
3 -	İSTANBUL ONİKİNCİ NOTERLİĞİ	693.048,36,-YTL.
4 -	TRABZON İKİNCİ NOTERLİĞİ	598.692,86,-YTL.

[R.G. 30 Nisan 2006 – 26154]

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığında :

MÜNHAL NOTERLİKLER

1512 sayılı Noterlik Kanununun 4'üncü maddesinin 6'ncı fıkrası uyarınca 2006 yılında dördüncü sınıf noterlikten üçüncü sınıfa yükseltilen ve aşağıda 2005 yılı gayrisafi gelirleri ve isimleri yazılı bulunan ÜÇÜNCÜ SINIF noterlikler münhaldir.

1512 Sayılı Noterlik Kanununun 22 ve müteakip maddeleri gereğince BİRİNCİ SINIF, İKİNCİ SINIF, ÜÇÜNCÜ SINIF NOTERLERDEN VE NOTERLİK BELGESİ SAHİPLERİNDEN bu noterliklere atanmaya istekli olanların ilan tarihinden itibaren bir ay içinde ve istekli oldukları her noterlik için ayrı dilekçe vermek suretiyle Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Başvuruda bulunan ve belge numarası 7000'in altında olan belge sahiplerinin başvuru dilekçelerine 1512 Sayılı Noterlik Kanununun 23'ncü maddesi gereğince sabıka kaydı, sağlık raporu, mal bildirimi, kayıtlı olunan barodan hakkında soruşturma ya da disiplin cezası olup, olmadığına ilişkin belge ve Cumhuriyet Başsavcılıklarından temin edilebilecek beyannameyi ekmeleri gerekmektedir. Eksik belgelerini ilan tarihinden itibaren bir ay içinde tamamlamayan kişilerin istemi dikkate alınmaz.

Posta ile doğrudan doğruya Bakanlığa gönderilmiş olan dilekçeler ve ekleri başvurma süresi içinde Bakanlığa gelmediği takdirde atama işleminde dikkate alınmaz.

Aynı kanunun değişik 30 uncu maddesi uyarınca, atanma emrinin tebellüğünden sonra vazgeçme halinde noterlik belgesi sahipleri de noterler gibi istifa etmiş sayılacaktır.

İlan olunur.

Sıra No	Noterliğin Adı	İli	2005 Yılı Gayrisafi Geliri
1 -	ALTUNHİSAR NOTERLİĞİ	NİĞDE	7.018,54,-YTL.
2 -	ÇAMLIYAYLA NOTERLİĞİ	MERSİN	7.788,48,-YTL.
3 -	ÇAT NOTERLİĞİ	ERZURUM	11.943,00,-YTL.
4 -	ÇELTİK NOTERLİĞİ	KONYA	11.073,35,-YTL.
5 -	ÇİFTLİK NOTERLİĞİ	NİĞDE	8.471,07,-YTL.
6 -	ÇÜNGÜŞ NOTERLİĞİ	DİYARBAKIR	7.682,89,-YTL.
7 -	EĞİL NOTERLİĞİ	DİYARBAKIR	7.826,83,-YTL.
8 -	GERGER NOTERLİĞİ	ADYAMAN	11.463,78,-YTL.
9 -	HANİ NOTERLİĞİ	DİYARBAKIR	11.588,45,-YTL.
10 -	HAZRO NOTERLİĞİ	DİYARBAKIR	8.010,09,-YTL.
11 -	İLİÇ NOTERLİĞİ	ERZİNCAN	10.488,73,-YTL.
12 -	KEMALİYE NOTERLİĞİ	ERZİNCAN	8.021,11,-YTL.
13 -	KIBRISCIK NOTERLİĞİ	BOLU	8.382,21,-YTL.
14 -	MUTKİ NOTERLİĞİ	BİTLİS	7.877,41,-YTL.
15 -	OLUR NOTERLİĞİ	ERZURUM	8.648,60,-YTL.
16 -	PÜTÜRGE NOTERLİĞİ	MALATYA	13.014,03,-YTL.
17 -	SAVUR NOTERLİĞİ	MARDİN	7.886,62,-YTL.
18 -	ŞALPAZARI NOTERLİĞİ	TRABZON	15.678,86,-YTL.
19 -	ŞİRVAN NOTERLİĞİ	SİİRT	7.221,01,-YTL.
20 -	TEKMAN NOTERLİĞİ	ERZURUM	11.483,37,-YTL.

[R.G. 1 Mayıs 2006 – 26155]

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığında :

MÜNHAL NOTERLİKLER

2005 yılı gayrisafi gelirleri ve isimleri yazılı birinci sınıf İstanbul Yirmidokuzuncu Noterliği 9 Temmuz 2006, Bakırköy Yirmibeşinci

Noterliği 15 Temmuz 2006 ve Beyoğlu Beşinci Noterliği 26 Temmuz 2006 tarihlerinde yaş tahdidi nedeniyle boşalacaktır.

1512 sayılı Noterlik Kanununun 22 ve müteakip maddeleri gereğinci BİRİNCİ SINIF NOTERLERDEN bu noterliklere atanmaya istekli olanların ilan tarihinden itibaren bir ay içinde Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Posta ile doğrudan doğruya Bakanlığa gönderilmiş olan dilekçeler başvurma süresi içinde Bakanlığa gelmediği takdirde atama işleminde nazara alınmaz.

Keyfiyet Noterlik Kanununun 22 nci maddesinin 2 nci fıkrası uyarınca ilan olunur.

Sıra No	Noterliğin Adı	2005 Yılı Gayrisafi Gelirleri
1 -	Bakırköy Yirmibeşinci Noterliği	1.174.347,22,-YTL.
2 -	Beyoğlu Beşinci Noterliği	1.723.798,14,-YTL.
3 -	İstanbul Yirmidokuzuncu Noterliği	523.179,08,-YTL.

[R.G. 14 Mayıs 2006 – 26168]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından :

Üsküdar 1. Sulh Hukuk Mahkemesinin 2004/627 Esas, 2005/229 Karar numaralı dosyası ile bu dosya ile ilgili 2005/12 Esas sayılı satış dosyasının, yine aynı Mahkemeye ait 2005/762 Esas ve 2005/836 Esas sayılı dosyaların kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelan Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosyalar için uygulanmasına ve adı geçen Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

[R.G. 30 Nisan 2006 – 26154]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından :

Edirne Aile Mahkemesine ait 2005/566 Esas sayılı dâva dosyasının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için kıyasen uygulanmasına ve adı geçen Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilân olunur.

[R.G. 4 Mayıs 2006 – 26158]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından :

**KAMU KURUM VE KURULUŞLARI İHALELERİNE
KATILMAKTAN YASAKLAMA KARARI**

Ticaret ve Sanayi Odası sicil numarası 33396 olan ve Zile Cumhuriyet Caddesi No: 45 adresinde faaliyetini sürdüren Çalışkanlar Manavına 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu 58 inci maddesinin birinci fıkrası uyarınca fiil ve davranışının özelliğine göre (altı ay) süreyle 4734 sayılı Kanun kapsamındaki Kamu Kurum ve Kuruluşları İhalelerine katılmaktan yasaklanmasına karar verilmiştir.

[R.G. 12 Mayıs 2006 – 26166]

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından :

Silopi Kadastro Mahkemesine ait 1965/14-4 Esas-Karar sayılı dosya ve bu dosyanın dayanağını teşkil eden Cizre Asliye Hukuk Mahkemesinin 1950/25 Esastan 1965/14 Esasa kadar dosyanın safahatlarına ilişkin dava dilekçesi, duruşma tutanakları ve deliller ile 1965/35 Esas sayılı dosyasının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylap veya Heyelan Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için kıyasen uygulanmasına ve adı geçen Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

[R.G. 13 Mayıs 2006 – 26167]

 [İçindekilere dön](#)

Duyurular

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığından :

DUYURU

İstanbul Barosu Başkanlığı'ndan alınan 20/4/2006 gün ve 15195 sayılı yazıda; Osman ve Nadiye oğlu, 1964 doğumlu, Çanakkale İli, Eceabat İlçesi ; Merkez Mah. Cilt No : 001/02, Aile Sıra No : 33, Kütük Sıra No : 81'de kayıtlı Mustafa ÖZKAN'ın, Baro Yönetim Kurulu'nun 8/9/2006 gün ve 29/2 sayılı kararıyla; Avukatlık Yasası'nın 74. maddesi gereğince, adının bir daha yazılmamak üzere Baro Levhasından silinerek RUHSATNAMESİNİN İPTALİNE karar verildiği ve bu kararın kesinleğtiği bildirilmiştir.

Adı geçenin avukatlık yapma hakkının söz konusu kararla kaldırıldığı ve bundan sonra avukatlara ait hak ve yetkileri kullanamayacağı hususu, Avukatlık Kanunu Yönetmeliği'nin 27. maddesinin son fıkrası uyarınca duyurulur.

[R.G. 9 Mayıs 2006 – 26163]

 [İçindekilere dön](#)

T. C.

ADALET BAKANLIğI
Personel Genel
Müdürlüğü

Sayı :B.03.0.PER.0.00.00.16/
Konu :

.../.../2006

BAKANLIK MAKAMINA

Bakanlığımız taşra teşkilâtında münhal bulunan ve görev yerleri belirtilen 260 adet mübaşir kadrosuna, adalet komisyonlarınca yapılacak sözlü sınav sonucuna göre açıktan atama yapılacağından. Adalet Bakanlığı Memur Sınav, Atama ve Nakil Yönetmeliğinin 10 uncu maddesi gereğince Türkiye genelinde yayınlanan tirajı en yüksek beş gazeteden birinde ilân edilmesinin uygun olacağı düşünölmüştür.

Bu itibarla;

Konunun Türkiye genelinde yayınlanan tirajı en yüksek beş gazeteden birinde bir defa en geç 20 Mayıs 2006 tarihine kadar ilân edilmesi ve yayın masraflarının Bakanlık bütçesinden karşılanmasını, Takdirlerinize arz ederim.

Ahmet
CIVG
IN
Hâki
m
Genel
Müdü
r V.

OLUR
9/05/2006

Maksut METE
Hâkim
Bakan a.
Müsteşar Yardımcısı

İLÂN

1-Adalet Bakanlığı taşra kadrolarında münhal bulunan ve aşağıda yeri, sınıfı ve derecesi belirtilen 260 mübaşir kadrosuna adalet komisyonlarınca yapılacak sözlü sınav sonucuna göre açıktan atama yapılacaktır.

2-Adalet komisyonlarınca yapılacak sözlü sınava, 10-11 Temmuz 2004 tarihlerinde yapılan Kamu Personeli Seçme Sınavı (2004-KPSS)'nda lisans mezunları için KPSSP3, ön lisans mezunları için KPSSP93, ortaöğretim mezunları için KPSSP94 puan türünden, 70 ve daha yukarı puan alanlar başvurabilecek olup, başvuruda bulunacakların aşağıdaki şartları taşımaları gerekmektedir.

3- Sözlü sınava merkezî sınavda alınan puanlar esas olmak kaydıyla, en yüksek puandan başlamak üzere ilân edilen kadro sayısının 5 katı kadar aday çağrılacak, hukuk fakültesi veya adalet meslek yüksekokulu mezunlarından merkezî sınavda en az 70 puan alanlara, ilân edilen kadro sayısının 5 katı aday içerisinde öncelik verilecektir.

1)Genel Şartlar:

a-Türk vatandaşı olmak,

b-İlk defa Devlet memurluğuna atanacaklar için merkezî sınav tarihinde 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 40 ıncı maddesindeki yaş şartlarını taşımak ve merkezî sınav tarihi itibarıyla 35 yaşını bitirmemiş olmak,

c-Askerlikle ilgisi bulunmamak veya askerlik çağına gelmemiş bulunmak veya askerlik çağına gelmiş ise muvazzaf askerlik hizmetini yapmış yahut ertelenmiş veya yedek sınıfa geçirilmiş olmak,

d- Taksirli suçlar ile kısa süreli hapis cezasına seçenек yaptırımlara çevrilmiş veya aşağıdaki sayılan suçlar dışında tecil edilmiş hükümler hariç olmak üzere, altı aydan fazla hapis veyahut affa uğramış olsalar bile Devletin şahsiyetine karşı işlenen suçlarla, basit ve nitelikli zimmet, irtikap, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, inancı kötüye kullanma, dolanlı iflas gibi yüz kızartıcı veya şeref ve haysiyeti kırıcı suçtan veya kaçakçılık, resmi ihale ve alım satımlara fesat karıştırma, Devlet sırlarını açığa vurma suçlarından dolayı hükümlü bulunmamak,”

e-657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 53 üncü maddesi hükümleri saklı kalmak kaydı ile görevini devamlı yapmasına engel olabilecek akıl hastalığı bulunmamak.

f-Kamu haklarından mahrum bulunmamak,

II)Özel Şartlar:

a- En az lise veya dengi okul mezunu olmak,

b- Arşiv araştırması sonucu olumlu olmak.

III-Başvuru yeri ve şekli:

Başvuruların, ilgili adalet komisyonu başkanlıklarına veya buralara gönderilmek üzere mahallî Cumhuriyet başsavcılıklarına yapılması gerekmekte olup, mahallî Cumhuriyet başsavcılıklarına yapılan başvurulara ilişkin evrak, masrafi ilgisinden alınmak suretiyle aynı gün acele posta servisi (APS) ile ilgili adalet komisyonu başkanlığına gönderilecektir. Posta ile veya diğer iletişim araçlarıyla yapılan başvurular kabul edilmeyecektir.

Adayların yalnızca bir adalet komisyonunun yapacağı sözlü sınava katılmaları mümkün olup, birden fazla komisyona başvurulması durumunda başvurular geçersiz sayılacak, bu şekilde sınava girenler kazanmış olsalar dahi atamaları yapılmayacaktır.

VI-Başvuru tarihi: Başvurular 05/06/2006 günü başlayıp, 20/06/2006 günü mesai saati bitiminde sona erecektir.

V-Sınav yeri: İlgili adalet komisyonlarıdır.

VI-Sınav tarihi ve saati:
24/06/2006 günü, saat 09:00'da adaylar sözlü sınava tâbi tutulacaklardır. Belirlenen tarihte herhangi bir nedenle sınava katılmayanların mazeretleri kabul edilmeyecektir.

VII-Başvuru için gerekli belgeler:

- a)Başvuru yerlerinde verilecek Ek-1 Başvuru Formu,
- b)Nüfus cüzdan fotokopisi,
- c)Öğrenim belgesi,
- d)KPSS-2004 sınav sonuç belgesi,
- e)Son üç ay içinde çekilmiş iki adet vesikalık fotoğraf.

VIII-Açıktan atama suretiyle atama yapılacak 7, 8, 9, 10, 11, 12. derecelerde münhal mübaşir kadrolarının adalet komisyonu bazındaki yerleri aşağıda gösterilmiştir.

MÜBAŞİR UNVANINDA VERİLEN İZİN

KOMİSYON	MAHAL	VERİLEN İZİN	KOMİSYON BAZINDA TOPLAM
ANTALYA	Antalya	8	12
ANTALYA	Manavgat	2	
ANTALYA	Serik	2	
BAKIRKÖY	Bakırköy	14	34
BAKIRKÖY	Bağcılar	8	
BAKIRKÖY	Çatalca	1	
BAKIRKÖY	Küçükçekmece	3	
BAKIRKÖY	Silivri	2	
BAKIRKÖY	Zeytinburnu	6	14
BEYOĞLU	Beyoğlu	12	
BEYOĞLU	Sarıyer	2	9
EDİRNE	Edirne	6	
EDİRNE	Enez	1	
EDİRNE	Havsa	1	
EDİRNE	İpsala	1	8
EYÜP	Eyüp	3	
EYÜP	Gaziosmanpaşa	5	58
İSTANBUL	İstanbul	31	
İSTANBUL	Fatih	11	
İSTANBUL	Şişli	16	21
İZMİR	İzmir	21	
KADIKÖY	Kadıköy	14	19
KARTAL	Kartal	12	
KARTAL	Pendik	4	
KARTAL	Sultanbeyli	2	
KARTAL	Tuzla	1	4
KARŞIYAKA	Karşıyaka	4	
KOCAELİ	Kocaeli,	4	10
KOCAELİ	Gölcük	3	
KOCAELİ	Kandıra	1	
KOCAELİ	Karamürsel	1	
KOCAELİ	Körfez	1	
MUĞLA	Bodrum,	3	9
MUĞLA	Datça	1	
MUĞLA	Köyceğiz	1	
MUĞLA	Marmaris	1	
MUĞLA	Milas	2	
MUĞLA	Ortaca	1	
SAMSUN	Samsun,	10	11
SAMSUN	Kavak	1	
ŞANLIURFA	Şanlıurfa	6	3
ŞANLIURFA	Bozova	2	
ŞANLIURFA	Viranşehir	1	10
TRABZON	Trabzon	4	

TRABZON	Akçaabat	1	
TRABZON	Arsin	1	
TRABZON	Beşikdüzü	1	
TRABZON	Of	1	
TRABZON	Şalpazarı	1	
TRABZON	Tonya	1	
ÜSKÜDAR	Üsküdar	10	
ÜSKÜDAR	Beykoz	2	18
ÜSKÜDAR	Ümraniye	6	
TOPLAM :			260

 İçindekilere dön

T. C.
ADALET BAKANLIĞI
Personel Genel
Müdürlüğü

Sayı :B.03.0.PER.0.00.00.16/

Konu :

..../..../2006

BAKANLIK MAKAMINA

Bakanlığımız taşra teşkilâtında münhal bulunan ve görev yerleri belirtilen 1830 adet zabıt kâtipliği kadrosuna, adalet komisyonlarınca yapılacak uygulamalı sınav ve sözlü sınavı sonucuna göre açıktan atama yapılacağından, Adalet Bakanlığı Memur Sınav, Atama ve Nakil Yönetmeliğinin 10 uncu maddesi gereğince Türkiye genelinde yayınlanan tirajı en yüksek baş gazeteden birinde ilân edilmesinin uygun olacağı düşünülmüştür.

Bu itibarla;

Konunun Türkiye genelinde yayınlanan tirajı en yüksek beş gazeteden birinde bir defa en geç 20 Mayıs 2006 tarihine kadar ilân edilmesi ve yayın masraflarının Bakanlık bütçesinden karşılanmasını,

Takdirlerinize arz ederim.

**Ahmet
CIVG
İN
Hâki
m
Genel
Müdü
r V.**

**OLUR
9/05/2006**

Maksut METE
Hâkim
Bakan a.
Müsteşar Yardımcısı

İLÂN

1-Adalet Bakanlığı taşra kadrolarında münhal bulunan ve aşağıda yeri, sınıfı ve derecesi belirtilen 1830 adet zabıt kâtabi kadrosuna adalet komisyonlarınca yapılacak uygulamalı sınav ve sözlü sınav sonucuna göre açıktan atama yapılacaktır.

2-Adalet komisyonlarınca yapılacak uygulamalı sınav ve sözlü sınava, 10-11 Temmuz 2004 tarihlerinde yapılan Kamu Personeli Seçme Sınavı (2004-KPSS)'nda lisans mezunları için KPSSP3, ön lisans mezunları için KPSSP93, ortaöğretim mezunları için KPSSP94 puan türünden, 70 ve daha yukarı puan alanlar başvurabilecek olup, başvuruda bulunacakların aşağıdaki şartları taşımaları gerekmektedir.

I)Genel Şartlar:

a-Türk vatandaşı
olmak,

b-İlk defa Devlet memurluğuna atanacaklar için merkezî sınav tarihinde 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 40 ıncı maddesindeki yaş şartlarını taşımak ve merkezî sınav tarihi itibarıyla 35 yaşını bitirmemiş olmak,

c-Askerlikle ilgisi bulunmamak veya askerlik çağına gelmemiş bulunmak veya askerlik çağına gelmiş ise muvazzaf askerlik hizmetini yapmış yahut ertelenmiş veya yedek sınıfa geçirilmiş olmak,

d- Taksirli suçlar ile kısa süreli hapis cezasına seçenek yaptırımlara çevrilmiş veya aşağıdaki sayılan suçlar dışında tecil edilmiş hükümler hariç olmak üzere, altı aydan fazla hapis veyahut affa uğramış olsalar bile Devletin şahsiyetine karşı işlenen suçlarla, basit ve nitelikli zimmet, irtikap, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, inancı kötüye kullanma, dolanlı iflas gibi yüz kızartıcı veya şeref ve haysiyeti kırıcı suçtan veya kaçakçılık, resmi ihale ve alım satımlara fesat karıştırma, Devlet sırlarını açığa vurma suçlarından dolayı hükümlü bulunmamak,”

e-657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 53 üncü maddesi hükümleri saklı kalmak kaydı ile görevini devamlı yapmasına engel olabilecek akıl hastalığı bulunmamak.

f-Kamu haklarından mahrum bulunmamak,

II)Özel Şartlar:

a-Fakülte veya yüksekokulların bilgisayar bölümü, adalet meslek yüksekokulları, meslek yüksekokullarının adalet bölümü, adalet meslek lisesi veya diğer lise veya dengi okulların ticaret veya

bilgisayar bölümlerinden mezun olmak (bu sayılan öğretim kurumlarından mezun olanlar ile örgün eğitim yoluyla en az 80 saat bilgisayar dersi veya 150 saat daktilografi dersini başarıyla tamamladığını belgeleyenlerden daktilo veya bilgisayar sertifikası istenmeyecektir.)

b-Yukarıda sayılanlar dışında, en az lise veya dengi okul mezunu olup, başvuru tarihinde Millî Eğitim Bakanlığınca onaylı veya kamu kurum ve kuruluşlarınca düzenlenen kurslar sonucu verilen daktilo veya bilgisayar sertifikasına sahip olmak.

c-Meslek liselerinde okutulan ve Bakanlıkça tüm komisyonlara gönderilmiş olan daktilografi ders kitabından seçilip yazılı olarak verilen bir metinden daktilo veya bilgisayar ile üç dakikada yanlışsız vuruş hesabı yapılmadan en az doksan kelime yazmak. (Bu şartın varlığı ilgili adalet komisyonlarınca yapılacak uygulama ile tespit edilecek olup, üç dakikada yanlışsız olarak vuruş hesabı yapılmadan en az doksan kelime yazamayan adaylar sözlü sınava alınmayacaklardır.)

d-Arşiv araştırması sonucu olumlu olmak.

III-Başvuru yeri ve

şekli:

Başvuruların, ilgili adalet komisyonu başkanlıklarına veya buralara gönderilmek üzere mahallî Cumhuriyet başsavcılıklarına yapılması gerekmekte olup, mahallî Cumhuriyet başsavcılıklarına yapılan başvurulara ilişkin evrak, masrafı ilgisinden alınmak suretiyle aynı gün acele posta servisi (APS) ile ilgili adalet komisyonu başkanlığına gönderilecektir. Posta ile veya diğer iletişim araçlarıyla yapılan başvurular kabul edilmeyecektir.

Adayların yalnızca bir adalet komisyonunun yapacağı sözlü sınava katılmaları mümkün olup, birden fazla komisyona başvurulması durumunda başvurular geçersiz sayılacak, bu şekilde sınava girenler kazanmış olsalar dahi atamaları yapılmayacaktır.

IV-Başvuru tarihi: Başvurular 22 Mayıs 2006 günü başlayıp, 09 Haziran 2006 günü mesai saati bitiminde sona erecektir.

V-Sınav yeri: İlgili adalet komisyonlarıdır.

VI-Sınav tarihi ve saati: 17 Haziran 2006 günü, saat 09:00'da adayların daktilo veya bilgisayar ile üç dakikada yanlışsız olarak vuruş hesabı yapılmadan en az doksan kelime yazıp yazmadıklarının tespiti için uygulama sınavı yapılacak ve uygulama sınavı bitiminden sonra sözlü sınav yapılacaktır. Belirlenen tarihte herhangi bir nedenle sınava katılmayanların mazeretleri kabul edilmeyecektir.

VII-Başvuru için gerekli belgeler:

- f) Başvuru yerlerinde verilecek Ek-1 Başvuru Formu
g) Nüfus cüzdan fotokopisi
h) Öğrenim belgesi
i) KPSS-2004 sınav sonuç belgesi
j) Son üç ay içinde çekilmiş iki adet vesikalık fotoğraf
k) En az 80 saat bilgisayar veya 150 saat daktilografi dersini başarıyla tamamladığını gösteren sertifika veya belirtilen okullardan mezun olduğuna dair belge.

VIII-Açıktan atama suretiyle atama yapılacak 7, 8, 9, 10, 11, 12. derecelerde münhal bulunan zabıt kâtipliği kadrolarının adalet komisyonu bazındaki yerleri aşağıda gösterilmiştir.

ZABIT KÂTİBİ UNVANINDA VERİLEN SINAV İZİNİ

KOMİSYON	MAHAL	VERİLEN İZİN	KOMİSYON BAZINDA TOPLAM İZİN
ADANA	Adana	30	31
ADANA	Karaisalı	1	
ADİYAMAN	Adıyaman	5	10
ADİYAMAN	Besni	2	
ADİYAMAN	Gerger	1	
ADİYAMAN	Gölbaşı	1	
ADİYAMAN	Kahta	1	
ADİYAMAN			
AFYONKARAHİSAR	Afyonkarahisar	10	13
AFYONKARAHİSAR	İhsaniye	1	
AFYONKARAHİSAR	Sandıklı	2	
AĞRI	Ağrı	10	11
AĞRI	Taşılcay	1	
AKSARAY	Aksaray	6	9
AKSARAY	Ortaköy	1	
AKSARAY	Şereflikoçhisar	2	
AKHİSAR	Akhisar	6	7
AKHİSAR	Soma	1	
AKŞEHİR	Akşehir	3	10
AKŞEHİR	Doğanhisar	1	
AKŞEHİR	İlgın	2	

AKŞEHİR	Yunak	4	
ALANYA	Alanya	17	17
ALAŞEHİR	Alaşehir	3	4
ALAŞEHİR	Eşme	1	
AMASYA	Amasya	2	3
AMASYA	Gümüşhacıköy	1	
ANKARA	Ankara	74	88
ANKARA	Elmadağ	2	
ANKARA	Gölbaşı	3	
ANKARA	Haymana	2	
ANKARA	Kızılcahamam	2	
ANKARA	Polatlı	5	
ANTALYA	Antalya	40	54
ANTALYA	Kemer	4	
ANTALYA	Korkuteli	1	
ANTALYA	Manavgat	7	
ANTALYA	Serik	2	
ARDAHAN	Ardahan	3	3
ARTVİN	Artvin	2	3
ARTVİN	Yusufeli	1	
AYDIN	Aydın	15	17
AYDIN	Çine	1	
AYDIN	Germencik	1	
BAFRA	Bafra	4	5
BAFRA	Alaçam	1	
BAKIRKÖY	Bakırköy	64	143
BAKIRKÖY	Bağcılar	30	
BAKIRKÖY	Büyükçekmece	12	
BAKIRKÖY	Küçükçekmece	18	
BAKIRKÖY	Silivri	5	
BAKIRKÖY	Zeytinburnu	14	
BALIKESİR	Balıkesir	13	18
BALIKESİR	Bigadiç	2	
BALIKESİR	İvrindi	2	
BALIKESİR	Susurluk	1	
BANDIRMA	Bandırma	4	7
BANDIRMA	Erdek	1	
BANDIRMA	Gönen	1	
BANDIRMA	Marmara	1	
BARTIN	Bartın	2	3
BARTIN	Ulus	1	
BATMAN	Batman	5	6
BATMAN	Kozluk	1	
BEYOĞLU	Beyoğlu	28	37
BEYOĞLU	Sarıyer	9	
BİLECİK	Bilecik	4	8
BİLECİK	Bozüyük	2	
BİLECİK	Osmaneli	2	
BİNGÖL	Bingöl	3	3
BİTLİS	Bitlis	3	4

BİTLİS	Mutki	1	
BOĞAZLIYAN	Boğazlıyan	3	4
BOĞAZLIYAN	Çayıralan	1	
BOLU	Bolu	4	5
BOLU	Gerede	1	
BURDUR	Burdur	6	12
BURDUR	Ağlasun	1	
BURDUR	Bucak	4	
BURDUR	Yeşilova	1	
BURHANİYE	Burhaniye	5	10
BURHANİYE	Ayvalık	2	
BURHANİYE	Edremit	3	
BURSA	Bursa	35	42
BURSA	İnegöl	4	
BURSA	Mustafakemalpaşa	1	
BURSA	Orhangazi	2	
CEYHAN	Ceyhan	5	7
CEYHAN	Yumurtalık	2	
ÇANAKKALE	Çanakkale	3	7
ÇANAKKALE	Biga	2	
ÇANAKKALE	Bozcaada	1	
ÇANAKKALE	Gökçeada	1	
ÇANKIRI	Çankırı	4	7
ÇANKIRI	Kurşunlu	1	
ÇANKIRI	Orta	1	
ÇANKIRI	Şabanözü	1	
ÇARŞAMBA	Çarşamba	2	3
ÇARŞAMBA	Terme	1	
ÇORUM	Çorum	7	8
ÇORUM	İskilip	1	
DENİZLİ	Denizli	15	17
DENİZLİ	Acıpayam	1	
DENİZLİ	Tavas	1	
DİNAR	Dinar	2	3
DİNAR	Dazkırı	1	
DİYARBAKIR	Diyarbakır	33	34
DİYARBAKIR	Hazro	1	
DOĞUBAYAZIT	Doğubayazıt	5	6
DOĞUBAYAZIT	Diyadin	1	
DÜZCE	Düzce	9	9
EDİRNE	Edirne	6	10
EDİRNE	Enez	1	
EDİRNE	Keşan	2	
EDİRNE	Uzunköprü	1	
ELAZIĞ	Elazığ	7	11
ELAZIĞ	Karakoçan	2	
ELAZIĞ	Maden	1	
ELAZIĞ	Palu	1	
ELBİSTAN	Elbistan	6	10
ELBİSTAN	Afşin	2	

ELBİSTAN	Göksun	2	
ELMALI	Elmalı	4	7
ELMALI	Kaş	2	
ELMALI	Kumluca	1	
EREĞLİ (KONYA)	Ereğli(Konya)	3	5
EREĞLİ (KONYA)	Karapınar	2	
ERCİŞ	Erciş	1	3
ERCİŞ	Muradiye	1	
ERCİŞ	Patnos	1	
ERMENEK	Ermenek	3	3
ERZİNCAN	Erzincan	8	12
ERZİNCAN	Çayırılı	1	
ERZİNCAN	İliç	1	
ERZİNCAN	Refahiye	2	
ERZURUM	Erzurum	5	6
ERZURUM	Aşkale	1	
ESKİŞEHİR	Eskişehir	15	18
ESKİŞEHİR	Mahmudiye	1	
ESKİŞEHİR	Mihalgazi	1	
ESKİŞEHİR	Seyitgazi	1	
EYÜP	Eyüp	17	29
EYÜP	Gaziosmanpaşa	12	
FETHİYE	Fethiye	6	6
GAZİANTEP	Gaziantep	12	14
GAZİANTEP	Araban	1	
GAZİANTEP	Nizip	1	
GİRESUN	Giresun	7	7
GEBZE	Gebze	10	10
HAKKARİ	Hakkari	3	4
HAKKARİ	Yüksekova	1	
HATAY	Hatay	7	8
HATAY	Reyhanlı	1	
HINIS	Hınıs	3	3
İĞDIR	İğdir	4	4
İSPARTA	Isparta	3	7
İSPARTA	Sütçüler	2	
İSPARTA	Uluborlu	2	
İSKENDERUN	İskenderun	12	15
İSKENDERUN	Dört Yol	3	
İSTANBUL	İstanbul	75	110
İSTANBUL	Fatih	12	
İSTANBUL	Şişli	23	
İZMİR	İzmir	79	92
İZMİR	Çeşme	2	
İZMİR	Karaburun	2	
İZMİR	Kemalpaşa	2	
İZMİR	Menderes	4	
İZMİR	Selçuk	1	
İZMİR	Torbali	2	
KADIKÖY	Kadıköy	44	44

KARTAL	Kartal	24	50
KARTAL	Pendik	8	
KARTAL	Sultanbeyli	13	
KARTAL	Tuzla	3	
KARTAL	Adalar	2	
KAHRAMANMARAŞ	Kahramanmaraş	5	7
KAHRAMANMARAŞ	Pazarcık	2	
KARABÜK	Karabük	3	6
KARABÜK	Eflani	1	
KARABÜK	Ovacık	1	
KARABÜK	Yenice	1	
KARAMAN	Karaman	3	3
KARS	Kars	2	4
KARS	Digor	1	
KARS	Selim	1	
KARŞIYAKA	Karşıyaka	21	30
KARŞIYAKA	Aliğa	6	
KARŞIYAKA	Foça	2	
KARŞIYAKA	Menemen	1	
KASTAMONU	Kastamonu	2	4
KASTAMONU	Azdavay	1	
KASTAMONU	Devrekani	1	
KAYSERİ	Kayseri	17	20
KAYSERİ	Tomarza	1	
KAYSERİ	Yahyalı	2	
KIRIKKALE	Kırıkkale	8	10
KIRIKKALE	Keskin	1	
KIRIKKALE	Sulakyurt	1	
KİLİS	Kilis	2	3
KİLİS	İslahiye	1	
KIRKLARELİ	Kırklareli	2	7
KIRKLARELİ	Kofçaz	1	
KIRKLARELİ	Lüleburgaz	4	
KIRŞEHİR	Kırşehir	1	2
KIRŞEHİR	Akpınar	1	
KOCAELİ	Kocaeli,	22	27
KOCAELİ	Gölcük	1	
KOCAELİ	Kandıra	1	
KOCAELİ	Karamürsel	1	
KOCAELİ	Körfez	2	
KONYA	Konya,	29	32
KONYA	Altnekin	1	
KONYA	Çumra	1	
KONYA	Kulu	1	
KOZAN	Kozan	4	7
KOZAN	Feke	1	
KOZAN	Saimbeyli	2	
KÜTAHYA	Kütahya	4	4
MALATYA	Malatya	7	8
MALATYA	Doğanşehir	1	

MANİSA	Manisa	13	18
MANİSA	Turgutlu	5	
MARDİN	Mardin	5	9
MARDİN	Kızıltepe	3	
MARDİN	Nusaybin	1	20
MERSİN	Mersin	18	
MERSİN	Erdemli	2	
MUĞLA	Muğla	2	14
MUĞLA	Bodrum,	3	
MUĞLA	Datça	1	
MUĞLA	Marmaris	5	
MUĞLA	Milas	3	
NAZİLLİ	Nazilli,	3	5
NAZİLLİ	Kuyucak	1	
NAZİLLİ	Sultanhisar	1	
NEVŞEHİR	Nevşehir,	7	10
NEVŞEHİR	Avanos	2	
NEVŞEHİR	Ürgüp	1	
NİĞDE	Niğde	2	5
NİĞDE	Bor	2	
NİĞDE	Çiftlik	1	
OLTU	Oltu,	2	4
OLTU	Narman	2	
ORDU	Ordu	3	4
ORDU	Gürgentepe	1	
OSMANİYE	Osmaniye,	5	8
OSMANİYE	Bahçe	1	
OSMANİYE	Kadirli	2	
ÖDEMİŞ	Ödemiş,	3	5
ÖDEMİŞ	Bayındır	2	
RİZE	Rize	10	12
RİZE	Çayeli	2	
SAKARYA	Sakarya	3	6
SAKARYA	Akyazı	1	
SAKARYA	Pamukova	1	
SAKARYA	Sapanca	1	10
SALİHLİ	Salihli,	7	
SALİHLİ	Köprübaşı	1	
SALİHLİ	Kula	1	
SALİHLİ	Selendi	1	
SAMSUN	Samsun,	18	21
SAMSUN	Kavak	1	
SAMSUN	Tekkeköy	2	
SEYDİŞEHİR	Seydişehir	3	5
SEYDİŞEHİR	Beyşehir	1	
SEYDİŞEHİR	Höyük	1	
SİİRT	Siirt	3	4
SİİRT	Kurtalan	1	
SİLİFKE	Silifke	3	3
SİNOP	Sinop	2	3

SINOP	Türkeli	1	
SİVAS	Sivas	3	7
SİVAS	Divriği	1	
SİVAS	Gemerek	1	
SİVAS	İmranlı	1	
SİVAS	Kangal	1	
SİVEREK	Siverek	4	4
SUNGURLU	Sungurlu	3	3
ŞANLIURFA	Şanlıurfa	20	25
ŞANLIURFA	Akçakale	2	
ŞANLIURFA	Bozova	1	
ŞANLIURFA	Ceylanpınar	1	
ŞANLIURFA	Viranşehir	1	
ŞEBİNKARAHİSAR	Şebinkarahisar	2	6
ŞEBİNKARAHİSAR	Alucra	1	
ŞEBİNKARAHİSAR	Gölova	1	
ŞEBİNKARAHİSAR	Suşehri	2	
ŞIRNAK	Şırnak	2	5
ŞIRNAK	Silopi	3	
TARSUS	Tarsus	10	13
TARSUS	Pozantı	1	
TARSUS	Çamlıyayla	2	
TAVŞANLI	Tavşanlı	3	3
TEKİRDAĞ	Tekirdağ	10	14
TEKİRDAĞ	Hayrabolu	1	
TEKİRDAĞ	Malkara	2	
TEKİRDAĞ	Şarköy	1	
TOKAT	Tokat,	4	4
TRABZON	Trabzon,	10	15
TRABZON	Akçaabat	1	
TRABZON	Tonya	2	
TRABZON	Vakfikebir	2	
UŞAK	Uşak,	4	6
UŞAK	Karahallı	1	
UŞAK	Simav	1	
ÜNYE	Ünye	3	7
ÜNYE	Akkuş	2	
ÜNYE	Fatsa	1	
ÜNYE	Kumru	1	
ÜSKÜDAR	Üsküdar	23	41
ÜSKÜDAR	Beykoz	5	
ÜSKÜDAR	Ümraniye	13	
VAN	Van	8	12
VAN	Başkale	1	
VAN	Çatak	1	
VAN	Gevaş	1	
VAN	Özalp	1	
VEZİRKÖPRÜ	Vezirköprü	2	3
VEZİRKÖPRÜ	Ladik	1	
YALVAÇ	Yalvaç	2	3

YALVAÇ	Şarkikaraağaç	1	
YALOVA	Yalova	5	5
YOZGAT	Yozgat	3	12
YOZGAT	Akdağmadeni	2	
YOZGAT	Çekerek	1	
YOZGAT	Kadıışehri	1	
YOZGAT	Sorgun	3	
YOZGAT	Şefaati	2	
ZİLE	Zile	5	5
ZONGULDAK	Zonguldak	22	36
ZONGULDAK	Alaplı	2	
ZONGULDAK	Çaycuma	1	
ZONGULDAK	Devrek	1	
ZONGULDAK	Ereğli	10	
SİNCAN	Sincan	18	20
SİNCAN	Ayaş	2	
SÖKE	Söke	3	6
SÖKE	Didim(Yenihisar)	1	
SÖKE	Kuşadası	2	
ÇORLU	Çorlu	11	17
ÇORLU	Saray(Tekirdağ)	2	
ÇORLU	Çerkezköy	4	
ADANA BİM BAŞKANLIĞI,	Adana	1	3
ADANA BİM BAŞKANLIĞI,	Hatay	2	
AYDIN BİM BAŞKANLIĞI	Aydın	2	5
AYDIN BİM BAŞKANLIĞI	Muğla	3	
DENİZLİ BİM BAŞKANLIĞI	Denizli	1	3
DENİZLİ BİM BAŞKANLIĞI	Afyonkarahisar	2	
EDİRNE BİM BAŞKANLIĞI	Edirne	3	3
ERZURUM BİM BAŞKANLIĞI	Erzurum	3	3
ESKİŞEHİR BİM BAŞKANLIĞI	Eskişehir	3	3
İSTANBUL BİM BAŞKANLIĞI	İstanbul	12	12
İZMİR BİM BAŞKANLIĞI	İzmir	4	4
KIRIKKALE BİM BAŞKANLIĞI	Kırıkkale	2	3
KIRIKKALE BİM BAŞKANLIĞI	Çorum	1	
MANİSA BİM BAŞKANLIĞI	Manisa	3	3
	TOPLAM	1830	1830

 [İçindekilere dön](#)

T.C.

ADALET BAKANLIĞI
Hukuk İşleri Genel
Müdürlüğü

Sayı :B.03.0.HİG.0.00.00.03-010.07-9-
2006-9474
Konu :Haciz talebi

24/04/2006

..... CUMHURİYET
BAŞSAVCILIĞINA

İcra müdürlükleri tarafından Bağ-Kur Genel Müdürlüğü Tahsisler Daire Başkanlığına gönderilen 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununun 80, 82 ve 83. maddeleri uyarınca yapılan haciz talebine konu yazıların, sigortalı ve hak sahiplerinin tahsis dosyaları bulduğu ve icra kesintisi işlemlerinin yapıldığı İl Müdürlüklerine gönderilmesi isteğini içeren Bağ-Kur Genel Müdürlüğü Tahsisler Daire Başkanlığına ait 04/04/2006 tarihli ve B.13.1.BKG.0.11.00.01/49627 sayılı yazı aşağıya çıkarılmıştır.

Bilgi edinilmesini ve keyfiyetin yargı çevresindeki Cumhuriyet Başsavcılıkları ve icra ve İflas Müdürlükleri ile bilgileri bakımından mahkemelere duyurulmasını rica ederim.

Ay
ha
n
TO
SU
N
Hâ
ki
m
Ba
ka
n
a.
Ge
nel
Mü
dü
r

BAĞ-KUR

GENEL
MÜDÜRLÜĞÜ
Tahsisler Daire
Başkanlığı

Sayı
:B.13.1.BKG.0.11.00.01/4962
7
Konu :İcra Müdürlükleri

04

Nisan 2006

ADALET BAKANLIĞINA

Kurumumuzdan aylık alan sigortalı ve hak sahiplerine, üçüncü kistlere olan borçlan nedeni ile yapılan icra takiplerinde, icra Müdürlükleri tarafından Kurumumuza müzekkere gönderilerek aylıklarına haciz konulması istenilen sigortalı ve hak sahiplerinin aylığından yapılan kesintiler ilgili İcra Müdürlüklerinin belirttiği hesaplara yatırılmaktadır.

1999 yılından itibaren Kurumumuzdan aylık alan sigortalı ve hak sahiplerinin icra kesintileri dahil tüm tahsis işlemleri İl Müdürlüklerimizde, her ayın 20'si ile bir sonraki ayın 10'u arasındaki günlerde bilgisayar ortamında yapılmaktadır.

Bu cümleden olarak; icra müdürlüklerinden, haciz işlemlerinin yerine getirilmesi için bildirim yazılan direkt olarak Bağ-Kur Genel Müdürlüğü Tahsisler Daire Başkanlığına gönderilmektedir. Bu gönderilen bildirim yazılarına herhangi bir işlem yapılmadan çalışma yönetmeliği çerçevesinde sigortalı ve hak sahiplerinin tahsis dosyalarının bulunduğu ve icra kesinti işlemlerinin yapıldığı, İl Müdürlüklerimize gönderilmektedir.

Bu işlemlerin yapılması esnasında İcra Tetkik Hakimliği'nin kararının ilgili İl Müdürlüklerine gönderilmesi esnasında aylıklardaki kesinti işlemlerinin geç yapılmasından dolayı İcra Müdürlüklerinden tenkitler alınmaktadır. Ayrıca; kesinti işlemlerinin ilgili İl Müdürlüklerinde yapılmasından dolayı Başkanlığımıza gelen evrak üzerinde herhangi bir işlem yapılmadan ilgili İl Müdürlüklerine gönderilmesi işlemleri kırtasiye zaman ve maddi olarak Kurumumuza olumsuz bir yük getirmektedir.

Bu itibarla; İcra İflas Kanununun, 80.-82. ve 83. maddelerindeki hükümlere dayanılarak bir haciz işlemi yapılmış ve İcra Tetkik Hakimliği'nin vermiş olduğu haciz kararı süresinde işleme alınması için, icra takiplerinde icra müdürlükleri tarafından müzekkerelerin İl Müdürlüklerimize göndermeleri konusunda İl ve İlçe İcra Müdürlüklerinin gerekli titizliği göstermeleri hususunda talimatlandırılarak, sonuçtan Genel Müdürlüğümüze bilgi verilmesini arz ederim.

Saner GÜNGÖR
Genel Müdür Yardımcısı
Genel Müdür V.

 [İçindekilere dön](#)

NİSAN / 2006

A) İSTEĞİ ÜZERİNE EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	21315	Erol CANÖZKAN	İstanbul Cumhuriyet Savcısı	03.04.2006
2-	27841	Recep YILMAZ	Bursa Hâkimi	04.04.2006
3-	23158	Mehmet Emin CAN	Adana Cumhuriyet Savcısı	05.04.2006
4-	26766	Mete ÇİMEN	Denizli Vergi Mahkemesi Başkanı	05.04.2006
5-	27923	Cuma ATEŞ	Hatay Hâkimi	05.04.2006
6-	23885	Yalçın YURDAŞİPER	Sivas Hâkimi	07.04.2006
7-	20612	Nazan GÜRÇAĞLIYAN	Bakırköy Hâkimi	10.04.2006
8-	24502	Ali OKUSAL	Şişli Cumhuriyet Savcısı	10.04.2006
9-	25424	Ahmet GÜNDEL	Yargıtay Cumhuriyet Savcısı	10.04.2006
10-	23688	Mustafa Şevki ÇELİK	Üsküdar Cumhuriyet Savcısı	11.04.2006
11-	20627	Salih AYTEKİN	Develi Hâkimi	21.04.2006
12-	20660	Akın PEKER	Yargıtay Cumhuriyet Savcısı	21.04.2006
13-	29136	Deniz (ERDENİZ) DİNÇER	İstanbul Hâkimi	21.04.2006

B) YAŞ HADDİNDEN EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	17842	Erol TUT	Kartal Cumhuriyet Başsavcı Vekili	01.04.2006
2-	19196	Hamza UÇAR	Ankara Cumhuriyet Savcısı	01.04.2006
3-	19409	Mustafa ERSİN	İstanbul Hâkimi	01.04.2006

4-	18086	Abdullah GÜNAYDIN	Kadıköy Hâkimi	10.04.2006
5-	18662	Cemal Sahir GÜRÇAY	Adana Cumhuriyet Başsavcısı	19.04.2006
6-	18116	Nihat YAVUZ	Yargıtay Üçüncü Huk. Dairesi Başkanı	25.04.2006
7-	21231	Azmi ERGEZEN	Bakırköy Cumhuriyet Başsavcı Vekili	25.04.2006
8-	19187	Seyit Kamil YAMAN	Şişli Hâkimi	28.04.2006

 [İçindekilere dön](#)

DUYURU

26 Nisan 2006 tarih ve 26150 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Kamu İdarelerinin Kesin Hesaplarının Düzenlenmesine İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik, 29 Nisan 2006 tarih ve 26153 Sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Maliye Bakanlığında Tedavi Yardımına İlişkin Uygulama Tebliği (Sıra No: 6), 5 Mayıs 2006 tarih ve 26159 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Devlet Memurlarına Ödenecek Zam ve Tazminatlara İlişkin 2006/10344 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı, Gümrük Müsteşarlığından Gümrük Genel Tebliği (Nihai Kullanım)(Seri No: 4), 11 Mayıs 2006 tarih ve 26165 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Maliye Bakanlığında Devlet Memurları Kanunu Genel Tebliği (Seri No: 160), 12 Mayıs 2006 tarih ve 26166 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Hayvanların Korunmasına Dair Uygulama Yönetmeliği, 13 Mayıs 2006 tarih ve 26167 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Dokuzuncu Kalkınma Planı Stratejisi (2007-2013) Hakkında 2006/10399 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı, yer darlığı nedeniyle Bülten'e alınmamıştır.

2006 YILI BİLİRKİŞİ LİSTELERİ DUYURULARI

Adıyaman İli 2006 Yılı Bilirkişi Listelerinde yer alan Serbest Muhasebeci Mali Müşavir Seyfettin Bilen, Zonguldak İli 2006 Yılı Bilirkişi Listelerinde yer alan Zonguldak Emniyet Müdürlüğü Olay Yeri İnceleme Şube Müdürlüğünde görevli Polis Memuru Selahittin Öztürk, talepleri üzerine İl Adli Yargı Adalet Komisyonlarınca Bilirkişi Listelerinin Düzenlenmesi Hakkında Yönetmeliğin 12 nci maddesinin (d) bendi gereğince bilirkişi listelerinden çıkarılmışlardır.